

اعمالِ رسولای عیسیٰ مسیح

تورای آخِرِ عیسیٰ مسیح
پیش از رفتو دَ عالمِ باله

۱ دوستِ عزیز مه تیوفیلُس، دَ کتابِ اوّل
خُو ما دَ باره پگ چیزای که عیسیٰ انجام
می دَد و تعلیم میدَد نوشته کُدم، از شروع گرفته
۲ تا اُمو روزی ره که عیسیٰ دَ رسولای اِنْتِخاب
کده خُو دَ وسیله روح اَلْقُدس حُکم کد و خود
شی سُون آسمو رفت. ۳ او بعد از رنج و مرگ
خُو دَ دَورونِ چل روز خود ره دَ یارای خُو زنده
ظاهر کد و دَ طریقه های مُختلِف دَزوا ثابت کد

کہ اُو واقعاً بعد از مرگ دُوباره زنده شُدہ. اُو
 دَمزُو غَیتا دَ بارہ پادشاہی خُدا تورہ مُوگُفت.
 ۴ وختیکہ عیسیٰ قد یارا جَم شُدہ بُود، اُو اینی
 حُکم رہ دَزوا دَد: ”از شارِ اورشَلیم دُور نَرَوید،
 بَلکہ دَ اِنْتِظارِ وعدہ آتہ آسمانی بَشید^a کہ ما دَ
 بارہ شی دَز شُمو گُفتُم. ۵ یحییٰ شُمو رہ دَ اُو
 غُسلِ تَعمید مِیدَد، لیکن از آلی کَلوتر از چند
 روز تیر نَمُوشہ کہ شُمو قد روح اَلْقُدس تَعمید
 دَدہ مُوشید. ۶ دَ امزُو غَیت کہ اونا یگجای
 شِشتہ بُود، وا از عیسیٰ سوال کدہ گُفت: ”یا
 مَولا، آیا دَمزی وخت پادشاہی از دِست رَفتہ
 اِسرائیل رہ پس میدی؟“ ۷ اُو دَزوا گُفت: ”بَلدہ
 شُمو لازم نیبہ کہ وخت ها و زمان های رہ کہ
 آتہ آسمانی دَ اِختیارِ خود خُو تَعیین کدہ بُفامید.
 ۸ مگم وختیکہ روح اَلْقُدس دَ بِلہ شُمو قرار
 مِیگیرہ، شُمو قُدرت پَیدا مُونید و دَ اورشَلیم، دَ

^a ۱:۴ یعنی دَ اِنْتِظارِ روح اَلْقُدس بَشید.

تمامِ مَنْطِقَه يَهُودِيَه و سامِرَه و حتّی دَ دُورْتَرین جای های دُنیا دَ بارَه ازمه شاهدی میدید. ”
 ۹ بعد از گفتونِ امزی تورا، مولا عیسی دَ پیشِ چیمای ازوا سُون آسمو بُرده شد و یگ اُور اُو ره از نظرِ ازوا غیب کد. ۱۰ دَ امزو غیتِ که اُو مورفت و چیمای ازوا هنوز آسمو ره توخ مُوکد، بے بلغه دُو آدمِ سفید پوش دَ پالوی ازوا ایسته شده ۱۱ گفت: ”ای مَرْدای جلیلی، چرا ایسته شده سُون آسمو توخ مُوکنید؟ امی عیسی که از پیشِ شُمو سُون آسمو رفت، دَ امزو رقمِ که رفتون شی ره دَ آسمو دیدید، دَ امزو رقمِ اُو بسم پس مییه. ”

۱۲ بعد ازو یارا از کوهِ زَبْتُون پس دَ اورشَلیم آمد که تا اُونجی ره یگ روزه سَفَرِ روزِ آرام بود. a ۱۳ اونا وختیکه دَ شار داخل شد،
 a ۱:۱۲ دَ روزِ آرام یهودیا اجازه دشت که فقط تقریباً یگ کیلومتر سَفَر کنه و اونمُو ره «یگ روزه سَفَرِ روزِ آرام» مُوگفت.

دَمَزُو باله‌خانه رفت که دَ اُونجی اُتاق دَشت.
 اُمُو نفرا پِتْرُس، یوحَنَّا، یعقُوب، اَندریاس،
 فیلیپُس، توما، بَرَتولما، متی، یعقُوب باچه
 حَلفی، شِمعونِ غَیرتی، و یهُودا باچه یعقُوب
 بُود. ^{۱۴} تمام ازوا قد خاتونو و مریم آبه عیسی
 و برارای عیسی خود ره دَ یگ دِل دَ عبادت و
 دُعا مَصْرُوف کد.

اِنْتِخابِ رَسولِ نَو دَ جای یهُودای اِسْخَرِیوطی

^{۱۵} دَ یکی امزُو روزا پِتْرُس دَ مینکل
 ایماندارای که تعدادِ پگِ ازوا تَقْرِیباً دَ یگ
 صد و بیست نفر مِیرَسید، ایسته شُدِه ^{۱۶} کُفت:
 ”برارو، لازم بُود که اُمُو نَوِشْتِه ها پُوره شَنه که
 روح اَلْقُدس از زبونِ داوود پِیغمبر دَ باره یهُودا
 پیشگویی کده بُود یعنی دَ باره نفری که اویگ
 راهنما بلده امزُو کسای جور شُد که عیسی ره
 گِرِفْتار کد. ^{۱۷} یهُودا از جُمْلِه ازمو و دَ وَظِیفِه
 مو شَرِیک بُود. “ ^{۱۸} از مُزدی که یهُودا بلده

خیانتِ خُو گرفتند اُو یگِ تُوته زمی خرید و قد
 رُوی خُو دمزو زمی خورده از منه خُو دُو پاره
 شد و روده های شی بُرو بُر شد. ۱۹ و تمامِ مردمِ
 اورشلیم از مرگِ ازو خبر شد، و امو تُوته زمی
 دَ زیونِ خودگون شی دَ نامِ «حَقْل دَما» یعنی
 «زمینِ خون» مشهور شد. ۲۰ پترس بسم گفت:
 ”ازی که دَ کتابِ زبور گفته شده:

‘خانه امزو کس خراب شنه و هیچ کس
 دمزو جای نشینه.

و بسم گفته شده:

‘مسئولیت شی ره دیگه نفر بگیره.’

۲۱ پس یکی امزو آدمای که دَ تمامِ امزو مدتِ
 که مولا عیسی دَ مینکل مو میمد و مورفت قد
 ازمو همکار بوده، ۲۲ یعنی امزو روزِ که یحیی
 مولا عیسی ره غُسلِ تعمید دَد تا امو روزِ که
 مولا دَ پیش چیمای مو سون عالمِ باله بُرده شد،
 باید قد ازمو شاهدِ ازی بشه که مولا عیسی
 دُوباره زنده شده.”

۲۳ پس اونا دُو نفر ره پیشنه‌هاد کد: یگ شی
 یوسف برسابا بُود که او ره یوستس ام موگفت
 و دیگه شی متیاس. ۲۴ و اونا دُعا کده گُفت:
 ”آی خُداوند، تُو از دِلِ تمام کس خبر دَری.
 دَز مو نِشو بَدی که امزی دُو نفر کُدم شی
 ره اِنْتِخاب کدے، ۲۵ تا که دَمزی خِدْمَت حِصّه
 بَگیره و وِظیفه رَسُولی ره قَبُول کُنه، وِظیفه ره
 که یهُودای اِسْخَریوطی از دِست دَد و دَ جایی که
 تعلق دَشت رفت.“ ۲۶ پس اونا پِشک ره دَ نام
 امزُو دُو نفر اَندخت و پِشک دَ نامِ مَتیاس بُر شُد.
 بعد ازُو مَتیاس دَ جَمِ یازده رَسُول اِضا فّه شُد.

نازل شُدونِ رُوحِ اَلْقُدُس

۲ وختی «عیدِ روزِ پِنجاهم» رسید، پگ
 ایماندارا دِ یگ جای جَم بُود^a ۲ که اولغَتله

^a ۲:۱ دَ باره معنی «عیدِ روزِ پِنجاهم» دَ فِهْرِستِ لُغاتِ
 مُشکِلِ رُجوعِ کَنید.

از آسمو یگ آواز رِقْمِ گُرسِ بادِ شَدیدِ اَمَد و تمامِ خانِه ره که اونا دَ اُونجی شِشته بُود، پُر کد. ^۳ و یگ چیز رِقْمِ اَلَنگِه اَتِشِ اَلّی دَزوا ظاهِر شُدِه تیتِ شُد و دَ بِلِه سرِ هر کُدَمِ ازوا شِشت. ^۴ اوخته پگِ ازوا از روحِ اَلْقُدسِ پُر شُد و دَ زبونای مُختَلِفِ دَ توره گُفتو شُد، چراکه روحِ اَلْقُدسِ ای قُدرتِ ره دَزوا دَد.

^۵ دَمزُو روزا یهُودیایِ خُدا ترس از هر مِلّتِ زیرِ آسمو بلده عیدِ دَ اورُشَلیمِ اَمده بُود. ^۶ و ختیکه امی آواز شَنِیده شُد، غَدِرِ مَرْدُمِ جَمِ شُدِه حَیرو مَنَد، چراکه هر کس زبونِ خود خُو ره از دانِ ایماندارا میَشَنِید. ^۷ اونا حَیرو مَنَدُد و تَعجُبِ کده قد یگدیگِه خُو مُوگُفت: ”آیا پگِ امزی کسا که دَرَو توره مُوگیه از جَلیلِیه نیَسْتِه؟ ^۸ پس ای چَطورِ اِمکانِ دَرِه که هر کُدَمِ ازمو زبونِ اَصَلی خُو ره از دانِ ازیا میَشَنوی؟ ^۹ مو خُو مَرْدُمایِ پارت، ماد، ایلام و باشنده های بَینِ اَلنَهَرین،

یهُودیه، کِپدوکیه، پونطُس و آسیا،^{a ۱۰} فرِجیه،
 پَمفیلیه، مصر، مناطِقِ لیبی نزدیکِ قیروان و
 مردُمای شارِ رُوم اُستی،^{۱۱} ام یهُودی نژاد و ام
 کسای که دینِ یهُود ره قَبُول کده. بعضی های
 مو ام کریتی و عَرَب اُستی، پگ مو میشنوی که
 آمیا دَ زبونِ اصلی خودون مو از کارای بزرگ
 خُدا گپ میزنه!^{۱۲} و تمامِ مردُم دَ حالیکه
 گیج و مَو شُده مَنَدَد از یگدیگه خُو پُرسان کده
 مُوگفت: ”ای چی حسابِه؟“^{۱۳} لیکن بعضی
 کسای دیگه ریشخندی کده مُوگفت: ”آمیا غرقِ
 نَشِه شرابِ تازه اُسته!“

پیغامِ پترُس

^{۱۴} مگم پترُس قد امزُو یازده یارِ دیگه ایسته
 شُده دَ آوازِ بلند گُفت: ”آی مردای یهُودی و

---

^{a ۲:۹} بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرست لغاتِ مُشکل
 رُجوع کُنید.

پگِ باشنده های اورشَلیم، بیلید که ای ره دَز
 شُمُو بُفامَنُم و دَ تورای مه خُوب گوش بَدید!
 ۱۵ اُو رَقَم که شُمُو گُمان مُونید، امی آدما نشه
 نییه، چراکه ساعتِ سِوَمِ روز آسته! ^a ۱۶ بَلکه
 ای اُمُو چیز آسته که یوئیل پیغمبر پیشگویی
 کده گُفت:

۱۷ 'خُداوند مُوگیه:

”ما دَ روزای آخِرِ روحِ خُو ره دَ بِلَه
 تمامِ بَشَرِ قَرارِ مِیدیم
 و باچه ها و دُخترِون شُمُو نَبوتِ مُونه
 و جوانای شُمُو روبا ها ^b
 و آدمای پیرِ شُمُو خاو ها مینگره.
 ۱۸ اَره، دَ اُو روزا حتی دَ بِلَه
 غُلاما و کِنیزای خُو

---

^a ۲:۱۵ یعنی نُه بَجَه صُبح آسته و دَمزِی غَیت هیچ کس
 شراب نَمُوخوره. ^b ۲:۱۷ وختیکه یَگو کس دَ حالتِ
 نیمِ خاو و نیمِ بیدار یگِ خاو مینگره، اونمُو ره «روبا»
 مُوگیه.

ما رُوحِ خُو ره قرارِ مِیدِیم
و تمامِ ازوا نَبُوتِ مُونِه.

۱۹ ما باله دَ آسمو چیزایِ عَجِیب
و تاه دَ زمی مُعجزه هایِ کُتّه ظاهرِ مُونُم،
یعنی خُون و آتِش و دُودِ تَرِیک.
۲۰ پِیش از اَمَدونِ روزِ بُزرگ و
پُرِجلالِ خُداوند،^a

اَفَتو تَرِیکِ موشه و ماهتو دَ خُون
تَبَدیلِ موشه.

۲۱ لیکِن هر کسی که نامِ خُداوند
ره بگِیره،

اَو نِجاتِ پِیدا مُونِه. ”

۲۲ او مَرَدایِ اِسْرائیلی، دَ تورایِ مه گوش
بَدید! خودون شُمو مِیدَنید که عِیسایِ ناصِری
مردی بُود که خُدا دَ وَسِیلَه کارایِ پُرِ قُدْرَت،

---

^a ۲:۲۰ معنای «روزِ بُزرگ و پُرِجلالِ خُداوند» روزِ
قضاوتِ آسته.

چیزای عجیب و مُعجزه های که خُدا از طریق
ازو دَ مینکلِ شُمو انجام دَد، او ره تَصَدِیق کد.
^{۲۳} امی آدم دَ مُطابِقِ نَقْشِه که تَعِیْن شُدَد و خُدا
از پیش مِیْدَنِست دَز شُمو تَسْلِیم دَدِه شُد و شُمو
او ره دَ دِستِ مَرْدُمای بے خُدا دَ صَلیب مِیخُکُوب
کده کُشْتِید. ^{۲۴} مگم خُدا او ره از عذابِ مَرگ
خِلاص کده دُوباره زِنده کد، چِراکه هِیچ اِمکان
نَدَشْت که مَرگ او ره دَ چِنگال خُو نِگاه کنه.
^{۲۵} چُون داوود پَیغَمبر دَ باره مَسِیح مُوگِیه:

‘ ما خُداوند ره هِمِیشه پِیشِ رُوی خُو
حاضِر مِیَنگُرم؛

ازی که او دَ دِستِ راستِ مه یه، ما از
جای خُو تکان نَمُوخُورم.

^{۲۶} امزی خاطر دِل مه خوش آسته

و زِبُون مه خوشحالی مونه

و جان مه ام دَ اُمیدِ زِندگی مُوکنه،

^{۲۷} چُون تُو جان مَره دَ عَالَمِ مَرده

ها ایله نَمُونی

و نَمیلی که مَرِدِ وفادار تُو دَ قَبْرِ گَنده شُنه.

^{۲۸} تُو راهِ زِندگی ره دَز مه یاد مِیدی

و قد حُضُور خُو مَره پُر از خوشی مونی.

^{۲۹} برارو، دَ اِطْمینانِ کَامِلِ دَز شُمُو مُوگُم که

بابه کَلون مو داوود مَرِد و دَفن شُد و قَبْرِ شی تا

امروز دَ بَینِ اَز مو مَوْجُود اَسْتِه. ^{۳۰ a} مگم اُو یگ

پِیغمبر بُود و مِیْدَنِست که خُدا قَسَم خورده قد

شی قَوْل دَدِه که یکی از اولادِه اَزو ره دَ تَخْتِ

پادشاهی شی بَشَنَدَنه. ^{۳۱} اُو آینده ره مِیْدَنِست و

دَ بارِه زِنده شُدونِ مَسِیحِ کُفت که اُو دَ عَالَمِ مَرِدِه

ها نَمُومَنه و جَسَدِ شی ام دَ قَبْرِ گَنده نَمُوشه.

^{۳۲} پگ مو شاهدِ اَسْتی که خُدا امی عیسی ره

دُوباره زِنده کد. ^{۳۳} پس اُو سَرِبَلِنْد شُدِه دَ دِستِ

راستِ خُدا قَرارِ گِرِفت و رُوحِ اَلْقُدسِ وعده شُدِه

ره از آتِه آسمانی حاصِلِ کده دَز مو بَخشید.

---

^a ۲:۲۹ یعنی، داوود پادشاه امی چیزا ره دَ بارِه خود خُو

نَگُفته، بَلِکِه دَ بارِه مَسِیحِ کُفته.

امی ره که شُمو مینگرید و میشنوبید نِعْمَتِ
روح القدس آسته. ^{۳۴} چُون داوود پیغمبر دَ آسمو
نَرَفَت، مگم خود شی گُفت:

خُداوند دَ مَولای مه گُفت:

”دَ دِستِ راستِ مه بِشی

^{۳۵} تا دُشمنای تُو ره تَی پِیی زیرِ پای

تُو جور کُنم.“

^{۳۶} پس تمامِ قومِ اسرائیل^a دَ یقینِ ای ره بُفامه

که خُدا عیسی ره ام مَولا و ام مسیح تعین

کده، امی عیسی ره که شُمو دَ صلیب میخکوب

کدید.“

^{۳۷} وختیکه مردُم ای گپا ره شنید، اونا

جگرخون شُده از پِترُس و دیگه رسُولا پُرسان

کد: ”برارو، آلی مو چیز کار کنی؟“ ^{۳۸} پِترُس

دَزوا گُفت: ”هر کُدم شُمو باید توبه کُنید و

---

^a ۲:۳۶ دَ جای «قومِ اسرائیل» دَ زبونِ یونانی «خانه

اسرائیل» نوشته یه.

دَ نامِ عیسیٰ مسیحِ غُسلِ تعمیدِ بگیریِد تا که
 گناهای شُمو بخشیده شُنه و نِعمتِ خُدا، یعنی
 روحِ اَلقُدس ره حاصلِ کُنید. ^{۳۹} چُون امی وعده
 بلده شُمو و بچکیچای شُمو و بلده تمامِ کسای
 که دُور آسته دده شُده، یعنی بلده تمامِ کسای
 که خُداوند، خُدای مو اونا ره سُون خود خُو
 کوی مونه. ” ^{۴۰} و پترس قد غدر توره های
 دیگه دزوا شاهیدی دد و اونا ره نصیحت کده
 گفت: ” خودگون خُو ره ازی نسلِ شریرِ نجات
 بدید. ” ^{۴۱} پس کسای که توره های پترس ره
 قبول کد غُسلِ تعمیدِ گرفت و دمزو روز تقریباً
 سه هزار نفر دَ جَمِ ازوا اضافه شُد. ^{۴۲} اونا
 یکسره دَ تعلیمِ رسولا گوش میدد، دَ بینِ خُو
 رفاقت دشت، مراسمِ ٹوٹه کدونِ نانِ آخِرِ عیسیٰ
 مسیحِ ره دَ جای میورد و دوامدار دُعا موكد. ^a

^a ۲:۴۲ دَ باره معنای «نانِ آخِرِ عیسیٰ مسیح» دَ لَغَتِ
 نامه رُجوع کُنید.

۴۳ پگِ مردُم ره بيمِ گِرفتد، چُون مُعجزه های
 غدر و علامت های بزرگ دَ وسيله رسولا دَ
 مردُم نِشو دده مُوشد. ۴۴ تمام ايماندارا يگجای
 و دَ هر چیزی يگديگه خُو شريگ بُود. ۴۵ اونا
 مُلک و دارایی خُو ره سَودا کده دَ هر کس دَ
 اندازه ضرورت شی تقسيم مُوکد. ۴۶ هر روز
 اونا دَ يگ دِل دَ خانه خُدا جَم مُوشد و خانه دَ
 خانه مَراسِمِ ثوئه کدون نانِ آخِرِ عيسیٰ مسيح
 ره دَ جای میورد. اونا نانِ خُو ره دَ خوشی و
 دِلِ پاک قتی خورده ۴۷ خُدا ره ستایش مُوکد و
 دَ دِلِ پگِ مردُم شيرين شُده مورفت. و خُداوند
 هر روز تعدادِ مردُمای نجات یافته ره دَ جَم ازوا
 اضافه مُوکد.

شفای آدمی که لنگ دَ دُنیا اَمَدُ

۱ يگ روز ساعتِ سه بَجِه بعد از چاشت،
 دَ وختِ دُعا، پترُس و يوحنا دَ خانه خُدا
 رفت. ۲ دَ او غيت يگ آدم که از کوره آبه خُو

لَنگ دَ دُنیا اَمَدَد، اُورده شُد. اَمو آدم ره مردُم هر
 روز دَ خانه خُدا دَ دَمِ درگِه که دَ نام «نُوربند»
 بُود، می‌ایشْت تا از مردُمای که دَ خانه خُدا
 میمَد، خیرات طلب کُنه. ^۳ وختی اُو نفر پترُس
 و یوحنا ره دید که اونا میخایه دَ خانه خُدا داخل
 شُنه، اُو ازوا خیرات طلب کد. ^۴ لیکن پترُس و
 یوحنا سُون شی تیز توخ کده گُفت: ”سُون ازمو
 سیل کُو!“ ^۵ گدایگر لَنگ سُون ازوا توخ کد و
 تَوَقَّع دَشت که ازوا یگو چیز بگیره. ^۶ مگم پترُس
 دَزشی گُفت: ”ما طِلّا و نُقره نَدَرُم، ولے چیزی
 که دَرُم دَز تُو میدُم: دَ نامِ عیسیٰ مسیحِ ناصری،
 باله شو و راه بورو!“ ^۷ و پترُس از دِستِ راستِ
 ازو گِرِفْتِه اُو ره از جای شی باله کد. بَجَلکا و
 پایای شی فوری قُوت پیدا کد ^۸ و اُو وُجَت دَ سرِ
 پای خُو ایسته شُدِه دَ گشتو شُد. وختیکه اُو قد
 ازوا دَ خانه خُدا داخل موشُد، اُو راه مورفت و
 قِرْتک و خیزک زده خُدا ره حمد-و-شنا موگُفت.
^۹ وختی تمامِ مردُم دید که اُو راه موره و خُدا ره

ستایش مونه، ^{۱۰} اونا اوره شِنخت که او امو آدم
آسته که دَم درِگه «نورِنْد» خانه خدا می‌ششت
و خیرات طلب موکد. پس اونا از کاری که قد
ازو شُدَد، تعجب کد و خیر و مند.

^{۱۱} دَ حالیکه او خود ره دَ پترُس و یوحنا
چسپنَدَد، تمامِ مردُم یگجای طرفِ برنِده که
برنِده سلیمان گفته موشد، دَوید و خیرت زده دَ
گردِ ازوا جَم شد. ^{۱۲} وختی پترُس امی کارِ مردُم
ره دید او دزوا گفت: ”آی مردای اسرائیلی، چرا
دَ ای کار تعجب مونیید و سون مو دَ دِقَت توخ
مونیید، فقط بگی که مو دَ قُدرت و دینداری خود
خو ای آدم ره دَ گشتو آورده بشی؟ ^{۱۳} خدای
ابراهیم، اسحاق و یعقوب، یعنی خدای بابَه
کلونای مو، خدمتگارِ خو عیسی ره سر بلند کد،
امو ره که شمو دَ دستِ پیلاتُس تسلیم کدِید تا دَ
مرگ محکوم شنه، اگرچه پیلاتُس میخواست او
ره ایله کنه، مگم شمو او ره دَ حُضورِ پیلاتُس
رد کدِید. ^{۱۴} دزی رقم شمو شخصِ مُقدَّس و

عادِلِ رِه اِنكارِ كَدِيدِ وِ خاستِيدِ كِه دَ جايِ ازُو
 يِگِ مَرَدِ قاتِلِ بَلَدِه شُمُو آزادِ شُنِه. ۱۵ شُمُو
 سرچشمِه زِندگِي رِه كُشتِيدِ، ليكنِ خُدا او رِه
 از بِيِنِ مُردِه ها زِندِه كَدِ وِ مو شَاهِدِ ازيِ اَسْتِي.
 ۱۶ امِيِ اَدَمِ رِه كِه شُمُو مِينِگَرِيدِ وِ مِينِخَشِيدِ
 دَ وِ سِيْلِه اِيْمَانِ خُو دَ نَامِ عِيْسِيِ قُوْتِ اِيْسْتِه
 شُدُو رِه پِيِدا كَدِه. اَرِه، نَامِ عِيْسِيِ وِ اِيْمَانِ
 دَزُو امِيِ اَدَمِ رِه كَامِلًا شِفا دَدِه وِ اِيِ فِعْلًا دَ
 پِيِشِ رُوِيِ پِگِ شُمُو اِيْسْتِه يِه. ۱۷ بَرارُو، ما
 مِيْدَنُم كِه رِفْتارِ ازِ شُمُو وِ رِهْبَرايِ شُمُو ازِ رُوِيِ
 نَادانِيِ بُوْدِه. ۱۸ مِگَم خُدا پِيِشِ ازِ پِيِشِ ازِ زِيُونِ
 پِيِغْمَبَرايِ خُو پِيِشِگويِي كَدِه بُوْدِ كِه مَسِيحِ بَايِدِ
 رَنْجِ بِنِگَرِه وِ دَمزِيِ رِقْمِ پِيِشِگويِي پُورِه شُدِ.
 ۱۹ پَسِ توبِه كُنِيِدِ وِ سُونِ خُدا پَسِ بِيِيدِ تا كُناهِ
 هاِيِ شُمُو پاكِ شُنِه ۲۰ وِ وِختايِ راحْتِيِ وِ تازِگِيِ
 ازِ طَرَفِ خُداوندِ نَصِيْبِ شُمُو شُنِه وِ خُدا، مَسِيحِ
 وِعدِه شُدِه يِعْنِيِ عِيْسِيِ رِه دَزِ شُمُو رِيِ كُنِه.
 ۲۱ وِلِه او بَايِدِ دَ عَالَمِ بَالِه بُمَنِه تا زِمَانِيِ كِه تَمَامِ

چیزا تازه-و-نو شنه، امو رقم که خدا غدر وخت
پیش از دان پیغمبرای مُقَدَّس خُو اعلان کدد.
^{۲۲} چُون مُوسَى پیغمبر گُفت: 'خداوند، خُدای
شُمُو از مینکل برارونِ خودون شُمُو یگ پیغمبر
ره که رقم ازمه آسته، بلده شُمُو ریی مُوکنه و
هر چیزی که او دز شُمُو مُوگیه شُمُو باید گوش
کُنید. ^{۲۳} هر کسی که از آید امزو پیغمبر نشنه،
او کاملاً از قوم خُو ریشه کن موشه. ^{۲۴} و تمام
پیغمبرا از سموئیل گرفته تا دیگه پیغمبرای
که بعد ازو آمده، د باره امزی روزا پیشگویی
کده. ^{۲۵} شُمُو اولاده پیغمبرا استید و د عهده
که خدا قد بابَه کلونای شُمُو بسته کد، شریک
استید. چُون خدا د ابراهیم گُفت: 'تمام مردم
رُوی زمی از نسلِ ازتو خیر-و-برکت مینگره.'
^{۲۶} امزی خاطر خدا خدمتگار خُو عیسی ره سر
پای کده اول او ره پیش از شُمُو ریی کد تا شُمُو
ره خیر-و-برکت دده هر کدم شُمُو ره از راه های
شیطانی شُمُو پس بیره.

پترُس و یوحنا د برابرِ شورای یهود

۴
۱ اونا قد مردُم دَرَو توره مُوگفت که پیشوایو و قومندانِ مُحافِظینِ خانِه خدا و بعضی از صدوقی ها د سرِ ازوا آمد. ۲ اونا غدر قار بُود، چراکه پترُس و یوحنا د مردُم تعلیم میدد و اعلان کده مُوگفت که ”د نامِ عیسی مُرده ها از مرگ دُوباره زنده مُوشه.“ ۳ پس اونا ره دستگیر کده تا روزِ دیگه د بندی خانِه اندخت، چراکه امو غیت شام بُود. ۴ مگم غدر کسای که پیغام ره شنید، ایمان اُورد و تعدادِ ایماندارای مرد د حدودِ پنج هزار نفر رسید. ۵ روزِ دیگه شی رهبرای، ریش سفیدا و عالِمای دین د اورشلیم جَم شد. ۶ پیشوای بزرگ د نامِ حنا قد قیافا، یوحنا، سکندر و دیگه نفرای که پگ ازوا از خانوارِ پیشوای بزرگ بُود، ام د اُنجی حُضور دشت. ۷ اونا پترُس و یوحنا ره د غولِ مجلس اُورده ازوا سَوال کد: ”شمو د چی قدرت و د

نامِ کی امی کار ره کدِید؟^۸ اوخته پترُس از روح اَلْقُدس پُر شُدِه دَزوا کُفت: ”ای رهبرا و ریش سفیدای قوم،^۹ اگه امروز از خاطرِ کارِ نیکِ که دَ حَقِ یگِ آدمِ لَنگِ انجامِ دَدِه شُدِه از مو بازخاست موشه و پُرسان موشه که چی رقم ای آدم شفا یافته،^{۱۰} بیلید که دَ پگِ از شُمو و دَ تمامِ قومِ اسرائیل معلوم شُنه که ای آدم دَ نامِ عیسیٰ مسیحِ ناصری که شُمو او ره دَ صلیب میخکوب کدِید، ولے خُدا او ره دُوباره زنده کد، جور و تندرُست دَ پیش شُمو ایسته یه.^{۱۱} امی عیسیٰ

’سنگی که شُمو اُستاکارا دُور پورته کدِید، سنگِ مُهمِ تادو شُدِه.’

^{۱۲} غَیر از او هیچ کسِ دیگه نجات دَدِه نَمیتنه،^a چُون دَ تِی آسمو هیچ نامِ دیگه دَ بَینِ

---

^a ۱۲:۴ دَ زبونِ یونانی نوشته یه که ”غَیر اَزو دَ هیچ کسِ دیگه نجات نییه.“

مردم دده نشده که مو د وسیله ازو نجات پیدا کنی.

۱۳ وختیکه اونا دلیری پترس و یوحنا ره هوش کد و فامید که اونا آدمای ناخنده و بے سواد آسته، حیرو مند و شنخت که اونا قد عیسیٰ بوده. ۱۴ مگم وختی اونا آدمِ شفایافته ره د پالوی پترس و یوحنا دید، د خلاف ازوا هیچ چیز گفته نئست. ۱۵ پس امر کد که اونا از مجلسِ شورا بُر شنه و خودگون شی قد یگ دیگه خو د مشوره شد ۱۶ و گفت: ”قد ازی آدما چی کار کنی؟ چون امی مُعجزه کته که د وسیله ازوا انجام شده، تمام مردم اورشلیم از شی خبر آسته و مو ام انکار نمیتنی. ۱۷ مگم بلده ازی که امی گپا د مینکل مردم کلوتر تیت نشنه، مو باید اونا ره اخطار بدی که د نام عیسیٰ دیگه قد هیچ کس گپ نزنه.“ ۱۸ پس اونا ره دُوباره د مجلس طلب کده گفت: ”دیگه هرگز د نام عیسیٰ گپ نزنید و تعلیم ندید!“ ۱۹ لیکن پترس و یوحنا د

جوابِ ازوا گُفت: ”خودون شُمو قضاوت کنید که دَ نظرِ خُدا کُدم چیز دُرست اَسته: اِطاعت از خُدا یا اِطاعت از شُمو؟^{۲۰} مو از گُفتون چیزای که دیدے و شَنِیدے نَمیتنی که دان خُو ره بَند کنی.“

^{۲۱} پس از تهديدِ کَلو اُونا ره آزاد کد، چُون بَلدِه سَزا دَدونِ ازوا کُدم دَليل پيدا نَتست و ام بخاطرِ مَرْدَم، چراکه تمامِ مَرْدَم خُدا ره بَلدِه چیزای که واقع شده بُود، شُکر مُوگُفت،^{۲۲} چُون آدمی که مُعجزه شفا دَ حق شی انجام شُدُد، عُمَر شی از چَل سال کَلوتر بُود.

^{۲۳} وختیکه پَتَرَس و یوَحَنّا ایلَه شُد، اُونا دَ پيشِ دوستای خُو رفت و چیزای ره که پيشوايونِ عالی مقام و ریش سفیدانِ دَزوا گُفتُد، دَ دوستای خُو نقل کد.

^{۲۴} وختی ایماندارا امی تورا ره شَنِید، اُونا یگجای آواز خُو ره بَلند کد و دَ پيشِ خُدا دُعا کده گُفت: ”اَی خُداوندِ قَادِرِ مُطَلَق، اَی خَالِقِ

آسمو و زمی و دریا و هر چیزی که دَ مَنِه
ازوا آسته، ^{۲۵} تُو دَ وَسِیلَه روحِ اَلْقُدْس از زِبُونِ
بابه کلون مو داوود خِدْمَتگَار خُو گُفتی:

چرا مِلَّتْ ها دَ شورشِ اَمَدِه

و قوم ها عِبَتْ نقشه میکشه؟

^{۲۶} پادشایونِ زمی باله شُدِه و حُکمرانا

یگدست شُدِه

دَ ضِدِ خُداوند و دَ ضِدِ مَسَحِ شُدِه^a

ازو قرار گرفته؟

^{۲۷} واقعاً، ای چیزا دَمزی شار رُخ دَد: هیرو دیس

پادشاه و پُنطیوس پیلاتُس حُکمرانِ قَدِ مَرْدُمای

غَیرِ یَهُود و بنی اسرائیل دَ خِلَافِ خِدْمَتگَارِ

مُقَدَّسِ تُو عیسی که تُو اُو ره اِنْتِخابِ کدی^b

یگدست شُد، ^{۲۸} تا هر چیزی ره که قُدْرَت و

---

^a ۴:۲۶ «مَسَحِ شُدِه» مسیح معنی میدیه. بلده معنای

«مسیح» دَ فِهْرَسْتِ لُغَاتِ مُشْکِلِ رُجوعِ کُنید.

^b ۴:۲۷ دَ جَای «اِنْتِخابِ کدی» دَ زِبُونِ یونانی «مَسَحِ

کدی» نوشته یه.

اراده از تو پیش از پیش تعیین کُدد، پوره کنه.
 ۲۹ و آلی، ای خُداوند، مُتَوَجِه تَهْدِیدای ازوا شو
 و دَ خِدْمَتگَارای خُو جُرَاتِ کَامِلِ بَدی تا پِیغام تُو
 ره اِعلان کنه، ۳۰ حینِ که تُو دِست خُو ره بَلدِه
 شفا دَدو دِرَاز مُونی و مُعْجِزِه ها و چِیزای عَجِیب
 دَ نَامِ خِدْمَتگَارِ مُقَدَّسِ خُو عِیسی نِشو مِیدی. "
 ۳۱ و خِتِیکِه اونا از دُعا کدو خلاص شد، امو
 خانِه که اونا دَ زشی جَم بُود لِرْزِید و پِگِ ازوا
 از رُوحِ اَلْقُدسِ پُر شُدِه پِیغامِ خُدا ره دَ دَلِیری دَ
 مَرْدَمِ رَسَنَد.

۳۲ تمامِ ایماندارا یِگِ دِل و یِگِ نَظر بُود و
 هِیچ کس دَرایِی خُو ره از خُود خُو نَمِیدَنِست،
 بَلْکِه پِگِ شِی دَ دَرایِی یِگِدیگِه خُو شَرِیگِ
 بُود. ۳۳ رَسُولا دَ بارِه زِنْدِه شُدونِ مَولا عِیسی
 قَد قُدْرَتِ کَلو شَاهِدِی مِیدَد و فِیض-و-بَرکَتِ
 کَلو دَ سِرِ پِگِ ازوا بُود. ۳۴ دَ مِینکَلِ ازوا هِیچ
 کس مُحْتَاج نَبُود، چِراکه هِر کُدَم شِی زَمی یا
 خانِه که دَشت، سَودا مُوکَد و پِیسِه شِی ره

اُورده ۳۵ دَ رَسُولا تَسْلِيمِ مُوكَد تا دَ هر كس
 دَ اندازِه ضَرْوَرَتِ شِی تَقْسِيمِ شْنَه. ۳۶ دَمزِی
 رَقْمِ یُوسُفِ كِه از طایفِه لَوی و مُتَوَلِدِ قِبْرِسِ
 بُود و رَسُولا اُو رِه «بَرَنابا» یَعْنِی «تَشْوِیْقِگَر»
 مُوگُفَت، ۳۷ یِگِ ثَوْتِه زَمِینِ خُو رِه سَوَدَا كَد و
 پِيسِه شِی رِه اُورده دَ پِيشِ پَایِ رَسُولا اِيشْت.

دِروغِ حَنانِیا و سَفِیرِه

۱ مِگَم یِگِ نَفَرِ دَ نَامِ حَنانِیا قَدِ خاتُونِ
 ۵ خُو سَفِیرِه یِگِ ثَوْتِه زَمِی رِه سَوَدَا كَدِه
 ۲ یِگِ مِقْدَارِ پِيسِه شِی رِه دَ مَشَوْرِه خاتُونِ خُو
 نِگَاهِ كَدِ و باقِیِ مَنَدِه شِی رِه اُورده دَ پِيشِ پَایِ
 رَسُولا اِيشْت. ۳ اوختِه پِترُسِ گُفَت: ”حَنانِیا،
 چِرا اِيشْتِی شَیْطُو دَ دِلِ تُو جَایِ بَگِیرِه تا دَ رُوحِ
 اَلْقُدْسِ دِروغِ بُگِی و یِگِ مِقْدَارِ پِيسِه زَمِی رِه
 نِگَاهِ كَنِی؟ ۴ دَ غَیْتِیکِه زَمِی سَوَدَا نَشُدِه بُود،
 آیا مَالِ خُودِ تُو نَبُود؟ و بَعْدِ اَزُو كِه سَوَدَا شُد، آیا
 اِخْتِیارِ پِيسِه شِی رِه نَدَشْتِی؟ پَسِ چِرا اِی چِيزا رِه

دَ دِلْ خُو جَاى دَدِى؟ تُو تَنهَا دَز مَو دَرُوغ نَكُفْتِى،
 بَلَكِه دَ خُدا ام دَرُوغ كُفْتِى. ” ۵ امى كه حنانيا
 اى گپا ره شَنِيد، او دَ زَمِى اُفْتَد و دَم شِى بُر
 شُد. و تمامِ كَسَاى كه دَ بارِه امزى واقِعِه شَنِيد
 غَدَر تَرَسِ كُتِه دَ بِلِه ازوا قَرار گِرِفْت. ۶ بعد ازو
 جَوانا بالِه شُدِه او ره دَ كَفن پيچ كد و دَ بُر و بُرْدِه
 دَفن كد.

۷ تَقْرِيباً سِه سَاعَت بعد خاتُون شِى كه ازى
 واقِعِه بے خَبَر بُود، دَ اُونجى اَمَد. ۸ پِتْرَس ازو
 پُرْسِيد: ” دَز مِه بُگى، آيا شُمُو زَمِين خُورِه واقِعاً
 دَمزى قِيمَت سَودا كَدِيد؟ ” او كُفْت: ” آره،
 دَمزى قِيمَت. ” ۹ پِتْرَس دَزُو كُفْت: ” چَطور شُمُو
 يَكْدِسْت شُدِيد تا رُوح خُداوند ره آزمايش كُنِيد؟
 اونه، كَسَاى كه شُوى تُو ره دَفن كده، پايای
 ازوا دَ دانِ دَرگِه رَسِيدِه و اونا تُو ره ام مُوبَرِه. ”
 ۱۰ دَ امزُو لَحْظِه او ام دَ پيشِ پاى پِتْرَس چِپِه
 شُدِه مُرْد. و خَتِيكِه جَوانا داخِلِ خانِه شُد، دِيد
 كه او ام مُرْدِه. پس جِنازِه شِى ره بُرْدِه دَ پَالُوى

شوی شی دَفَن کد. ۱۱ تمام جماعتِ ایماندارا
و کسای که دَ بارِه امزی واقعه ها شنید، دَ بِلَه
ازوا غدر ترسِ کُته قرار گرفت.

۱۲ غدر مُعجزه ها و چیزای عَجیب دَ وَسِیلَه
رَسُولا دَ مینکلِ مردُم انجام دده مُوشد و تمام
ایماندارا دَوامدار دَ «بَرَنده سُلیمان» جَم مُوشد.

۱۳ مگم هیچ کسِ دیگه غیر از ایماندارا جُرأت
نَدشت که قد رَسُولا یگجای شنه، لیکن مردُم
اونا ره غدرِ احترام مُوکد. ۱۴ ولے بازَم تعدادِ

کلونِ مردا و خاتونو دَ جَمِ ایماندارای مولا
عیسیٰ اِضافه شُده مورفت. ۱۵ کار دَ جای رسید
که مردُم ناجورای خُوره دَ کُچه ها میورد و دَ

بِلَه چارپایی ها و توشکا می اِیشت تا وختیکه
پِتْرَس تیر شنه حدِ اقل سایه شی دَ بِلَه یگونِ ازوا
بُفته و اونا شفا پیدا کُنه. ۱۶ امچنان جمعیتِ

کُته مردُم از آغیلای اطرافِ اورشَلیم جَم مُوشد
و ناجورا و جندی های خُوره میورد و پگِ ازوا
شفا پیدا مُوکد.

۱۷ مگم پیشوای بزرگ و همدستای شی که
 از فرقه صدوقیا بود، از حسد د جوش آمد
 ۱۸ و رسولا ره دستگیر کده د بندی خانه عمومی
 اندخت. ۱۹ لیکن د امزو شاو ملایکه خداوند
 درگه های بندی خانه ره واز کد و اونا ره بر کده
 گفت: ۲۰ ” د خانه خدا بورید و د اونجی ایسته
 شده تمام پیغام امزی زندگی نو ره مکمل د
 مردم اعلان کنید. ” ۲۱ اونا امی تورا ره شنید
 و صباح گاه د خانه خدا داخل شده د تعلیم ددو
 شروع کد.

وختیکه پیشوای بزرگ قد تمام دار-و-دسته
 خو جم شد و اونا پگ اعضای شورای یهود و
 ریش سفیدای بنی اسرائیل ره کوی کد، اوخته
 چند نفر ره د بندی خانه ری کد تا رسولا ره
 گرفته بیره. ۲۲ مگم وختی مامورا د بندی خانه
 رسید، اونا ره د اونجی پیدا نتنست. اوخته
 مامورا پس آمد و دزوا خبر دده گفت: ۲۳ ” درگه
 های بندی خانه مکمل کیب بود و پیره دارا د دم

درگه ها پیره‌داری موكد. مگم وختیکه اونجی
 ره واز کدی، هیچ کس ره دَ مَنه شی پیدا
 نَتَنِستی. ” ۲۴ قومندانِ مُحَافِظِینِ خانِه خُدا و
 پیشوایونِ عالی مقام امی توره ها ره شَنِید،
 اونا لال شُدِه مَند که ”آخِرِ ازی چی موشه؟“
 ۲۵ دَ امزُو لَحظه یگ نفر خبر اُورده گُفت: ”امو
 کسای ره که شُمو دَ بَندی خانِه اَندختِه بُوید،
 دَ خانِه خُدا ایسته شُدِه و دَرُو دَ مَرْدُمِ تَعَلِیمِ
 مِیدیه. ” ۲۶ اوخته قومندانِ قَد پیره‌دارا رفت و
 اونا ره بَدُونِ جَبَر-و-سِتَم اُورد، چُون اونا مِیترَسِید
 که مَرْدُمِ اونا ره بَخاطِرِ رَسُولا سَنگسار نَکنه.
 ۲۷ پس اونا ره اُورده دَ پِیشِ شورا ایسته کد و
 پیشوای بَزْرگ ازوا پُرسان کده گُفت: ”آیا
 دَز شُمو سَخت حُکم نَکدی که دَ ای نام دِیگه
 تَعَلِیم نَدید؟ لیکن شُمو تَمامِ شارِ اورشَلِیم ره
 قَد تَعَلِیم خُو پُر کَدید و قَصَد دَرِید که خُونِ
 ازی آدم ره دَ گَرَدونِ ازمو بِنَدزید!“ ۲۹ پِترُس
 و دِیگه رَسُولا دَ جَوابِ ازوا گُفت: ”مو باید

از خُدا إِطَاعَتِ كُنِي، نَه از اِنسان. ^{۳۰} خُداي
بابه كلوناي مو امو عيسي ره كه شُمو دَ صليِب
باله كده كُشتيد، دُوباره زنده كد. ^{۳۱} خُدا او ره
سربلند كد و دَ دِستِ راستِ خُو شنده سرور و
نِجات دِهنده تعيِن كد تا دَ قَوْمِ اِسراييل فرصت
بديه كه توبه كُنه و كُناهاي شي بخشيده شُنه.
^{۳۲} مو شاهداي امزي چيزا اُستي، امو رقم كه
روح اَلقُدس ام شاهد اُسته و خُدا روح اَلقُدس ره
دَ امزو كساي دده كه از شي إِطَاعَتِ موكُنه. ”
^{۳۳} اعضاي شورا از شنيِدونِ امزي توره ها
دَ سرِ قار اَمده قَصْد كد كه اونا ره بُكُشه.
^{۳۴} ليكن دَ شورا يگ نفرِ فريسي دَ نامِ كَمالائيل
كه يگ عالمِ دين بُود و پگِ مَرْدُمِ دَ زشي كلو
اِحترام دَشت، ايسته شُده اَمر كد كه رسولا ره
بلده چند لَحْظَه دَ بُرو بُر كُنه. ^{۳۵} بعد ازو دَ
نفرای شورا كُفت: ” او مَرْدايِ اِسراييل، چيزي
ره كه شُمو قَصْد دَرِيد دَ حَقِ امزي مَرْدا انجام
بديِد دَ باره شي اِحْتِياَطِ كُنيد، ^{۳۶} چراكه چند

وخت پیش یگ نفر دَ نامِ تیئودا باله شده ادعا
 کد که 'ما آدمِ بزرگِ اَسْتُمْ' و تقریباً چار صد
 نفر ام پیروِ ازو شد؛ لیکن خود شی کُشته شد
 و پیروای شی تیت پَرَک شد و او دَ هیچ برابر
 شد. ^{۳۷} بعد ازو، دَ دورونِ روزای سرشماری
 یگ شخص دَ نامِ یهودای جلیلی باله شد و یگ
 دَل ره رهبری کده شورش کد. او ام کُشته شد
 و تمام پیروای شی تیت پَرَک شد. ^{۳۸} و آلی دَز
 شمو مَوگُم که دزی آدما کار ندشته بشید و اونا
 ره ایله کنید، چون اگه نقشه و کار ازوا از انسان
 بشه، خود بخود ناکام موشه. ^{۳۹} لیکن اگه از
 طرفِ خُدا بشه، شمو نَمیتنید که دَمِ رُوی ازوا
 ره بگیریید. احتیاط کنید، نشنه که شمو خود ره
 قد خُدا دَ جنگِ بندزید!

اونا پندِ ازو ره قبول کد ^{۴۰} و رسولا ره آورده
 قمچی زد و امر کد که دَ نامِ عیسی دیگه
 توره نگیه. بعد ازو اونا ره ایله کد. ^{۴۱} رسولا
 از شورا بُرو بُر شد و خوشحالی مَوکد، چون

اونا لایقِ ازی شِنخته شد که بخاطرِ نامِ عیسیٰ توهین-و-تحقیر شنه. ^{۴۲} اونا از تعلیمِ دَدو دست نکشید، بلکه هر روز دَ خانهِ خُدا و ام خانه دَ خانه وَعظِ مُوكد که عیسیٰ امو مسیحِ وعده شده آسته.

اِنتخابِ هفتِ خِدمتگارِ نیکِ نام

۱ دَمزُو روزا وختیکه تعدادِ ایماندارا کلو شده رِبی بُود، یهودیایِ یونانی زبو از یهودیایِ عبرانی زبو گله کد که دَ خاتونوی بیوه یونانی زبو دَ تقسیمِ خوراکِ روزانه بے تَوَجُهیبی مُوشه. ^۲ پس امو دوازده رَسولِ تمامِ یارا ره کوی کده گُفت: ”ای دُرست نییه که مو از خاطرِ وظیفه نان دَدو دَ تعلیمِ دَدونِ کلامِ خُدا کم-تَوَجُهیبی کنی. ^۳ پس ای برارو، از بینِ خودون خُو هفت مردِ نیکِ نام، پُر از روح اَلْقُدس و پُر از حِکمت ره اِنتخابِ کُنید تاکه اونا ره بلده امزی کارِ مُقَرَر کنی. ^۴ بعد ازو

مو وخت خورِه دَ دُعا و دَ تعلیمِ کلامِ خُدا
 مَصْرَفِ مُونی. ^۵ پس تمامِ جماعتِ ای پیشنهاد
 ره قبولِ کد و اینی نفرِ ره اِنْتِخابِ کد: اِستیفان،
 مَرْدی که پُر از ایمان و روحِ اَلْقُدس بُود،
 فِیلِیپس، پِروخورس، نِیکانور، تیمون، پَرمیناس
 و نِیکولاوئس از شارِ اَنطَاقیه که از سابقِ دینِ
 یهُود ره قبولِ کده بُود. ^a اوخته جماعتِ امی
 هفت نفرِ ره دَ رَسولا پیشِ کد و رَسولا دِستای
 خورِه دَ بِلِه ازوا ایشته ^b دُعا کد. ^۷ و کلامِ خُدا
 روز دَ روز دَ بَینِ مَرْدُم تیت مُوشد و تعدادِ پِیروا دَ
 اورشَلیم هر روز کَلو شُدِه مورفت و تعدادِ کَلونِ
 پیشوايو ام تابعِ ایمانِ دَ عیسیٰ مَسیحِ شُد.

---

^a ۵:۶ نِیکولاوئس پسانِ مَسیحی شُد. ^b ۶:۶ «دِست
 ایشته دَ بِلِه کس» دَ ای معنی بُود که او شخصِ ره بِلدِه
 خِدْمَتِ خُداوندِ اِنْتِخابِ مُوکد و رهبرایِ جماعتِ او ره دَ
 یگ و ظِیفه مَقَررِ مُوکد. (اَوَّلِ تِیموتائوس، ۱۴: ۴ و یا
 ۲۲: ۵ ره تُوخ کُنید.)

دستگیر کدو و کشتونِ استیفان

^۸ استیفان که پُر از فیض و قوتِ خدا بود،
دَ بَینِ مردمِ چیزای عجیب و مُعجزه ها انجام
دَد. ^۹ مگم یگ تعدادِ یهودیا از جماعتی که دَ
نامِ «جماعتِ آزادگان» مشهور بود و از قِیروان
و سِکندریه و یگ تعداد شی از قِیلیقیه و
آسیا^a بود، باله شده قد استیفان جر-و-بَحَث
ره شروع کد. ^{۱۰} مگم اونا تاب آورده نَتَنست،
چراکه او قد حکمت و قُدرتِ روح توره مُوگُفت.
^{۱۱} پس اونا چند نفر ره وادار کد که بُگیه:
”مو شَنِیدی که استیفان دَ ضِدِ مُوسیٰ و خُدا
تورای کُفر آمیز مُوگُفت.“ ^{۱۲} دَمزی رقم اونا
مردم، ریش سفیدا و عالِمای دینِ یهود ره دَ
شورِش آورد و اونا دَ سرِ ازو آمده او ره دستگیر

---

^a ۶:۹ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرست لغاتِ مُشکل
رُجوع کُنید.

کد و بلده محاکمه کدو دَ پیشِ شورا بُرد.
 ۱۳ اونا شاه‌دای دروغی تیار کدُ که گُفت: ”ای
 نفر یکسره دَ ضِدِ امزی جای مُقَدَّس و دَ ضِدِ
 شریعت توره مُوگه. ۱۴ مو دَ گوش خُو شنیدی
 که مُوگُفت: ’عیسای ناصری امی جای ره خراب
 مونه و رسم-و-رواجی ره که از مُوسیٰ بلده ازمو
 منده، تغییر میدیه.‘ ” ۱۵ تمام کسای که دَ امزو
 شورا حاضر بُود، چیمای خوره دَ استیفان دوختد
 و دید که رُوی شی رقمِ رُوی ملایکه آلی شد.
 ۱ اوخته پیشوای بزرگ از استیفان پُرسان
 کد: ”آیا امی چیزا راست آسته؟“
 ۲ استیفان دَ جواب شی گُفت: ”آی برارو و
 آته‌گو، گوش کُنید! وختیکه بابَه‌کلون مو ابراهیم
 دَ بَین‌النهرین زندگی مُوكد و تا او غیت دَ
 حران کوچ نَکده بُود، خُدای پُر جلال دَزُو ظاهر
 شُدِه ۳ گُفت: ’وطن و قومای خُو ره ایله کُو
 و دَ سرزمینی بورُو که دَز تُو نشو میدیم.‘

۴ پس ابراهیم از سرزمینِ کلدانیا^a کوچ کرد و
 دَ حَران جای-د-جای شد. بعد از مَرگِ آتِه شی
 خُدا او ره دَ امزی سرزمی که شُمو امروز دَ
 بِلِه شی زندگی مُونید کوچ دلجی کرد. ^۵ ولے دَ
 امزُو زمان خُدا حتی یگ جای پای امزی سرزمی
 ره ام دَزُو میراث نَدَد. مگم او دَ ابراهیم قول
 دَد که خود شی ره و بعد از او اولادِ ده شی ره
 صاحبِ امزی زمی جور کنه، اگرچه ابراهیم دَ
 او غیت هیچ اولاد نَدشت. ^۶ خُدا دَ ابراهیم اینی
 رقم گفت: 'اولادِ ده تو دَ یگ مُلکِ دیگه بحیثِ
 بیگنه زندگی مونه. مردُمِ امزُو مُلکِ اونا ره
 مُدَتِ چار صد سال دَ غلامی آندخته عذاب
 مونه. ^۷ لیکن ما مِلَّتِی ره که اونا ره دَ غلامی
 میندزه، قضاوتِ مُونم. ' و خُدا گفت: 'بعد ازو
 اونا ازو سرزمی بُر موشه و مَره دَ امزی جای
 عبادتِ مونه. ^۸ دَ امزُو غیت خُداوند حُکمِ ختنه

^a ۷:۴ یعنی بَيْنَ النَّهْرَيْنِ.

ره دَ عِنْوَانِ نَشَانِیْ عَهْدِ خُو دَ اِبْرَاهِیْمِ دَدَ تَاکَه
 یِگِ نَشَانِیْ عَهْدِ و قَوْلِ دَ بَیْنِ اَزْوَا بَشَه. پَس
 اِبْرَاهِیْمِ، وَخْتِیکَه بَاچَه شِیْ اِسْحَاقِ پَیْدَا شُد، اُو
 رَه دَ رُوْزِ هَشْتَمِ خَتَنَه کَد. اِسْحَاقِ اَتَه یَعْقُوْبِ شُد
 و یَعْقُوْبِ صَاحِبِ دَوَازْدَه بَاچَه شُد کَه هَر کُدَمِ
 اَزْوَا کُتَه یِگِ طَایْفَه شُد.

^۹ بَاچَه هَایِ^a یَعْقُوْبِ قَد یُوْسُفِ پَرَارِ خُو
 هَمچِشْمِیْ پَیْدَا کَد و اُو رَه سَوْدَا کَد کَه دَ مِصْرِ
 بُرْدَه شُنَه، لَیْکِنِ خُدا قَد یُوْسُفِ بُود ^{۱۰} و اُو رَه
 اَز تَمَامِ غَمِ و رَنجِ هَایِ شِیْ نِجَاتِ دَدَه دَ پِیْشِ
 فِرْعَوْنِ پَادِشَاهِ مِصْرِ حِکْمَتِ و عِزَّتِ دَد. پَس
 پَادِشَاهِ اُو رَه حَاکِمِ مِصْرِ و رَئِیْسِ تَمَامِ دَرْبَارِ خُو
 تَعِیْنِ کَد. ^{۱۱} اَوخْتَه دَ تَمَامِ سِرْزَمِیْنِ مِصْرِ و
 کِنَعَانِ قَحْطِیْ شَدِیْدِ و رَنجِ-و-مُصِیْبَتِ کُتَه اَمَد،
 دَ اَنْدَازَه کَه بَابَه کَلَوْنَایِ مَوْنَانِ پَیْدَا نَمِیْتَنِسْت.

---

^a ۷:۹ دَ جَایِ «بَاچَه هَایِ یَعْقُوْبِ» دَ زَبُوْنِ یُوْنَانِیِ «بَابَه
 کَلَوْنَا» نُوْشْتَه یَه.

۱۲ وختی یعقوب شنید که دَ مصر غَلَّه یافت
 موشه، او دَفَعِه اوّل بابَه کَلونای مو ره دَ اُونجی
 ریی کد تا غَلَّه بِخره. ۱۳ دَفَعِه دوّم که اونا رفت،
 یوسف خود ره دَ برارای خُو سَنَخْتند و فِرَعون
 از اصل-و-نَسَبِ یوسف خبر شد. ۱۴ بعد ازو
 یوسف نفر ریی کد تا آتِه خُو یعقوب ره قد تمام
 خانوار شی طلب کنه که جُمَلِه ازوا هفتاد و
 پنج نفر بُود. ۱۵ دَ امزی رقم یعقوب کوچ کده
 دَ مصر رفت و او و بابَه کَلونای مو دَ اُمونجی
 فَوَت کد. ۱۶ جِنَازِه ازوا ره پس دَ شِکیم بُرد و
 دَمَزُو قَبْرِستو که اِبْرَاهیم از باچه های حَمور دَ
 شِکیم خَرِیدد، خاک کد.

۱۷ وختی زمانِ پُوره شُدونِ قَوْلِ خُدا که قد
 اِبْرَاهیم کُدد نَزْدِیک موشد، تعدادِ قَوْمِ مو دَ مصر
 غَدَر کَلو شُدِه مورَفَت، ۱۸ تا زمانی که یگ
 پادشاهِ دِیگه که یوسف ره نَمِیَنَخَشِید حاکِمِ مصر
 شُد. ۱۹ ای پادشاه قد قَوْمِ مو دَ چَل-و-نِیرَنگ
 رِفَتار کد و بابَه کَلونای مو ره اُوقَسِ مَجْبُور کد

که نلغہ های خُو رہ دَ سرِ راه بیلہ تا بُمَرہ.
۲۰ دَمَزُو غَیْتِ مُوسَى دَ دُنْیَا اَمَد. اُو دَ نَظَرِ خُدا
یَک نِلغِہ نُورِیَنَد بُود و فقط سِہ ماہ دَ خانِہ آتِہ
خُو پَرورِش شُد. ۲۱ وختیکہ اُونَا اُو رہ دَ بُرو
ایشْت، دُخْتَرِ فِرْعَوْن اُو رہ از اُونَجی گِرِفت و
مِثْلِ اَوْلَادِ خُود خُو تَرَبیہ کَد. ۲۲ مُوسَى دَ مُطَابِقِ
تَمَامِ عِلْمِ-و-فِرْهَنگِ مِصْرِیَا تَرَبیہ شُد و دَ کُفْتار
و کِرْدار قَوی بُود.

۲۳ وختیکہ اُو چَل سالہ شُد، یَک رُوز دَ دِل
شِی گِشْت کَہ دَ دِیدُونِ بَرارایِ خُو، یَعْنی بَنی
اِسْرَائِیل بَورِہ. ۲۴ اوختہ اُو رَفت و دِید کَہ قَد
یَکی امَزُو اِسْرَائِیلی هَا بَدِرْفَتاری مُوشِہ. پَس
مُوسَى دَ دِفاعِ امَزُو نَفرِ اِسْرَائِیلی بَالِہ شُدِہ نَفرِ
مِصْرِی رِہ کُشْت. ۲۵ مُوسَى فِکْر کَد کَہ بَرارایِ
اِسْرَائِیلی شِی مُوفامِہ کَہ خُدا اُو رِہ بَلَدِہ نِجَاتِ
ازوا رِبی کَدِہ، مَگم اُونَا نَمُوفامِید. ۲۶ رُوزِ دِیگِہ
شِی دُو نَفرِ اِسْرَائِیلی رِہ دَ حَالِ جَنگِ دِید و
کُوشِش کَد کَہ اُونَا رِہ آشْتی بَدِیہ، اوختہ دَزوا

گفت: 'او آلیگو، شمو قد یگدیگه خو برار
 استید؛ چرا دَ بَینِ خُو جنگ-و-جنجال مُونید؟'
 ۲۷ لیکن امو نفرِ که قد هم تبارِ خُو بدی مَوکد،
 موسیٰ ره پس تیله دده گُفت: 'تو ره کی دَ سرِ
 ازمو حاکم و قاضی تعیین کده؟' ۲۸ آیا میخاهی
 که مَره ام رقمِ امزو مِصری آلی بکُشی که
 دِیروز کُشتی؟' ۲۹ اوخته موسیٰ بخاطرِ امزی
 توره دوتا کده بحیثِ بیگنه دَ سرزمینِ مِدیان
 جای-د-جای شد و دَ اُونجی صاحبِ دُو باچه
 شد.

۳۰ چل سال بعد یگ ملایکه دَ بیابونی که
 نزدیکِ کوه سِینا بُود، دَ اَلَنگِه آتِش از یگ
 بوته دَ موسیٰ ظاهر شد. ۳۱ موسیٰ از دیدونِ
 امزی مَنظره تعجب کد. وختی نزدیک رفت
 که اُونجی ره توخ کنه، آوازِ خُداوند آمده
 گُفت: ۳۲ 'ما خُدای بابه کلونای تو اَسْتُم، خُدای
 اِبْرَاهِیم، اِسْحاق و یَعْقُوب.' موسیٰ از ترس دَ
 لرزه آمد و جُرأت نکد که سُون بوته توخ کنه.

۳۳ اوخته خُداوند دَزُو کُفت: 'کَوشِرِه خُو ره از
 پای خُو بُر کُو، چُون امی جای که تُو دَ بِلِه شی
 ایسته یی، زَمِینِ مُقَدَّسِ اَسته. ۳۴ ما رَنج-و-غَم
 قَوْمِ خُو ره که دَ مِصرِ اَسته دِیدیم و ناله های ازوا
 ره شَنِیدیم و اَمَدیم تاکه اونا ره نِجاتِ بَدُم. آلی
 بیه که تُو ره دَ مِصرِ رَبی کَنم. ۳۵ اُمُو مُوسا
 که بَنیِ اِسرائیلِ اُو ره رَد کُدَد و دَ زَشی کُفتد 'تُو
 ره کی دَ سِرِ اَزمو حاکِم و قاضی تَعیین کده؟'
 اُمُو مُوسا ره خُدا دَ وَسِیلِه مَلایکِه که دَ بُوته دَز
 شی ظاهِر شُدَد بَحِیثِ حاکِم و نِجاتِ دِهِنده بَلَدِه
 ازوا رَبی کد. ۳۶ اُمُو آدَم بُوَد که اونا ره از مِصرِ
 بُرو اُورَد و چِیزای عَجیب و مُعجزه ها ره دَ مِصرِ
 و دَ دِریای سُرَخ و بَلَدِه چَل سال دَ بیابو اَنجام
 دَد. ۳۷ ای اُمُو مُوسا بُوَد که دَ بَنیِ اِسرائیلِ
 کُفت: 'خُدا از مِینکَلِ بَرارونِ خُودونِ شُمویگ
 پِیغمبر ره که رَقَمِ اَزمه اَسته، بَلَدِه شُمو رَبی
 مُوکنه. ۳۸ اُو اُمُو کَسی بُوَد که قَد جماعتِ
 بَنیِ اِسرائیلِ دَ بیابو حُضُورِ دَشت و مَلایکِه دَ

کوه سينا قد ازو و قد بابه کلونای مو توره گُفت و
 او کلامِ زندگی بَخش ره گِرِفت تا دَز مو بِرَسَنه.
 ۳۹ مگم بابه کلونای مو نَخاست که از اید شی
 شنه، بلکه او ره رَد کد و دِ دِل خُو آرزو دَشت که
 پس دَ مصر بوره. ۴۰ اونا دَ هارون گُفت: 'بلدِه
 ازمو خُدايونی جور کُو که پیش پیش مو بوره،
 چُون مو نَمیدنی که دَ سرِ امزُو مُوسی که مو
 ره از سرزمینِ مصر بُرو اُورده، چیزخیل اَمده.'
 ۴۱ و دَمزُو روزا اونا یگ بُت دَ شکلِ گوسله
 جور کده بلدِه شی قُربانی کد و بلدِه چیزی که
 کارِ دِستای ازوا بُود، جشن گِرِفت. ۴۲ مگم خُدا
 ازوا رُوی گردو شُده اونا ره دَ حالِ خودون شی
 ایشْت تا لشکرِ آسمو^a ره پَرستش کُنه. امو رقم
 که دَ کِتابِ انبیا نِوشته شُده:

'ای خانوارِ اسرائیل، دَ دَورونِ چل سال
 که دَ بیابو بُودید،

^a ۷:۴۲ «لشکرِ آسمو» یعنی آفتو، ماهتو و ستاره ها.

آیا شُمو قُرْبانِی ها و هدیه ها بلده

مه تقدیم کدید؟

نه، بلکه شُمو جایگاهِ مولک و ستاره

خُدای خُو رِفان ره قد خُو بُردید

یعنی بُت های ره که بلده پرستش

کدو جور کده بُودید.

امزی خاطر ما شُمو ره دَ اُو طرفِ شارِ

بابل پورته مُونم.

جایگاهِ صندوقِ شهادتِ قد بابَه کلونای مو

دَ بیابو بُود. اُمُو جایگاه ره مُوسی دَ امرِ خُدا دَ

مُطابِقِ نَمُونَه که دیدد، جور کُدد. ^{۴۵} اُمُو جایگاه

دَ بابَه کلونای مو رَسید و اونا اُو ره قد یوشع

دَ سرزمینِ وعده شُده اُورد، دَ سرزمینِ مِلت

های که خُدا اونا ره از پیشِ رُوی بابَه کلونای

مو هَی کد. و اُمُو جایگاه تا زمانِ داوود دَ

اُونجی مند. ^{۴۶} خُدا از داوود خوش شی اَمَد

و داوود درخواست کد که دَزشی اِجازه بَدیه

تا بلده خُدای یعقوب یگ جایگاه پَیدا کنه.

۴۷ مگم سُلیمان اُمُو کس بُود که بَلدِه شی خانه
آباد کد. ۴۸ ولے خُدای مُتعال دَ خانه های جور
شُدِه دِسْتِ اِنسان زِندگی نَموکنه. اُمُو رَقْمیکه
پِیغمبر نوشته کده:

۴۹ 'خُداوند مُوگه:

”آسمو تَخْت مه آسته و زمی تَی پِی مه.

چی رَقْم خانه بَلدِه مه آباد مُونید یا چی

رَقْم جای بَلدِه اِستراحت مه؟

۵۰ آیا پگ امزیا ره دِسْتِ خود مه

جور نَکده؟”

۵۱ ای مردُمای سرکَش که دِل ها و گوشای شُمو

ناخْتنه آسته! شُمو همیشه رَقْمِ بابِه کَلونای خُو

قد روح اَلْقُدس مُخَالَفَتِ مُونید. ۵۲ کَدَم پِیغمبر

بُوده که از دِسْتِ بابِه کَلونای شُمو آزار-و-اَذِیت

نَدیده بَشه؟ اونا کسای ره که دَ بارِه اَمَدونِ امزُو

شخصِ عَادِلِ پِیشگویِ مُوكد، کُشت. و دَ ای

زمانِ شُمو مردُم دَ امزُو شخصِ خِیانتِ کَدید و

اُو ره دَ قتل رَسَنَدید. ۵۳ امچنان شُمو شَرِيعتِ

خُدا ره که دَ وَسِیلَه مَلایکَه ها حاصِل کَیدِید، اَزو
إِطَاعَتِ نَکَیدِید. ”

۵۴ قَد شَنِیدونِ اَمزِی تورا اونا غَدَر قار شُد و دَ
بِلَه اِستِیفانِ دَندو خَیی مُوکَد. ۵۵ مَگَم اِستِیفانِ
پُر از رُوحِ اَلقُدس، رُوی خُو ره سُونِ آسَمو کَدَه
جَلالِ خُدا و عِیسیٰ ره که دَ دِستِ راسِتِ خُدا
ایستَه بُوَد، دِید ۵۶ و کُفَت: ”توخ کُنید، آسَمو
واز شُدَه و «باچَه اِنسان» ره که دَ دِستِ راسِتِ
خُدا ایستَه یَه، مِینَگَرَم. ”

۵۷ دَ اُو غَیتِ اونا دَ آوازِ بِلندِ چِیغِ زَدَه گوشای
خُو ره بَند کَد و پَگ شِی یَگَدِست شُدَه دَ سِرِ اَزو
حَمَلَه کَد ۵۸ و اُو ره از شار بُر کَدَه سَنگسار کَد.
کَسای که دَ ضِدِ اِستِیفانِ شَاهِدِی دَدَد، چَپَنِ های
خُو ره دَ پِیشِ پایِ یَگِ جوانِ دَ نامِ شائولِ اِشْت.
۵۹ دَ حَالِیکَه اونا اِستِیفانِ ره سَنگسار مُوکَد،
اُو دُعا کَدَه کُفَت: ”یا مَولا عِیسیٰ، رُوحِ مَرَه
قَبولِ کُو. ” ۶۰ پَس اُو زانوَ زَد و دَ آوازِ بِلندِ چِیغِ
زَدَه کُفَت: ”ای خُداوند، ای گُناه ره دَ حِسابِ

امزیا نگیر! " وختیکه ای گپ ره گُفت دَم شی
بُر شد.

۱ و شائول دَ قتلِ استیفان رضایت دده
بُود.

دَمزور روز آزار-و-اَذیتِ سخت دَ خِلافِ جماعتِ
ایماندارای اورشلیم شروع شد و تمام ایماندارا
بَعیر از رسولای عیسیٰ مسیح دَ منطقه های
یهودییه و سامره تیت پَرَک شد. ۲ چند نفر
از مردای پرهیزگار-و-خُداترس جنازه استیفان
ره خاک کد و بلده شی ماتم کُته گرفت.
۳ مگم شائول جماعتِ ایماندارا ره سخت عذاب
مُوکد و خانه دَ خانه گشته، خاتونو و مردا ره
کشیده دَ بندی خانه پورته مُوکد.

رسیدون خوشخبری دَ مردُم سامره

۴ پس ایماندارای که تیت پَرَک شده بود، دَ هر
جای که مورفت کلام ره تعلیم میدد. ۵ فیلیپس
دَ شارِ سامره رفت و نجاتِ عیسیٰ مسیح ره دَ

مردمِ اُونجی اِعلان کد. ^۶ وختیکه مردمِ تورای
 فیلیپس ره شنید و معجزه های ره که او انجام
 میدد هوش کد، پگ شی دِ دِقَت دِ تورای شی
 تَوْجِه کد، ^۷ چون جنیات از جانِ غدر کسای که
 جندی بود، دِ آوازِ بلند چیغ زده بر شد و خیلی
 آدمای شل و لنگ شفا پیدا کد. ^۸ ازی خاطر
 خوشی کته دِ او شار پیدا شد.

^۹ دِ اُونجی یگ آدم دِ نامِ شِمعون بود که از
 وختای گاه دِ امزو شار جادوگری موکد و مردمِ
 سامره ره دِ حیرت اندختد و خود ره آدمِ بزرگ
 نشو میدد. ^{۱۰} پگ مردمِ سامره از ریزه گرفته تا
 کته دزو گوش میدد و موگفت: "ای آدم نمونه
 قدرتِ امزو خدای آسته که 'قدرتِ بزرگ' نام
 دره. " ^{۱۱} اونا دزو سخت تَوْجِه دشت، چون غدر
 وخت موشد که اونا ره قد جادوگری خو دِ حیرت
 اندخته بود. ^{۱۲} مگم وختی اونا دِ خوشخبری
 فیلیپس که او دِ باره پادشاهی خدا و نامِ عیسی
 مسیح اِعلان کد ایمان آورد، مردا و خاتونوی

ازوا غُسلِ تعمیدِ گرفت. ۱۳ حتی خودِ شمعون
ام ایمان آورده غُسلِ تعمیدِ گرفت و بعد ازو قد
فیلیپس مند و از دیدونِ مُعجزه ها و کارای پُر
قدرت که انجام دده مُوشد حیر و مندُد.

۱۴ وختیکه رسولا د اورشَلیم شنید که مردُم
سامره کلامِ خُدا ره قبول کده، اونا پترُس و
یوحنا ره پیش ازوا ربی کد. ۱۵ اونا که د اونجی
رسید، بلده ایماندارا دُعا کد تا روح اَلقُدس
ره حاصل کنه، ۱۶ چراکه روح اَلقُدس تا او
غیت د هیچ کدم ازوا نازل نشُد و اونا فقط
د نامِ مولا عیسیٰ غُسلِ تعمیدِ گرفته بُود و
بس. ۱۷ پس پترُس و یوحنا دستای خُو ره د
بله ازوا ایشت و اونا ام روح اَلقُدس ره حاصل
کد. ۱۸ وختی شمعون دید که قد ایشتونِ دستای
رسولا روح اَلقُدس بخشیده مُوشه، او د پیش
ازوا پیسه آورده ۱۹ گفت: ”ای قدرت ره د زمه
ام بدید، تا د بله هر کسی که ما دست بیلم او
روح اَلقُدس ره حاصل کنه.“ ۲۰ پترُس د جواب

شی گفت: ”پیسہ تُو قد خود تُو قتی نابود شُنه،
چُون تُو فکر کدی که بَخشِش-و-نِعمتِ خُدا دَ
پیسہ خریده موشه! ۲۱ تُو دزی باره هیچ حصّه و
تقسیم نَدری، چراکه دِل تُو دَ حُضورِ خُدا راست
نییه. ۲۲ پس، ازی شرارتِ خُو توبه کُو و از
خُدا درخاست کُو تا شاید امی نیتِ ناپاکِ دِل
تُو بخشیده شُنه، ۲۳ چُون ما مینگرم که تُو دَ
تلخی حسادت و دَ چنگِ گناهِ گِرفتارِ اِستی.“
۲۴ شِمعون دَ جوابِ شی گفت: ”شُمو بلده مه
دَ پیشِ خُداوند دُعا کُنید تا چیزای ره که دَ باره
مه گُفتید دَ بله مه نیه.“ ۲۵ پس پِترُس و یوحنا
بعد از شاهدی دَدو و گُفتونِ کلامِ مَولا عیسی،
ازونجی پس طرفِ اورشَلیم رَی شُد و دَ بَینِ راه
دَ عَدَرِ آغیلایِ سامِره خوشخبری ره اِعلان کد.

فیلِپُس و آدمِ اِتیوپیای

۲۶ اوخته یگِ ملایکه خُداوند دَ فیلِپُس گُفت:
”باله شُو و سُونِ جَنُوبِ بورُو، دَ امزُو راه

بیابونی که از اورشلیم طرفِ منطقه غزه موره. ”
 ۲۷ پس او باله شده ربی شد. دَمزُو راه یگ
 آدمِ اِتیوپیای که خِدمتگارِ دربارِ کَندا که مَلِکِه
 اِتیوپیا بُود، سَفر مُوکد؛ او یگ شخصِ قُدِرتَمَندِ
 و مَسئُولِ تمامِ خزانِه های کَندا که بُود. او بَلدِه
 عِبادتِ دَ اورشلیمِ اَمَدُ ۲۸ و پس سُونِ وِطَنِ خُو
 مورَفَت. او دَ گاڈی خُو شِشْتِه کِتابِ اِشعیا نَبی
 رِه خانده ربی بُود. ۲۹ دَ امزُو غَیتِ رُوحِ اَلقُدس
 دَ فِیلِیپسِ کُفَت: ”دَ نَزْدِیکِ امزُو گاڈی بورُو و
 خود رِه دَزُو بِچَسِپِن. ” ۳۰ پس فِیلِیپسِ دَوِیدِه
 نَزْدِیکِ رَفَت و شَنِید که از کِتابِ اِشعیا نَبی
 میخانِه. اوخته از شی پُرسان کد: ”آیا چیزی رِه
 که میخانِی مُوفامی؟“ ۳۱ او دَ جوابِ شی کُفَت:
 ”چَطورِ مِیتَمُ بُفامُ، اگِه کس مَرِه رَاهَنُمایی
 نَکُنِه؟“ اوخته او از فِیلِیپسِ خَاهِش کد که دَ
 گاڈی سوارِ شَنِه و دَ پَالُوی شی بِشِینِه. ۳۲ جایی
 رِه که از کِتابِ مُقَدَّسِ میخانِد، اینی بُود:

”او رَقَمِ گوسپو اَلّی دَ کُشتارگاہ بُردِه شد

و رقمِ باره که دَ پیشِ مالِ کلگر چُپِ میشینه،
اُو دان خُو ره واز نکد و چُپِ شِشت.
۳۳ اُو حقیرِ حسابِ شُد و حقِ ازو از
شی گرفته شُد.

کی میتنه از نسلِ ازو توره بُگيه،
چراکه زندگی شی از رُو زمی
گرفته شُد.

۳۴ خدمتگارِ دَربارِ از فیلیپس پُرسان کد:
”لُطفاً دَز مه بُگی که امی چیزا ره پیغمبر دَ
باره خود خُو گفته یا دَ باره کُدم کسِ دیگه؟“
۳۵ اوخته فیلیپس دان خُو ره واز کد و امزُو
جای کتابِ مُقدَّس شروع کده خوشخبری دَ باره
عیسی ره دَزُو گفت. ۳۶ پس دَ حالیکه اونا دَ
راه ریی بُود دَ یگِ نُوَرِ آو رسید و خدمتگارِ
دَربارِ گفت: ”اینه، دَ اینجی آو آسته. آیا ما
نَمیتنم غُسلِ تعمیدِ بَگیرم؟“ ۳۷ [فیلیپس گفت:
”اگه قد تمامِ دلِ ایمانِ بیری هیچ مانعی و جُود
نَدره.“ اُو جواب دَد: ”ما ایمانِ دَرُم که عیسی

باچه خُدا آسته. " [a ۳۸ پس خِدْمَتگَارِ دَربارِ اَمْر
 کد که گاڈی ره ایسته کنه. اوخته هر دُوی شی
 یعنی فِیلِیپُس و خِدْمَتگَارِ دَربارِ دَ مَنه آو رفت و
 فِیلِیپُس آو ره عُسَلِ تَعْمِید دَد. ۳۹ و خَتِیکه اونا
 از آو بُر شُد، اَوْلَعْتله روح خُداوند فِیلِیپُس ره
 غِیب کد و خِدْمَتگَارِ دَربارِ دِیگه آو ره هُوش
 نَکد، ولے قد خوشی کَلو دَ راهِ خُو رفت.
 ۴۰ مگم فِیلِیپُس دَ شارِ اَشْدود دِیده شُد و دَ بَینِ
 راهِ دَ هر شاری که مِیرَسِید دَ مَرْدَمِ خوشخبری
 مِیدَد تا ای که دَ شارِ قِیَصْرِیه رَسِید.

تَغییرِ زَندگیِ شائول

۱ دَمَزُو غِیتِ شائول هنوز پِیروایِ مَولا
 عِیسی ره تَهْدِیدِ مَوکد که اونا ره مَوکُشه.
 ۲ اُو دَ دِیرِ پِیشوایِ بَزُرگِ رَفْتِه اَزُو دَ سِرِ تَمَامِ
 عِبَادَتِ خانِه هایِ شارِ دَمِشَقِ خَطِ طَلبِ کد تا

۸:۳۷^a بعضی نُسَخه ها امی آیه ره نَدَره.

پيروای راهِ مولا عیسیٰ ره که د اُونجی پیدا
 موشد، چی مرد، چی خاتو، دستگیر کده د
 اورشلیم بیره. ^۳ د حالیکه شائول مورفت و د
 دمشق نزدیک موشد، اولغته یگ نور از آسمو
 د گرد شی بلقده کد. ^۴ او د زمی اُفتد و یگ
 آواز ره شنید که دزو گُفت: ”شائول، شائول،
 چرا مره آزار-و-اذیت موکنی؟“ ^۵ او پُرسان کد:
 ”صاحب، تو کی آستی؟“ جواب آمد: ”ما
 عیسیٰ آستم، امو که تو او ره آزار-و-اذیت
 موکنی. ^۶ آلی باله شو و د شار بورو. د اُونجی
 دز تو گُفته موشه که چی باید بکنی.“

^۷ همسفرای شائول مو شده خیر و مند، چراکه
 اونا آواز ره میشنید، مگم هیچ کس ره نمیدید.
^۸ وختیکه شائول از زمی باله شد، او چیمای
 خو ره واز کد، مگم هیچ چیز ره نمیدید. پس
 همسفرای شی از دست ازو گرفت و او ره کوتل
 کده د دمشق بُرد. ^۹ بلده سه روز چیمای ازو دید
 نداشت و او نه چیزی خورد و نه ام وچی کد.

۱۰ دَ دَمِشَقِ یِگِ پِیروِ عِیسیٰ دَ نَامِ حَنانیا زِندگی
 مُوِکد. مَولا عِیسیٰ دَ خاوِ دَ زِشی ظاهِر شُدِه
 گُفت: ”اَی حَنانیا.“ حَنانیا دَ جِوابِ شی گُفت:
 ”اَمِر کُو، یا مَولا.“ ۱۱ و مَولا دَ زُو گُفت: ”باله
 شُو، دَ کُوچِه بورُو که نامِ شی «سِیدِه» اَسته
 و دَ خانِه یَهُودا کِسی ره دَ نامِ شائولِ از شارِ
 طَرسُوسِ پُرسانِ کُو. امی آلی اُو مَشغُولِ دُعا
 اَسته ۱۲ و اُو دَ خاوِ خُو دِیده که یِگِ نفرِ دَ نامِ
 حَنانیا مِییه و دِستِ خُو ره دَ بِلِه اَزُو مِیلِه تا اُو
 دُوباره پِینا شُنِه.“ ۱۳ حَنانیا گُفت: ”یا مَولا، ما
 از غَدِر کِسا شَنِیدیم که ای آدمِ دَ سِرِ مُقَدَّسینِ^a
 اَزتُو دَ اورُشَلیمِ کَلو ظَلَمِ کدِه. ۱۴ و آلی از طرفِ
 پِیشوا یونِ عالی مقامِ اِختیارِ پِیدا کدِه دَ اینجی
 اَمَدِه تا تمامِ کِسای که نامِ تُو ره بِگیرِه، اونا
 ره دِستِگیرِ کُنِه.“ ۱۵ مِگم مَولا دَ زُو تَاکیدِ کدِه
 گُفت: ”بورُو، چِراکه ما اُو ره اِنْتِخابِ کدیم تا

^a ۹:۱۳ «مُقَدَّسین» یعنی پِیروایِ عِیسیٰ مِسیح.

یگ وسیله جور شنه و پیغام مره د مردم غیر
یهود و د پادشایو و ام د بنی اسرائیل برسنه.
۱۶ ما دزو نشو میدیم که بلده نام مه چیقس باید
رنج-و-زحمت بکشه.

۱۷ اوخته حنایا رفته د خانه یهودا داخل شد و
دست خوره د بله شائول ایشته گُفت: "شائول
برار، وختیکه تو ایسو میمدی مولا عیسی د
بین راه دز تو ظاهر شد. او مره ری کده تاکه
تو دوباره بینا شنی و از روح القدس پُر شنی."

۱۸ د امزو لحظه یگو چیز رقم پرده الی از چیمای
شائول تاه پَرید و او دوباره بینا شد. اوخته او
باله شده غسل تعمید گرفت. ۱۹ بعد ازو او نان
خورده قوت گرفت و بلده چند روز قد پیروای
عیسی مسیح د دمشق مند. ۲۰ او فوراً د عبادت
خانه های یهودیا رفت و وعظ کد که عیسی
واقعاً باچه خدا آسته. ۲۱ کسای که تورای ازو
ره میشنید مو شده خیر و مومند و موگُفت: "آیا
ای امو کسی نییه که د اورشلیم کسای ره که

نامِ عیسیٰ ره می‌گرفت، تباه مُوکد؟ و آلی ام
 دَ اینجی نَمده تا اونا ره دستگیر کده دَ پیش
 پیشوایونِ عالی مقام بُبره؟^{۲۲} مگم شائول
 قدرتِ بیان شی روز دَ روز کلو مُوشد و قد
 دلیلای زیاد یهودیای دَمشق ره بند اندخته ثبوت
 مُوکد که عیسیٰ امو مسیح وعده شُده آسته.
^{۲۳} بعد از چند وخت یهودیا نقشه کشید که او
 ره بُکشه. ^{۲۴} ولے شائول از نقشه ازوا خبر شد.
 اونا دَ درگه های شار شاو و روز پیره مُوکد تاکه
 او ره گِرَفته از بین بُبره. ^{۲۵} لیکن یارای شی او
 ره شاو دَ مَنه یگ سَبَد ایشته از دیوالِ شار
 تاه کد. ^{۲۶} وختیکه شائول دَ اورشَلیم رسید، او
 میخاست که قد دیگه یارا یگجای شُنه، مگم
 پگ ازوا ازو ترس خورد، چُون باور نَموکد که
 او واقعا پیرو عیسیٰ شُده بشه. ^{۲۷} لیکن برنابا
 او ره گِرَفته دَ پیشِ رسولا بُرد و بلده ازوا نقل
 کد که چطور او دَ راهِ دَمشق مولا عیسیٰ ره
 دیده و مولا چطور قد ازو توره گُفته و او دَ

چی دلیری دَ نامِ عیسیٰ تورہ گُفته. ^{۲۸} اوخته شائول قد ازوا یگجای شُد و دَ اورشَلیم رفت و اَمَد دَشت و دَ دِلاوَری دَ نامِ مولا عیسیٰ وَعَظ مُوكد. ^{۲۹} او قد یهودیای یونانی زبو بَحث و گُفتگوی مُوكد، مگم اونا دَ تلاشِ کُشتون شی بُود. ^{۳۰} وختیکه ایماندارا خبر شُد، اونا او ره دَ شارِ قیصریه بُرد و از اُونجی دَ شارِ طرسوس ریی کد.

^{۳۱} پس جماعتِ ایماندارا دَ سرتاسرِ یهودیه، جلیلیه و سامره صلح-و-آرامش پیدا کد. اونا دَ ایمان خوقوی شُدده دَ خداترسی زندگی مُوكد و دَ کومکِ روحِ اَلْقُدسِ تعدادِ ازوا کلو شُدده مورفت.

سَفَرِ پِترُس

^{۳۲} پِترُس دَ تمامِ منطقه ها سَفَرِ مُوكد و او دَ پیشِ مُقَدَّسینی که دَ شارِ لِدّه زندگی مُوكد ام اَمَد. ^{۳۳} دَ اُونجی اویگ آدم ره دَ نامِ اینیاس دید

که او مُدَّتِ هشت سال فَلَج و دَ جاگه اُفتَدَه بُود. ^{۳۴} پِترُس دَزُو کُفت: ”اَینِیاس، عِیسیٰ مَسِیح تُو ره شفا مِیدیه. باله شُو، جاگه خُو ره جَم کُو.“ و او دِستی از جاگه خُو باله شُد. ^{۳۵} از دِیدون اَینِیاس تمامِ مَرْدَمایِ شارِ لِدّه و منطِقَه شارون سُونِ مَولا عِیسیٰ رُوی اُورد.

^{۳۶} دَ شارِ یافا یِگ خاتونِ ایماندار دَ نامِ طِبیتا بُود که دَ زِبونِ یونانی او ره دورکاس یعنی ”آهو“ مَوکُفت. او خاتو غَدِر نِیکوکار بُود و هر غَیت خِیرات مِیدَد. ^{۳۷} دَ امزُو روزا طِبیتا ناجور شُدَه مُرد و جَسَدِ شی ره غُسل دَدَه دَ یِگ باله‌خانه اِشت. ^{۳۸} ازی که شارِ لِدّه دَ نزدیکِ شارِ یافا بُود، پِیروایِ عِیسیٰ دَ یافا شَنِید که پِترُس دَ شارِ لِدّه آستَه. پس اونا دُو نفر ره رِبی کد تا ازو خاهِش کُنَه و بُگَه که هر چی زودتر دَ پِیشِ امزو بیه. ^{۳۹} اوخته پِترُس باله شُدَه قد ازوا رِبی شُد. وختیکه دَ اُونجی رسید او ره دَمزُو باله‌خانه بُرد. دَ اُونجی تمامِ خاتونوی بیوه

چخرا کده دَ گِردِ پِترُس جَم شُد و پیرونا و دیگه
 کالای ره که دورکاس دَ دورونی که قد ازوا بُود
 دوختُد، دَزو نِشو مِیدد. ^{۴۰} مگم پِترُس پگِ ازوا
 ره از اُتاق بُر کد و زانو زده دُعا کد و رُوی خُو
 ره سُون جِنازه کده گُفت: ”طَبِیتا، باله شو.“
 اوخته او چیمای خُو ره واز کد و امی که پِترُس
 ره دید، رُست شُدِه شِشت. ^{۴۱} پِترُس از دِست
 شی گِرفته او ره دَ سرِ پای شی ایسته کد و بعد
 ازو مُقَدَّسین و خاتونوی بیوه ره کوی کده او ره
 زنده دَزوا تسلیم کد. ^{۴۲} ای خبر دَ سراسرِ یافا
 تیت شُد و غدر نفرا دَ مولا عیسیٰ ایمان آورد.
^{۴۳} دَ حینِ زمانِ پِترُس بلده روزای کلو دَ یافا قد
 شِمعونِ چرمگر مند.

صاحبِ مَنْصَبِ رُومی پِیرو عیسیٰ مسیحِ موشه

۱ دَ شارِ قِیصریه یگِ آدم دَ نامِ
 کُرنیلیوسِ زندگی مَوکد که یکی از
 قومندانای فرقه رُومی دَ نامِ فرقه ایتالیایی بُود.
 ۶۰

۲ او قد تمامِ خانوارِ خو پرهیزگار و خداترس بود
 و دَ مردُم کلو خیرات دده هر وخت دَ پیشگاهِ
 خدا دُعا مُوكد. ۳ او یگ روز نزدیکِ ساعتِ
 نهمِ روز،^a دَ عالمِ خاویگِ ملایکه خدا ره برَملا
 دید که پیش شی آمده گفت: "ای کُرنیلیوس."
 ۴ کُرنیلیوس قد ترس-و-لرز سُون ازو توخ کده
 گفت: "چی امر آسته، صاحب؟" او دَ جواب
 شی گفت: "دُعا ها و خیرات تُو دَ حُضورِ خدا
 دَ عالمِ باله دَ عنوانِ یادآوری رسیده. ۵ آلی چند
 نفر ره دَ شارِ یافا پُشتِ شِمعون که مشهور دَ
 پِترُس آسته رِبی کُو. ۶ او دَ پیشِ شِمعونِ چرمگر
 که خانه شی دَ لبِ دریا آسته، مهمو یه."
 ۷ وختی امو ملایکه که قد ازو توره مُوگفت
 غیب شد، کُرنیلیوس دُو نفر از خدمتگاری
 خو ره قد یگ عسکرِ پرهیزگار که از جُمله

^a ۱۰:۳ یعنی ساعتِ سه بعد از چاشت.

حاضرِباشای شی بُود، کوی کد ^۸ و تمام چیزا
 ره دَزوا بیان کده اونا ره دَ یافا رَیی کد.
 روزِ دِیگِه شی دَ حالیکه اونا سَفر مُوکد و
 دَ شار نزدیک مُوشد، پِترُس ساعتِ ششم ^a دَ
 بِلِه بامِ خانه بُر شد تا دُعا کنه. ^{۱۰} او گُشنه
 شد و میخاست که یگو چیز بُخوره. مگم دَ
 حالیکه نان تیار مُوشد، دَ بِلِه ازو خاو آمد.
^{۱۱} اوخته او دید که آسمو واز شد و یگ چیز
 رقمِ دِسترخونِ کُته که از چار شنگ شی گِرِفته
 شد تا شده دَ بِلِه زمی آمد. ^{۱۲} دَ مَنه ازو هر
 رقم چارپایا و خزندگونِ زمی و پرندهگونِ هوا
 موجود بُود. ^{۱۳} اوخته او یگ آواز ره شنید که
 گُفت: ”ای پِترُس باله شو، حلال کو و بُخور.“
^{۱۴} مگم پِترُس گُفت: ”نه خُداوندا، چُون ما هرگز
 چیزای ناپاک و حرام ره نَخوردیم.“ ^{۱۵} دفعه دَوَم
 امو آواز دَزشی گُفت: ”چیزی ره که خُدا پاک

^a ۱۰:۹ یعنی دَ وختِ چاشت.

جور کده، تُو اُو ره حرام نگی. " ۱۶ ای واقعه
سه دفعه تکرار شد و امو دسترخویگ دم پس
د آسمو برده شد.

۱۷ د حالیکه پترس د باره معنای امزو خاو که
دیدد چورت میزد، نفرای ره که کرنیلیوس ربی
کده بود خانه شمعون چرمگر ره پالیده د دان
درگه شی رسید. ۱۸ اونا کوی کده پُرسان کد:
"آیا شمعون مشهور د پترس د امینجی مهمو
یه؟" ۱۹ د حالیکه پترس هنوز د باره خاو خو
چورت میزد، روح القدس دزو گفت: "اونه، سه
نفر تو ره طلب مونه. ۲۰ باله شو، تاه بورو و
از رفتو قد ازوا دل-و-نادل نشو، چراکه ما اونا
ره ربی کدیم." ۲۱ پترس تاه شده د پیش امزو
نفر رفت و گفت: "ما امو کس استم که شمو
موبالید. شمو از چی خاطر د اینجی امیدید؟"
۲۲ اونا د جواب شی گفت: "کرنیلیوس قومندان
رومی که یگ آدم نیکوکار و خداترس و د بین
تمام قوم یهود محترم استه، مو ره ربی کده.

چُون یگِ مَلاِیکَه مَقَدَّس دَزُو هِدَايَت دَدَه که
پُشتِ اَزتُو نَفَر رَیِ کَنه تَاکَه تُو دَ خَانَه اَزُو بَیِی
و اُو تُو رَای تُو رَه بِشَنَوَه. ” ۲۳ اوختَه پِترُس اونا
رَه دَعَوَت کَدَه دَمَزُو خَانَه مِهمو کَد.

صَبَاحِ شِی قَد اَزوا سُون قِیَصَرِیَه رَیِ شُد
و چَند نَفَر اَز بَرارای اِیماَندارِ یَا فَا اَم قَد اَزُو
قَتی رَفَت ۲۴ و اونا رُو زِ دِیگَه شِی دَ قِیَصَرِیَه
رَسِید. کَرنِیلِیُوس قَوما و دَوستای نَزدِیک خُو
رَه کُوی کَدَه بُوَد و پَگ شِی چِیم دَ رَاهِ اَزوا بُوَد.
۲۵ و خَتِیکَه پِترُس دَ مَنَه خَانَه رَفَت، کَرنِیلِیُوس
قَد شِی رُوی دَ رُوی شُد و خُود رَه دَ بَلَه پایِ شِی
اَندَختَه اُو رَه پَرَسَتِش کَد. ۲۶ مَگَم پِترُس اُو رَه
بَالَه کَد و کُفَت: ” اِیستَه شُو، ما خُود مَه اَم یِگ
اِنساَن اَسْتُم. ” ۲۷ اوختَه پِترُس قَد اَزُو تُو رَه کُفَتَه
داخِل رَفَت و دِید کَه دَ اُونجی کَلو نَفَر جَم اَسْتَه.
۲۸ پِترُس دَزوا کُفَت: ” خُودون شُمُو مِیدَنِید کَه
بَلَدَه شَخِصِ یَهُودِی رَوا نِیِیَه کَه قَد غَیرِ یَهُودِی
شِشَت-و-بَرخاست کَنه. مَگَم خُدا دَ خَاو دَز مَه

نَشو دَد که هیچ کس ره باید ناپاک یا نَجس
 نَگِیم. ^{۲۹} امزی خاطر وختیکه شَمو پُشت مه نفر
 رِبی کدِید، ما بے چُون-و-چرا اَمَدُم. آکُو بُگِید که
 بَلدِه چیزخیل مَره طلب کدِید؟ ^{۳۰} کَرنیلِیوس
 دَ جواب شی گُفت: ”چار روز پیش دَ امزی
 ساعت، ساعتِ نُه^a ما دَ خانِه خُو دَرَو دُعا
 مُوکَدُم که اولغَتله یگ آدم قد کالای نُورانی
 رُوی دَ رُوی مه ایسته شُدِه ^{۳۱} دَ ز مه گُفت: ’ای
 کَرنیلِیوس، دُعا ی تُو شِنیدِه شُدِه و خِیرات تُو
 دَ حُضُورِ خُدا یادآوری شُدِه. ^{۳۲} آلی چند نفر
 ره دَ یافا رِبی کُو و شِمعون ره که مشهُور دَ
 پِترُس آسته کُوی کُو که دَ اینجی بییه. او دَ
 خانِه شِمعونِ چَرمگر که دَ لبِ دریا آسته مِهمو
 یه. ^{۳۳} پس فوری دَ پُشت تُو نفر رِبی کَدُم و تُو
 لُطف کده اَمَدی. آلی پگ مو دَ حُضُورِ خُدا جَم

^a ۱۰:۳۰ یعنی ساعتِ سه بعد از چاشت.

شُدی تا تمام چیزای ره که خُداوند دَز تُو گُفته،
مو بِشَنوی. ”

۳۴ اوخته پترُس دان خُوره واز کد و گُفت: ” ما
واقعا پئی بُرْدُم که خُدا سیاه اِسپی جدا نَموکنه،
۳۵ بلکه از هر مِلّت هر کسی که از خُدا بترسه و
کار نیک کنه، دَ پیش ازو قبول موشه. ۳۶ شَمو
از کلامی که خُدا دَ بنی اسرائیل ربی کده باخبر
اَسْتید، یعنی از خوشخبری صلح-و-آرامش که دَ
وسیله عیسی مسیح اعلان شد. او مَولای پگ
اَسته. ۳۷ شَمو از تورای که دَ سراسر منطقه
یهودیّه واقع شده خبر دَرید، از تورای که از
منطقه جلیلیه شروع شد، بعد ازی که یحیی دَ
مردُم اعلان کد که غُسلِ تعمید بگیری. ۳۸ و
ام شَمو میدنید که چطور خُدا عیسای ناصری
ره قد روح اَلْقُدُس و قُدرت مسیح تعیین کد
و چطور عیسی دَ چارطرف رفته کار نیک کد
و تمام کسای ره که دَ زیر شکنجه ابلیس بُود
شفا دَد، چُون خُدا قد ازو بُود. ۳۹ مو شاهد

تمام کارای آستی که او د مُلکِ یهودیه و د شارِ اورشلیم انجام دد. اونا او ره د رُوی صلیب میخکوب کده کُشت، ^{۴۰} و له د روزِ سیومِ خدا او ره زنده کد و د مردُم ظاهر کد. ^{۴۱} مگم نه د پگِ مردُم، بلکه فقط د شاهدای که از گاه خدا اونا ره انتخاب کده بود، یعنی دز مو که بعد از دُوباره زنده شُدون شی از مُرده ها قد ازو خوردی و وُچی کدی. ^{۴۲} و او دز مو وظیفه دد که د مردُم موعظه کنی و شاهدی بدی که او امو آسته که خدا او ره قاضی زنده ها و مُرده ها تعیین کده ^{۴۳} و د باره ازو تمام پیغمبرا شاهدی دده که هر کسی که دزو ایمان بیره، گناهای شی د نام ازو بخشیده مُوشه.

^{۴۴} تورای پترُس هنوز خلاص نشده بود که روح القدس د تمام کسای که پیغام ره شنید، نازل شد. ^{۴۵} ایماندارای یهودی که قد پترُس آمده بود خیر و مند، چراکه نعمتِ روح القدس حتی د غیرِ یهودیا ام دده شد، ^{۴۶} چون اونا

میشینید که امی غیرِ یهودیا دَ زبوناى مُخْتَلَفِ
 خُدا ره ستایش موكد. اوخته پترُس گُفت:
 ۴۷ ”آیا کسی میتنه امی نفراره از گِرِفْتونِ غُسْلِ
 تَعْمِيدِ دَ آو مَنع كُنه، امی كسای ره كه رقمِ ازمو
 اَلّی رُوحِ اَلْقُدُسِ ره حاصِل كده؟“ ۴۸ پس پترُس
 امر كد كه اونا دَ نامِ عيسیٰ مَسِيحِ غُسْلِ تَعْمِيدِ
 دَدَه شُنه. اوخته اونا از پترُس خاهش كد كه چند
 روزِ ديگه قد ازوا بُمَنه.

پترُس دُوباره دَ اورشليم موره

۱ رسُولا و ديگه برارای ايماندار كه
 دَ تمامِ منطقه يهوديه بُود، شنيد كه
 غيرِ يهوديا امِ كلامِ خُدا ره قبول كده. ۲ وختي كه
 پترُس دَ اورشليم رفت، ايماندارای ختنه شده، دَ
 بِلِه ازوا اعتراض كده ۳ گُفت: ”تُو چرا دَ مينكلِ
 مردای ناختنه رفتی و قد ازوا نان خوردی؟“
 ۴ اوخته پترُس قِصّه ره شُرُوع كده دَ تفصيل
 دَزوا بيان كد و گُفت: ۵ ”يگ روز دَ شارِ يافا

مَشْغُولِ دُعَا بُودُمْ و دَ عَالِمِ خَاو دِيدُمْ که یگ
 چیز رِقْمِ دِستَرخونِ کُتّه که از چار شِنِگ شی
 گِرِفْتِه شُدْد، از آسْمو تاه اَمَد و دَ پِیشِ ازمه
 رَسید. ۶ وختیکه خُوب سُونِ اَزو تُوخ کُدم، دِيدُمْ
 که دَ مَنه شی چارپایای زمی، حیوانای درِنده،
 خَزِنْدَگو و پَرِنْدَگونِ هَوا مَوْجُود بُود. ۷ دَ اُونجی
 یگ آواز ره شَنِیدُمْ که مُوگُفت: 'ای پَتْرُس باله
 شو، حلال کُو و بُخور. ۸ لیکن ما گُفْتُمْ: 'نه
 خُداوندا، چُون ما هَرگِز چِیزای ناپاک یا حرام ره
 دَ دان خُو نَزْدِیم. ۹ دَفِعَه دَوّم اُمُو آواز از آسْمو
 اَمَدِه گُفت: 'چِیزی ره که خُدا پاک جور کده، تُو
 اُو ره حرام نَگی. ۱۰ ای واقِعَه سِه دفعه تِکرار
 شُد و بعد اَزو پِگ چِیزا دُوباره دَ آسْمو بُرده شُد.
 ۱۱ دَمَزُو غَیت دَ خانِه که ما مِهمو بُودُمْ سِه نفر
 رَسید. اونا ره از شارِ قِیصریه دَ پُشتِ ازمه رِبی
 کُدد. ۱۲ رُوح اَلْقُدس دَز مه گُفت که از رفتو
 قد ازوا دِل-و-نادِل نَشُو و بورُو. امی شَش بَرارِ
 ایماندار ام قد ازمه قَتی رفت و مو دَ خانِه امزُو

آدم داخل شدی. ۱۳ او بلده ازمو قصه کد که
 چطور ملایکه ره دید که د خانه شی ایسته شد
 و دزشی گفت: 'چند نفر ره د یافا ری کو تا
 شمعون ره که مشهور د پترس آسته، کوی کنه.
 ۱۴ او دز تو یگ پیغام میره که تو و خانوار تو
 د وسیله ازو نجات پیدا مونی. ۱۵ امی که
 شروع د توره گفتو کدم، روح القدس دزوا نازل
 شد، امو رقم که د شروع دز مو ام نازل شده
 بود. ۱۶ اوخته توره مولا د یاد مه آمد که گفته
 بود: 'یحییٰ قد آو غسل تعمید میدد؛ مگم شمو
 قد روح القدس تعمید دده موشید. ۱۷ پس اگه
 خدا دزوا نعمت روح القدس ره بخشیده، امو
 رقم که دز مو د وخت ایمان آوردو د مولا عیسیٰ
 مسیح بخشیدد، ما کی بودم که مانع کار خدا
 موشدم؟' ۱۸ وختیکه اونا ای چیزا ره شنید،
 پگ شی چپ مند و خدا ره ستایش کده گفت:

”پس خُدا دَ غَيْرِ يَهُودِيَا^a ام فرصت عطا كده تا توبه كنه و زندگي اَبَدِي ره نصيب شُنه.“

ايمانداراي شارِ انطاكيه

۱۹ ايمانداراي كه از خاطرِ آزار-و-اَذِيَتِ بعد از مَرگِ اِسْتِيْفَانِ تَيْتِ پَرَكِ شُد، تا مَنْطِقَه فِينِيقِيه، جَزِيْرَه قَبْرِسِ و شارِ اَنْطَاكِيه رفت و پِيغامِ عِيْسَى مَسِيحِ ره بَغِيْر از يَهُودِيَا دَ هِيچ كس نَكُفْت. ۲۰ مَگم چند نفر از ايمانداراي قَبْرِسِ و شارِ قِيْرَوَانِ دَ اَنْطَاكِيه رفت و قد يونانيا توره كُفْتَه خوشخبري دَ باره مَوْلَا عِيْسَى ره دَزُوا رَسَنْد. ۲۱ و دِسْتِ خُداوند قد ازوا بُوْد و تعدادِ كَلو ايمان اُورده پِيْرَوَايِ مَوْلَا عِيْسَى جور شُد. ۲۲ اِيْ خَبِرِ دَ كُوشِ جَمَاعَتِ ايماندارا دَ اَوْرُشَلِيْمِ رَسِيْد و اَوْنَا بَرَنَابَا ره دَ اَنْطَاكِيه رِي كَد. ۲۳ وَخْتِيَكِه بَرَنَابَا

---

^a ۱۱:۱۸ دَ جاي «غَيْرِ يَهُودِيَا» دَ زِبُونِ يُونَانِي «مِلَّتْ هَا»

نوشته يه.

دَ اُونجی رَسید و نَتیجِه فَیض-و-بَرَکتِ خُدا ره
 دید، اُو خوشحال شُد و ایماندارا ره تشویق کد
 که از دِل و جان دَ مَولا وفادار بُمَنه، ^{۲۴} چُون
 اُو یگِ آدَمِ مِهَرَبو و پُر از رُوحِ اَلْقُدس و ایمان
 بُود. پس غَدَر مَرْدُم دَ پَیروای مَولا عِیسی اِضافه
 شُد. ^{۲۵} بعد ازو بَرنابا دَ شارِ طَرَسُوس رفت تا که
 شائول ره پَیدا کنه. ^{۲۶} وختیکه اُو ره پَیدا کد، اُو
 ره دَ اَنطَاقیه اُورد. پس یگِ سالِ کَامِل هر دُوی
 شی قد جماعتِ ایماندارا جَم مَوشُد و دَ غَدَر
 مَرْدُم تَعَلیم مِیَدَد. دَ اَنطَاقیه بُود که بَلدِه اوّلین
 دفعه پَیروای عِیسی ره «مسیحی» نام اِیشت.
^{۲۷} دَمَزو وخت، چند نَبی از اورشَلیم دَ اَنطَاقیه
 اَمَد. ^{۲۸} یکی ازوا که آگابوس نام دَشت، باله
 شُد و دَ وَسِیلِه رُوحِ اَلْقُدس پِیشگویی کد که یگِ
 قحطی شَدید دَ سراسر دُنیا مِییه. ای واقِعِه دَ
 دَورونِ اَمپراطوری کَلودیوس رُخ دَد. ^{۲۹} اوخته
 ایماندارا دَ بَین خُو فِیصله کد که هر کس دَ
 اندازِه قُدرت و تَوان خُو دَ بَرارای ایماندار که

دَ مُلْکِ یَهُودِیَهِ اَسْتَه کومَکِ رَبِّی کُنَه. ^{۳۰} اُونَا
امی تَصْمِیمِ خُو ره عملی کد و کومَکای خُو
ره از دِسْتِ بَرَنابَا و شائول دَ بَزْرگای جَماعتِ
ایماندارا دَ اُونجی رَبِّی کد.

آزادی پترُس از بَندی‌خانه

۱۲
دَمَزُو غَیتِ هیرودیس پادشاه دِسْتِ
خُو ره بَلَدِه آزار-و-اَذِیتِ دَ بِلَه بَعْضی
نفرای جَماعتِ ایماندارا دِرَاز کد. ^a ۲ اُو یَعقُوب
بِرارِ یوحَنَّا ره قد شمشیر کُشت. ^۳ وختی
هیرودیس دید که ای کاریهُودیا ره خوش کد، اُو
دَ کارای خُو اِدامه دَدَه پترُس ره ام دِسْتِگِیر کد.
ای واقِعَه دَ روزای عَیدِ فَطِیرِ ^b رُخ دَد. ^۴ بعد از
دِسْتِگِیر کدو اُو ره دَ بَندی‌خانه اَندخت و چار

---

^a ۱۲:۱ هیرودیس اَگریپاسِ اوّل که یکی از نوسه های
هیرودیس بَزْرگ پادشاه بُود، از سال ۴۱ تا ۴۴ میلادی دَ
مُلْکِ اِسْرَائِیل حُکومت کد. ^b ۱۲:۳ عَیدِ پِصَح و عَیدِ
فَطِیر هر دُوی شی دَ مَنَه یگ هفته بَرگزار موشه.

دَلِ چار نفری ره دَ بِلِه شی پیره‌دار مُقَرَر کد.
 هیرو دیس قَصَد دَشت که بعد از عیدِ پَصَح او ره
 دَ پیشِ مَرْدُم بُبره تا محاکمه شنه. ^۵ مگم زمانی
 که پِتْرُس دَ بِنْدی‌خانه نِگاه مُوشد، جماعت
 ایماندارا از تِی دِل دَ پیشِ خُدا بَلِدِه شی دُعا
 مُوکد.

^۶ شاو امزو صَباحِ که هیرو دیس میخاست
 پِتْرُس ره دَ پیشِ مَرْدُم بُبره، پِتْرُس دَ بِنْدی‌خانه قد
 دُو زنجیر بسته شده دَ بَینِ دُو عسکر خاو بُود و
 پیره‌دارا ام دَ دَمِ درگِه بِنْدی‌خانه پیره‌داری مُوکد.
^۷ اولغتلِه یگ ملایکِه خُداوند ظاهر شد و یگ
 نُور مَنِه اُتاق ره روشو کد. ملایکِه دَ بَغْلِ پِتْرُس
 زده او ره بیدار کد و گُفت: ”زود باله شو.“ دَ
 امزو لَحظه زنجیرا از دِستای شی واز شده اُفتد.
^۸ اوخته ملایکِه دَ زشی گُفت: ”کمر خورِه بسته
 کو و چپلی های خورِه پای کو.“ پِتْرُس امو
 رقم کد. ملایکِه بسم دَ زو گُفت: ”پتوی خورِه
 دَ گِرد خورِه بگِیر و از رد مه بیه.“ ^۹ و پِتْرُس

از اُتاق بُر شُدِه از پُشتِ مَلايِکِه رَبي شُد، مَگَم
اُو باوَر شِي نَميَمَد کِه کاراي مَلايِکِه حَقيقت
دَشْتِه بَشِه، بَلکِه فِکَر مُوکَد کِه خاو مِينِگَرِه.
۱۰ اونا از پيرِه دارِ اوّل و دوّم تير شُدِه دَ درگِه آيني
بَندي خانِه کِه طرفِ شارِ واز مُوشُد، رَسيد. اَمُو
درگِه خود بَخود بَلدِه ازوا واز شُد و اونا از وُنجِي
بُر شُد. وختِيکِه اونا دَ آخِرِ کُوجِه رَسيد، مَلايِکِه
يگ دَم از پيشِ پِترُس غيب شُد. ۱۱ اوختِه پِترُس
دَ خود اَمَدِه گُفت: ”آلي ما باوَر کَدَم کِه خُداوند
مَلايِکِه خُورِه رَبي کَدِه و مَرِه از چَنگِ هيروديس
و از تمامِ چيزاي کِه مَرُدَم يهُود دَ اِنْتِظار شِي بُوَد،
خِلاص کَدِه. ” ۱۲ اَمِي کِه سر شِي دَرک شُد،
اُو دَ خانِه مَرِيَمِ اِبِه يُوَحَنّا کِه مَشهُور دَ مَرَقَس
بُوَد، رَفت. دَ اُونجِي عَدَر مَرُدَم جَم شُدُد و دُعا
مُوکَد. ۱۳ وختِيکِه پِترُس درگِه حَولِي رِه تَخ تَخ
کَد، يگ کَنيز دَ نامِ رُودا اَمَد تا تُوخ کَنِه کِه کِي
اَسْتِه. ۱۴ غَيْتِيکِه آوازِ پِترُس رِه شَنَخْت، دَ جاي
ازي کِه درگِه رِه واز کَنِه، از خوشِي کَلو پَس

سُون خانه خيز كد و دِ ديگرو خبر دد كه ”پترُس
د دانِ درگه ايسته يه!“^{۱۵} ليكن اونا دزشي
گفت: ”تو ديونه شدي.“ مگم ازي كه او غدر
شله شد كه راست موكيه، اونا گُفت: ”حتماً
او ملايكه شي بشه.“^{۱۶} مگم پترُس يكسره
درگه ره تَخ تَخ موكد. وختيكه اونا درگه ره
واز كد و ديد كه پترُس آسته، اونا كلو خيرو
مند.^{۱۷} پترُس قد دست خوسون ازوا اشاره كد
كه چپ شنه و بعد ازو بلده ازوا قصه كد كه
چي رقم خداوند او ره از بندي خانه خلاص كده.
او دزوا گُفت: ”يعقوب و ديگه برارون ايماندار
ره ام امزي واقعه خبر كنيد.“ بعد ازو پترُس
ازونجی بر شده دايگ جاي ديگه رفت.

^{۱۸} صَباح شي د بينِ عسكرا كنه غوغا اُفتد
كه ”پترُس كجا شده؟“^{۱۹} وختي هيروديس امرِ
پاليدون ازو ره دد و او ره پيدا نتنست، او از
پيره دارا تحقيق كده حُكم اعدام ازوا ره صادر

کد و خودِ هیرودیس از منطقه یهودیه د شارِ
قیصریه رفت و د اونیجی مند.

مرگِ هیرودیس پادشاه

۲۰ د امزو غیت هیرودیس د سرِ مردُم شارای
صُور و صیدون سخت قار بُود، مگم اونا
یگجای شُده د دیدونِ ازو آمد. امی که اونا
پُشتیوانی بلاستس ناظرِ قصرِ پادشاه ره د دست
اُورد، از پادشاه تقاضای صلح-و-آشتی کد،
چراکه مُلکِ ازوا خوراکه-باب خُو ره از مُلکِ
هیرودیس پادشاه د دست میُورد. ۲۱ د روزِ تعیین
شُده هیرودیس کالای شاهانه خُو ره پوشیده د
تختِ شِشت و د مردُم سُخرنانی کد. ۲۲ و مردُم
چیغ زده مُوگُفت: ”ای آواز، آوازِ خُدا یه، نه
آوازِ انسان!“ ۲۳ د امزو لحظه ملایکه خُداوند
هیرودیس ره زد، چراکه او مغرور شُده خُدا ره
ستایش نکد. پس جان شی ره کرم زد و او مُرد.

۲۴ مگم کلام دِ دِلِ مَرْدُم رُشد مُوكد و پَخش
 شُدِه مورفت. ۲۵ وختیکه بَرَنابا و شائول وظيفه
 خُوره دِ اورشليم تکميل کد، اونا پس دِ انطاکیه
 رفت و یوحناي مشهور دِ مَرَقَس ره ام قد خُو
 بُرد.

بَرَنابا و شائول دِ سَفَر رَی موشه

۱ دِ جماعتِ ایماندارای انطاکیه یگ
 ۱۳ تعداد نبی و معلّم و جُود دشت که
 اینی کسا بُود: بَرَنابا، شِمعون که او ره نیجر ام
 مُوگفت، لُکیوس قیروانی، مناخِم که برارخونده
 هیروودیس پادشاه^a بُود و شائول. ۲ یگ روز
 وختیکه اونا روزه دشت و خُدا ره عبادت مُوكد،
 روح اَلْقُدَس دَزوا گُفت: ”بَرَنابا و شائول ره بلده
 کاری که ما اونا ره کُوی کدیم، بلده ازمه جدا

^a ۱۳:۱ یعنی هیروودیس آنتیپاس که یکی از باچه های

هیروودیس بزرگ بُود.

کُنید. ” ۳ پس اونا بعد از روزه گرفتو و دُعا
کدو دست خوره دَ سرِ ازوا ایشت و اونا ره بلده
خدمت رَبی کد.

خوشخبری دَ جزیره قبرس

۴ پس برنابا و شائول دَ امر و هدایتِ روح
الْقُدس رَبی شد. اونا اوّل دَ شارِ سلوکیه رفت
و ازونجی دَ کِشتی سُون جزیره قبرس سفر کد.
۵ وختیکه دَ شارِ سلامیس رسید، اونا دَ عبادت
خانه های یهودیا رفته کلامِ خدا ره اعلان کد.
یوحنا ی مشهور دَ مرقس قد ازوا همکار بود.
۶ اونا تمام جزیره ره گشت تا که دَ شارِ پافوس
رسید. دَ اونجی اونا قد یگ آدمِ یهودی دَ نام
بار-یشوع سر خورد که او جادوگر و پیغمبر
دروغی بود. ۷ او یکی از نفرای سرگیوس
پولس والی قبرس بود. سرگیوس پولس یگ
آدمِ دانشمند بود و او برنابا و شائول ره دَ
پیش خو طلب کد، چون میخواست کلامِ خدا ره

بِشَنَوَه. ^۸ مگم امو جادوگر که ترجمه نام شی
 د یونانی علیماس بود، قد ازوا مُخَالِفَت کده
 کوشش مُوکد که والی ره از ایمان اُوردو مَنع
 کنه. ^۹ اوخته شائول مشهور د پولس، پُر از
 روح اَلْقُدس شُده سُون علیماس غَوُوج تُوخ کد
 و کُفت: ^{۱۰} ”آی باچه شَیْطو که پُر از هر حَیله
 و هر نَیرنگ اَستی، آی دُشْمونِ تمامِ نیکی ها!
 آیا از کَج معنی کدونِ راه های راست خُداوند
 دِست باله نَموکنی؟ ^{۱۱} اینه، آلی دِستِ خُداوند
 دَ خِلاف تُو باله مُوشه و تُو کور شُده آفتو ره
 بَلده چند وخت دِیده نَمیتنی. ” دَمزُو لَحظه غُبار
 و تَریکی دَ بَله چِمای ازو اَمَد و اُو دَ گِرد خُو
 تاو مُوخورد که یگو کس ره پَیدا کُنه تا از دِست
 شی گِرفته اُو ره کوتل کُنه. ^{۱۲} وختیکه والی
 امی واقعه ره دِید، ایمان اُورد، چراکه از تَعْلیم
 دَ باره مَولا عِسی خِیرو مَندد.

خِدمت دَ انطاکیه پیسیدیه

۱۳ پولس و رفیقای شی از پافوس حرکت کده دَ کِشتی سُون شارِ پرگه دَ ولایتِ پمفیلیه رفت و دَ اُونجی یوحنا ازوا جدا شُده پس دَ اورشلیم رفت. ۱۴ مگم اونا از پرگه حرکت کده دَ شارِ انطاکیه دَ ولایتِ پیسیدیه آمد. اونا دَ روزِ آرام دَ عبادت خانه یهودیا در آمد و دَ اُونجی شِشت. ۱۵ بعد از خاندونِ تورات و نوشته های انبیا بزرگای عبادت خانه یگ نفر ره دَ پیش ازوا رَبی کده گُفت: ”برارو، اگه کُدم پیغامِ تشویق کُننده بلده مردُم درید، لُطفاً بگید.“ ۱۶ پس پولس ایسته شُده قد دِست خُو اشاره کد و دزوا گُفت: ”ای مردای اسرائیلی و دیگه کسای که خداترس استید، گوش کُنید. ۱۷ خدای امزی قومِ اسرائیل، اجداد مو ره اِنْتِخاب کد و قوم مو ره دَ دورونی که دَ عنوانِ بیگنه دَ سرزمینِ مصر بُود سربلند کد و اونا ره قد بازوی قوی ازونجی

بُرُو أُوْرِد ١٨ و تَقْرِيْباً مُدَّتِ چَل سَال دَ بِيَابُو رِفْتَار
 هَايِ اَزْوَا رِه تَحْمَلْ كَد. ١٩ اُو هَفْت مِلَّتْ رِه اَز
 سِرْزَمِيْنِ كِنْعَانِ نَابُوْد كَدِه سِرْزَمِيْنِ اَزْوَا رِه دَ
 عِنْوَانِ مِيْرَاثِ دَ بَنِيْ اِسْرَائِيْلِ دَد. ٢٠ اِيْ وَاقِعِه
 هَا تَقْرِيْباً چَار صَد و پِنْجَاه سَال رِه دَرَبَرِ كِرِفْت.
 بَعْد اَزُو خُدا تَا زَمَانِ سَمُوئِيْلِ پِيْغَمْبَرِ قَاضِيْ هَا
 رِه مِثْلِ رَهْبَرِ دَزْوَا دَد. ٢١ اُوخْتِه مَرْدُمِ خَاسْت كِه
 يِگِ پَادِشَاهِ دَشْتِه بَشَه و خُدا شَائُوْلِ بَاچِه قِيْسِ رِه
 اَز طَايِفِه بِنِيَامِيْنِ دَ عِنْوَانِ پَادِشَاهِ بَلْدِه اَزْوَا دَد و
 اُو مُدَّتِ چَل سَال حُكُوْمَتِ كَد. ٢٢ وَخْتِيْكَه خُدا
 شَائُوْلِ رِه اَز پَادِشَاهِيْ بَر طَرْفِ كَد، دَاوُوْد رِه پِيْدا
 كَد تَا پَادِشَاهِ اَزْوَا شُنِه و دَ بَارِه اَزُو شَاهِدِيْ دَدِه
 كُفْت: 'دَاوُوْد بَاچِه يِسِيْ آدَمِ دِلْخَاهِ مِه اَسْتِه. اُو
 تَمَامِ خَاسْتِ هَايِ مَرِه پُوْرِه مُوْكُنِه. ٢٣ اَز نَسْلِ
 اَمْزِيْ پَادِشَاهِ، خُدا دَ مُطَابِقِ وَعْدِه خُوِيْگِ نِجَاتِ
 دِهِنْدِه، يِعْنِيْ عِيْسِيْ رِه بَلْدِه بَنِيْ اِسْرَائِيْلِ رَبِيْ
 كَد. ٢٤ پِيْشِ اَز اَمْدُوْنِ عِيْسِيْ، يَحْيِيْ پِيْغَمْبَرِ
 دَ تَمَامِ بَنِيْ اِسْرَائِيْلِ اِعْلَانِ مُوْكَد كِه تُوْبِه كُنِه

و غُسلِ تعمیدِ بگیره. ^{۲۵} وختیکه دوره خدمتِ
یحییٰ دَ خلاص شدو بود او گفت: 'شمو مره
کی خیال مونیید؟ ما او نیستم که شمو دَ انتظار
شی استید. مگم او شخص بعد از مه مییه و ما
حتی لیاقتِ ازی ره ندرم که بندِ چپلی شی ره
واز کنم.' ^{۲۶} ای برارو که اولاده ابراهیم استید
و ام شمو کسای دیگه که از خدا ترس درید:
ای پیغامِ نجات دَ پگمو دده شده. ^{۲۷} مردم
شارِ اورشلیم و رهبرای شی عیسی ره نشنخت
و پیشگویی پیغمبرا ره که هر روز آرام خنده
موشد ام نفامید. وختیکه اونا عیسی ره دَ مرگ
محکوم کد، اونا دَ حقیقت امو پیشگویی ها ره
پوره کد. ^{۲۸} اگرچه اونا کدم دلیل ندشت که او
ره دَ مرگ محکوم کنه، لیکن اونا از پیلاتس
خاهش کد که او ره اعدام کنه. ^{۲۹} وختی اونا
تمام پیشگویی های ره که دَ باره ازو نوشته شده
بود پوره کد، اونا او ره از صلیب تا کده دَ قبر
ایشت. ^{۳۰} مگم خدا او ره از مرده ها دوباره زنده

کد ۳۱ و دَ دَوْرُونِ روزای کَلو بَلَدِه کسای که قد
 شی از جَلیلیه دَ اورشَلیم اَمَدِه بُود ظاهِر شُد. و
 امی آلی اونا دَ بارِه ازو دَ مَرْدُم شاهِدی میدیه.
 ۳۲ مو دَز شُمُو اینی خوشخبری ره میدی: چیزی
 ره که خُدا دَ بابِه کَلونای مو وعده کده بُود،
 ۳۳ اُو ره خُدا بَلَدِه ازمو که اولادِه ازوا آستی قد
 دُوباره زنده کدونِ عیسی پُوره کد. اُمُو رقم که
 دَ زبُورِ دوّم نِوِشته شُدِه:

تُو باچه مه آستی،

ما اِمروز آتِه تُو شُدُم.

۳۴ خُدا اُو ره از مُرده ها دُوباره زنده کد تا
 جَسَد شی هرگز گَنده نَشْنه. اُو دَزی باره اینی
 رقم گفته:

اُمُو بَرَکاتِ مُقَدَّس و پُر اِعْتِماد ره

که دَ داوود وعده کده بُودُم،

دَز تُو میدیم.

۳۵ دَ یگ جای دِیگِه زبُور اینی رقم گفته:

تُو نَمیلی که مَرِدِ وفادار تُو دَ قبر
گنڈه شُنه.

۳۶ لیکن داوود دَ زمانِ خود خُو دَ مُطابِقِ اِراده
خُدا خِدْمَتِ کد و مَرِد و دَفن شُدِه قَد بابِه کَلونای
خُو یَگجای شُد و جَسَدِ شِی گنڈه شُد. ۳۷ لیکن
اُو کسی ره که خُدا دُوباره زنده کد جَسَدِ اَزُو
هرگِز گنڈگی ره نَدید. ۳۸ امزی خاطر، پَرارای
عزیز، بَدَنید که دَ وَسِیلَه امزی عیسیٰ بَخشِشِ
گناه ها بَلدِه شُمُو اِعلان مَوشه. ۳۹ هر کسی
که دَزُو ایمان بیره از تمام چِیزای که شَرِیعَتِ
مُوسیٰ نَتَنِستَه اُو ره آزاد کنه، آزاد مَوشه.
۴۰ پس اِحْتِیاطِ کُنید که کُفته های پِیغمبرا دَ
سر شُمُو نیه که مَوگیه:

۴۱ 'اَی رِیشخندگرا، تُوخ کُنید،

حیرو بُمَنید و نابُود شُنید،

چراکه دَ روزای از شُمُو کاری مَونُم

که حتی اگه یَگو کس اُو ره بَلدِه

شُمُو بُگیه،

شُمو باوَر نَمُوکُنید. ”

۴۲ وختیکه پولس و برنابا از عبادت خانه
بُرو میمَد مردُم ازوا خاهش کد که دَ روزِ آرام
آینده بسم قد ازوا دَ باره ازی چیزا توره بُگه.
۴۳ وختیکه مردُم از عبادت خانه رُخصت شُد،
غَدَرِ از یهودیا و دیگه مردُم خُداپرست که دین
یهود ره قبول کُدد، از دُمبالِ پولس و برنابا
رَبی شُد. هر دُوی شی قد ازوا توره مُوگفت
و اونا ره تشویق مُوكد که دَ فیض-و-رحمتِ
خُدا پایدار بُمَنه. ۴۴ دَ روزِ آرامِ دیگه، تقریباً
پگِ مردُم شار جَم شُد تا کلامِ خُداوند ره
بِشَنوه. ۴۵ مگم وختیکه یهودیا او جمعیتِ کُته
ره دید، سخت بَخیلی ازوا اَمَد و قد هر چیزیکه
پولس مُوگفت، اونا مُخالفت کده دَوکری مُوكد.
۴۶ اوخته پولس و برنابا دَ شُجاعت دَزوا گُفت:
”لازم بُود که کلامِ خُدا از پگ کده اوَلتر دَز
شُمو یهودیا میرَسید. مگم ازی که شُمو او ره
رَد کدید و خودگون خُو ره لایقِ زندگی اَبدی

نَدِيدِيد، اينه، مو دَ پيشِ غَيْرِ يَهُودِيا موري،
 ۴۷ چراکه خُداوند دَز مو اينی رقم امر دَدَه:
 'ما تُو ره بَلَدِه مِلَّتْ ها يِگ نُور جور کديم
 تا که دَ سراسرِ زمی سَبَبِ نِجاتِ بَشی.'"
 ۴۸ وختیکه غَيْرِ يَهُودِيا ای توره ها ره
 شَنِيد، اونا خوشحال شُد و کلامِ مَولا ره
 تعريف-و-تَمجيد کد و تمامِ امزُو کسای که
 بَلَدِه زندگي اَبَدی تعيین شُدِه بُوَد، ايمان اُورد.
 ۴۹ و کلامِ مَولا دَ سراسرِ امزُو منطقه تیت شُد.
 ۵۰ ليکن يَهُودِيا خاتونوی خُدا ترس و اَبرومَند
 و بزرگای شار ره دَ ضِدِ پوُلُس و بَرنا با باله
 کد و اونا ره آزار-و-اَذیت کده از منطقه خُو بُر
 کد. ۵۱ اوخته پوُلُس و بَرنا با خاکِ پای خُو ره
 دَ عِنوانِ اِعتراضِ دَ پيشِ رُوی ازوا تَک زده دَ
 شارِ قونيه رفت. ۵۲ و پيروا پُر از خوشی و روح
 اَلقُدس بُوَد.

پولس د شارای قونیه، لیستره و دریه

۱۴

۱ د قونیه ام پولس و برنابا د عبادت خانه یهودیا رفت و د اونجی د طریقہ توره گفت که یگ تعداد کتہ یهودیا و یونانیا ایمان آورد. ۲ مگم یهودیای که ایمان نوردد، غیر یهودیا ره د شور آورد و فکرهای ازوا ره د برابر برارون ایماندار تغییر دد. ۳ باوجود ازو ام پولس و برنابا بلده کلو وخت د اونجی مند و د دلیری د باره مولا عیسی توره موگفت و مولا د وسیله عطا کدون معجزهها و چیزای عجیب که از طریق ازوا انجام موشد، د باره کلام پُر فیض خو شاهی میدد. ۴ و مردم شار دو تقسیم شد: یگ تعداد مردم طرفدار یهودیا و یگ تعداد دیگه شی طرفدار رسول شد. ۵ وختیکه غیر یهودیا و یهودیا قد رهبرای خو کوشش کد که رسول ره آزار-و-اذیت کده سنگسار کنه، ۶ پولس و برنابا ازی موضوع خبر شده

دَ مَنْطِقَه لِيكائُونِيَه دَ شَارَاي لِسْتَرَه و دِرِبَه و
جايای گِرْدوَبَر شِي دُوتَا كَد ^۷ و دَ اُونَجِي ام دَ
اِعْلَانِ خَوْشخَبْرِي اِدَامَه دَد.

^۸ دَ شَارِ لِسْتَرَه يِگِ اَدَمِ شِشْتُدْ كِه هِر دُو پاي
شِي شَل بُوْد؛ اُو از كُورِه اِبِه خُو لَنگ بُوْد و هِر گِرَز
راه نَرَفْتُد. ^۹ دَ حَالِيكِه پُولْس توره مُو كُفْت، اَمُو
اَدَمِ كُوش مُو كَد. و پُولْس سُونِ اَزُو غُوج تُوخ
كَد و فَاْمِيْد كِه اُو اُوَقَس اِيْمَان دَرِه كِه شِفا
پِيْدَا كَنَه. ^{۱۰} پُولْس دَ اَوَازِ بِلَنْد كُفْت: ”بَالَه
شُو، قَد پايَاي خُو رَاَسْت اِيَسْتَه شُو.“ و اُو اَدَمِ
تُوپ كَدَه دَ راه رَفْتُو شُد. ^{۱۱} و خَتِيكِه مَرْدُم اِي
كَارِ پُولْس رِه دِيْد، اُونَا دَ زِيُونِ لِيكْتُونِي چِيغ
زَدَه كُفْت: ”خُدَايُو دَ شَكْلِ اِنْسَانِ دَ مِيْنَكْلِ مَو
نَازِلِ شُدَه.“ ^{۱۲} اُوخْتَه اُونَا بَرْنَابَا رِه زَاوُوش ^a نَام
اِيَشْت و پُولْس رِه هِرْمِس ^b نَام كَد، چِرَاكِه اُو دَ

^a ۱۲:۱۴ زَاوُوش يَعْنِي مُشْتَرِي، چُون زَاوُوش كْتِه خُدَايُونِ
يُونَانِيَا بُوْد. ^b ۱۴:۱۲ هِرْمِس يَعْنِي عَطَارِد، كِه

سُخْنَكُوِي خُدَايُونِ يُونَانِيَا بُوْد.

توره گفتو پیش قدم بُود. ۱۳ عبادتگاهِ زاووش
 دَ برونِ درگه شار بُود و پیشوای شی قد مردُم
 قتی شده نرگاوها و حلقه های گل ره دَ درگه ها
 اُورد تا دَ اُونجی قُربانی کنه. ۱۴ مگم وختیکه
 برنابا و پوئس ازی توره خبر شد، اونا کالای خُو
 ره چک کده دَ بَینِ مردُم رفت و چیغ زده گفت:
 ۱۵ ”او مردُم، ای چی کار آسته که شُمو مُونید؟
 مو ام رقمِ از شُمو آلی انسان آستی! مو دَز شُمو
 خوشخبری اُوردی تاکه شُمو دِست خُو ره ازی
 چیزای باطلِ باله کُنید و طرفِ خُدای زنده رُو
 بیرید، طرفِ خُدای که آسمو و زمی و دریا و
 هر چیزی ره که دَ مَنه ازوا آسته، خَلق کده.
 ۱۶ دَ زمانای تیر شده خُدا پگِ مِلت ها ره ایشْت
 که دَ راهِ خود خُو بوره. ۱۷ دَ عَینِ حال اُو قد
 انجامِ اعمالِ نیک، خود ره بے شاهدِ نَه ایشْت،
 یعنی قد دَدونِ بارو از آسمو و فصل های پُرثمر
 بلده شُمو، اُو شُمو ره قد خوراک سیر کده و
 دل های شُمو ره پُر از خوشی کده. ” ۱۸ قد ازی

تورای خُو پوئس و برنابا بیلَه تَنست که مردُم ره
از قربانی کدو بلده خودگون خُو منع کُنه.

۱۹ مگم یگ تعدادِ یهودیا از انطاکیه و قونیه
آمد و مردُم ره طرفدار خُو جور کده پوئس
ره سنگسار کد و او ره کشال کده از شار
بُرُو بُرد، چُون دَ گُمانِ ازی بُود که او مُرده.

۲۰ لیکن وختیکه یارا دَ گِردِ ازو جَم شُد، او
باله شُدِه پس داخلِ شار رفت و روزِ دیگِه شی
قد برنابا سُون درِبِه رَبی شُد. ۲۱ وختیکه اونا

خوشخبری ره دَ امزُو شار رَسند و پیروای کلو
جور کد، اونا پس دَ شارای لِستره، قونیه و

انطاکیه رفت ۲۲ و پیروا ره دِل دده تشویق کد که
دَ ایمان خُو محکم-و-پایدار بُمَنه و دَزوا گُفت:

”لازم آسته که از راه های سخت و دُشوار
تیر شنی تا دَ پادشاهی خُدا بِرسی.“ ۲۳ اونا

دَ هر جماعتِ ایماندارا رهبرای ره تعیین کد و

اونا ره قد دُعا و روزه دَ دِستِ مَولای که اونا
دَزوا ایمان اُورُد، تسلیم کد. ۲۴ بعد ازو اونا

از سرزمینِ پیسیدیه تیر شده دَ منطقه پمفیلیه
 رسید^{۲۵} و خوشخبری ره دَ شارِ پرگه اعلان کده
 دَ شارِ اتالیه رفت. ^{۲۶} ازونجی اونا دَ کشتی
 سون شارِ انطاکیه سوریه آمد، دَ امزو جای که
 اونا دَ فیض-و-سلامتی خدا بلده انجام وظیفه
 که فعلاً پوره کدد، سپرده شدد. ^{۲۷} وختیکه دَ
 اونجی رسید، اونا تمام جماعتِ ایماندارا ره جم
 کد و پگِ کارای ره که خدا دَ وسیله ازوا انجام
 دده بود، نقل کد. اونا قصه کد که چی رقم خدا
 درگه ایمان ره دَ روی مردمِ غیرِ یهود واز کده.
^{۲۸} و پولس و برنابا دَ اونجی غدر وخت ره قد
 یارا تیر کد.

شورای اورشلیم

دَ امزو غیت بعضی کسا از منطقه
 یهودیه دَ انطاکیه آمدد و دَ برارای
 ایماندار تعلیم دده موگفت: "تاکه دَ مطابق
 سنتِ موسی پیغمبر ختنه نشنید، نجات پیدا

نَمی تَنید. ”^۲ وختیکه پولس و برنابا قد ازوا
 بَحْث و کُفْتُگُوی کَلو کد، قرار امی شُد که
 پولس و برنابا قد چند نفرِ دیگه بخاطرِ امزی
 مَسْئَله دَ پیشِ رَسُولا و بَزُرگایِ جماعتِ ایماندارا
 دَ اورشَلیم بوره. ^۳ پس جماعتِ ایماندارای
 اَنطاکیه اونا ره رَبی کد و دَ حالیکه از منطقه
 های فَنیقیه و سامِرِه تیر مُوشُد، اونا دَ باره ایمان
 اُوردونِ مِلّت های غَیرِ یَهُود دَزوا خبر رَسند و ای
 خبر باعثِ خوشی تمامِ ایماندارا شُد. ^۴ وختیکه
 اونا دَ اورشَلیم رسید، جماعتِ ایماندارا، رَسُولا
 و بَزُرگا اونا ره خوش اَمدید کُفت، و پولس و
 برنابا دَ باره پگ کارای که خُدا دَ وسیله ازوا
 انجام دَدِه بُود، نَقْل کد. ^۵ اوخته بعضی کسا
 از فَرِقَه فریسی که دَ مَولا عیسیٰ ایمان اُورده
 بُود، باله شُدِه کُفت: ”تمامِ ایماندارای غَیرِ یَهُود
 باید خَتنه شُنه و ام بَلدِه ازوا باید اَمر شُنه که
 شریعتِ مَوسا ره دَ جای بیره.“

۶ پس رسولاً و بزرگا دَ بَينِ خُو شِشت تا دَ
 باره امزی مَسئله مشوره كُنه. ۷ بعد از بحث و
 گفتگوي غدر پترُس باله شده دزوا گفت: "آي
 براراي عزيز، شُمو ميدينيد كه مَدَت ها پيش خدا
 مره از بين شُمو اِنْتِخاب كد تا غير يهوديا پيغام
 خوشخبري ره از دان ازمه بشنوه و ايمان بيره.
 ۸ و خُدای كه از دل ها آگاه آسته، قد دَدون
 روح اَلْقُدس دزوا دَ باره ازوا شاهدي دَد، اُمُو
 رقم كه دَ حق ازمو ام كُد. ۹ او دَ بَينِ ازمو و
 ازوا هيچ فرق قايل نَشُد، چراكه دل هاي ازوا
 ره دَ وسيله ايمان دَ عيسي مسيح پاك كد.
 ۱۰ پس آلي چرا خُدا ره اِمْتِحان مُوكِنيد تا يُوغِي
 ره دَ گردون پيروا بيليد كه نه بابَه كلون مو طاقتِ
 بُردون شي ره دَشت و نه خودون مو؟ ۱۱ اِيطور
 نَكْنيد، چُون مو ايمان دَري كه تَوَسُطِ فَيضِ مَولا
 عيسي نجات پيدا موني، اُمُو رقم كه اونا ام
 نجات پيدا مونه." ۱۲ اوخته تمام جماعت چپ
 شد و دَ توراي برنابا و پولس كه دَ باره مُعجزه ها

و چیزای عجیب که خُدا دَ بَینِ مردُمِ غَیرِ یهُودِ
 تَوَسُطِ ازوا انجام دَدَه بُود، گوش دَد. ۱۳ امی که
 تورای ازوا خلاص شُد، یعقوب گُفت: ”برارای
 عزیز، دَزمه گوش بَدید. ۱۴ شِمعون پِترُس بَلَدِه
 مو بیان کد که خُدا چی رقم از اوّل نظرِ لُطف
 کد که از بَینِ مِلَّتِ ها یگ قوم ره بَلَدِه نام
 خُو اِنْتِخاب کنه. ۱۵ ای مُطابِقِ تورای پِیغمبرا
 اَسته، اُمُو رَقْمِیکه دَ کلامِ مُقَدَّسِ نِوِشْتِه یَه:

۱۶ 'بعد ازی چیزا ما پس مییم
 و خانه داوود ره که چپه شده،
 دُوباره آباد مُونم؛

ما خرابی های شی ره بازسازی مُونم،
 و او ره دُوباره دَ سرِ پای شی ایسته مُونم،
 ۱۷ تا باقی بنی آدم خُداوند ره جُستُجو کنه،
 یعنی پگِ مِلَّتِ های که نامِ ازمه دَ
 سرِ ازوا ایسته شده.

ای ره خُداوند که امی چیزا ره انجام میدیه
 مَوگِیه ۱۸ و از قَدِیم معلومدار کده. ۱۹ پس نظرِ

ازمه اینی آسته: کسای که از بَینِ مِلَّتِ ها سُون
 خُدا پس مییه، اونا ره نَباید دَ تَکلیفِ بِنَدزی،
 ۲۰ بَلکه دَزوا نِوِشته کنی که از اَلُوده شُدو قد
 بُتِ ها، از زِناکاری، از خوردونِ گوشتِ حَیوانای
 قَپِه شُدِه و از خوردونِ خُونِ دُوری کنه، ۲۱ چراکه
 از زمانای قَدیم دَ هر شارِ مُوسیٰ کسای ره دَشت
 که شریعتِ شی ره تعلیمِ مِیدَد و هر روزِ آرام دَ
 عِبادتِ خانه ها اُو ره میخانَد.

خطِ بَلدِه ایماندارای غَیرِ یَهُود

۲۲ پس رَسُولا و بَزُرگا قد تمامِ جماعتِ
 ایماندارا فِیصله کد که چند نفر ره از مَنه خُو
 اِنْتِخابِ کنه و قد پِولُس و بَرَنابا دَ اَنطَاقیه رَبی
 کُنِه. اونا یَهُودای مَشهُور دَ بَرَسابا و سِیلاس
 ره اِنْتِخابِ کد که هر دُوی شی دَ بَینِ بَرارونِ
 ایماندارِ مقامِ رهبری ره دَشت. ۲۳ اوخته اونا
 اینی خطِ ره نِوِشته کده از دِستِ بَرارو رَبی کد:

”مو رسولا و بزرگا، برارون شمو سلام
خوره دز شمو برارون ایماندار غیر یهود
که د انطاکیه، سوریه و قیلیقیه استید،
تقدیم مونی.

^{۲۴} مو شنیدی که بعضی کسا از
مینکل ازمو آمده و بدون امر ازمو قد
تورای خو شمو ره د تشویش اندخته
و فکرای شمو ره گدوڈ کده. ^{۲۵} امزی
خاطر پگ مو د یگ دل تصمیم گرفتی
که چند نفر ره انتخاب کنی و قد عزیزای
خو، برنابا و پولس د پیش از شمو ربی
کنی، ^{۲۶} قد مردای که جان خو ره از
خاطر خدمت مولای مو عیسی مسیح د
خطر اندخته. ^{۲۷} پس مویهودا و سیلاس
ره ربی کدی تا امی چیزا ره زبونی دز
شمو بگه.

^{۲۸} چون روح القدس و مو لازم دیدی
که بار گرنگ د سر شمو نه ایلی، بغیر

از امزی دستورای ضروری: ^{۲۹} از هر چیزی که بلده بُت ها قربانی شده بشه، از خون، از گوشت حیوانای قپه شده و از زناکاری دُوری کُنید. اگه امزی چیزا خود ره نگاه کُنید، کارِ خوب موکُنید. سلامت بشید.

^{۳۰} پس اونا ریی شده دَ انطاکیه رفت و دَ اُونجی جماعتِ ایماندارا ره جَم کده خط ره دزوا دَد. ^{۳۱} وختیکه مردُم امو خط ره خاند، اونا از پیغام تشویق کُننده شی غدر خوشحال شد. ^{۳۲} یهودا و سیلاس که هر دوی شی از جُمله انبیا بود، قد تورای مُفصل خو برارو ره تشویق و تقویت کد. ^{۳۳} بعد ازو که اونا یگ مدت ره دَ اُونجی مند، برارای ایماندارِ انطاکیه اونا ره دَ سلامتی پس سُون کسای ریی کد که از پیش ازوا آمدد. ^{۳۴} [مگم دَ نظرِ سیلاس خوب بود

که دَ اَنطاکیه بُمَنه. [a ۳۵ لیکن پوئس و بَرنابا
دَ اَنطاکیه مَند و قد غَدِر بَرارای دِیگه دَ تَعْلیم
و وَعْظِ کلامِ خُداوند مَشغُول بُود.

جدایی پوئس از بَرنابا

۳۶ بعد از چند روز پوئس دَ بَرنابا کُفت: ”بیه،
پس دَ شارای بوری که کلامِ خُداوند ره دَزوا
إِعْلان کده بُودی و بِنِگری که ایماندارا چَطور
آسته. ” ۳۷ بَرنابا میخاست که یوَحَنّای مشهُور
دَ مَرَقَس ره ام قد خُو بُبره. ۳۸ مگم پوئس صَلاح
نَدید که او ره قد خُو بُبره، چراکه مَرَقَس اونا
ره دَ پَمفیلیه ایله کُد و دَ کارِ اِعْلانِ خوشخبری
قد ازوا اِدامه نَدده بُود. ۳۹ بَحْثِ ازوا دَ اندازه
کَلو شُد که اونا یگدِیگه خُو ره ایله کد و بَرنابا
مَرَقَس ره گِرِفته دَ کِشتی سُون جَزیره قِبرس
رفت. ۴۰ لیکن پوئس، سِیلاس ره هَمسَفر خُو

---

a ۱۵:۳۴ متن داخلِ قوس دَ بعضی نُسخه ها نوشته نییه.

انتخاب کد و د وسیله برارو د فیض خداوند
 سپرده شده حرکت کد. ^{۴۱} او از سوریه و قیلیقیه
 تیر شد و جماعت های ایماندارا ره د امزو جای
 ها تقویت کد.

یگجای شدن تیموتائوس قد پولس و سیلاس

۱۶ پولس د دریه و لستره رسید. د
 لستره یکی از پیروا د نام تیموتائوس
 زندگی موكد که آبه شی مسیحی یهودی، مگم
 آته شی یونانی بود ^۲ و برارای ایماندار د شارای
 لستره و قونیه ازو تعریف موكد. ^۳ پولس خاست
 او ره قد خو قتی بیره؛ پس از خاطر یهودیای
 امزو منطقه او ره ختنه کد، چون پگ میدنست
 که آته شی یونانی آسته. ^۴ د حالیکه اونا شار
 د شار میگشت، فیصله های ره که رسولا و
 بزرگا د اورشلیم کدد، د ایماندارا موكفت تا
 اونا مطابق ازوا عمل کنه. ^۵ دزی رقم جماعت

های ایماندارا دَ ایمان خُو قوی مُوشُد و روز دَ
روز تعدادِ ازوا کلو شده مورفت.

خاوِ پولُس دَ شارِ تروآس

۶ وختیکه اونا از منطقای فریجیه و غلاتیه تیر
مُوشُد، روح اُلقدس اونا ره نه‌ایشت که کلامِ خُدا
ره دَ ولایتِ آسیا^a اعلان کُنه. ۷ و غیتیکه اونا
دَ سرحدِ منطقه میسیه رسید، کوشش کد که
دَ منطقه بطینیه بوره، مگم روحِ مولا عیسی
دزوا اجازه نَدَد. ۸ پس اونا از میسیه تیر شده دَ
شارِ تروآس آمد. ۹ دَمزُو شاو پولُس دَ خاو دید
که یگ آدمِ مقدونی ایسته بُود و دَ زاری دزشی
مُوگفت: ”دَ ولایتِ مقدونیه بیه و مور ره کومک
کُو. “ ۱۰ امی که پولُس ای خاو ره دید، فوراً
مو^b تیاری گرفتنی که سون مقدونیه ربی شنی،
^a ۱۶:۶ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرست لغات
^b ۱۶:۱۰ دَ اینجی نویسنده
کتاب، یعنی لوقا، قد پولُس یگ جای مُوشه.

چُونِ اِطْمِینانِ پَیدا کدی که خُدا مو ره کُوی کده
تا خوشخبری ره دَزوا ام بِرَسَنی .

ایمان اُردونِ لَیدیه دَ شارِ فیلیپی

۱۱ دَ شارِ تروَاسِ دَ کِشتی سوار شُدی و
مُسْتَقِیمِ سُونِ جَزیره ساموتراکی رفتی و روزِ
دیگِه شی از اُونجی طرفِ شارِ نیاپولس حرکت
کدی . ۱۲ اَزونجی دَ فیلیپی رفتی که یگِ شارِ
کُته دَ ولایتِ مَقدونیه و مُستعمره امپراطوری
رُوم بُود و مو مُدَتِ چند روز دَ امز و شارِ مَندی .
۱۳ دَ روزِ آرامِ مو از درگِه شارِ بُر شُدی و دَ لبِ
دریا رفتی دَ فِکِرِ ازی که جای دُعایِ یهُودیا دَ
اُونجی بَشه . پس مو شِشتی و قد خاتونوی که دَ
اُونجی جَم بُود ، دَ توره گُفتو شُدی . ۱۴ یکی از
شِنوندا یگِ خاتو دَ نامِ لَیدیه بُود که رَخت های
ارغوانی سَودا مَوکد . او از مردُمِ شارِ تیاتیرا و
یگِ خاتونِ خُدا پَرست بُود . خُداوند دِلِ اَزو ره
واز کد تا پیغامِ پولس ره قبول کنه . ۱۵ وختیکه

أُو و خانوار شی غُسلِ تعمیدِ گِرفت، أُو از مو
 خاهش کده گُفت: ”اگه شُمو یَقیناً مَره یگ
 ایماندارِ مَولا عیسیٰ مِیدَنید، بَیید دَ خانِه مه
 بِشِینید.“ از بَس که عَدَر شَلَّه شُد مو قد شی
 رفتی.

بندی شُدونِ پوئس و سیلاس دَ شارِ فیلیپی

۱۶ یگ روز وختیکه مو دَ جای دُعا مورفتی
 قد یگ کنیز سر خوردی که أُو روحِ پالگری
 و غیبگویی دَشت و ازی راه بَلدِه بادارای خُو
 فایده کَلو حاصلِ مَوکد. ۱۷ أُو رَدِ از مو و
 پوئس ره گِرفتد و چِیغ زده مَوگُفت: ”امی نفرا
 خِدمتگارای خُدای مُتعالِ آسته که راهِ نِجات
 ره دَز شُمو اِعلانِ مونه.“ ۱۸ أُو بَلدِه روزای
 کَلو دَ امزی کار اِدامه دَد، تا ای که پوئس
 دَ تَنگ اَمَد و دَمزُو روحِ گُفت: ”دَ نامِ عیسیٰ
 مسیحِ دَز تُو اَمَر مَوْنَم که ازی دُختر بُر شو!“ و
 روحِ فوری ازو دُختر بُر شُد. ۱۹ امی که بادارای

کنیز دید که امید پیسه پیدا کدون ازوا از دست
 رفته، اونا پولس و سیلاس ره گرفته د میدان
 شار پیش حاکما کش کد ۲۰ و اونا ره د پیش
 حکمرانا حاضر کده گفت: ”ای آدما یهودی
 آسته و شار مو ره گدوڈ مونه. ۲۱ اونا رواج
 های ره تبلیغ مونه که قبول کدو و د جای اوردون
 ازوا بلده ازمو مردم رومی جایز نییه. ” ۲۲ اوخته
 مردم یگ دست شده د بله پولس و سیلاس
 هجوم آورد و حکمرانا امر کد که کالای ازوا
 ره از جان شی بر کنه و اونا ره چوب بزنه.
 ۲۳ بعد از زد-و-کوی گلو اونا ره د بندی خانه
 اندخت و د قومندان بندی خانه امر کد که ازوا
 سخت نگاهداری کنه. ۲۴ وختیکه ای دستور د
 قومندان بندی خانه دده شد، او اونا ره د بندی
 خانه که سخت محافظت شده بود اندخت و
 پایای ازوا ره د کنده چيو بسته کد. ۲۵ نزدیکی
 نیم شاو پولس و سیلاس مشغول دعا-و-مناجات
 بود و د پیشگاه خدا سرود حمد-و-ثنا میخاند و

دیگره بندی‌ها گوش موكد كه ۲۶ اولغته زلزله
 شديد شد و بندی‌خانه ره از تادو شی شور
 دد. د امزو لحظه تمام درگه های بندی‌خانه
 واز شد و زنجیر-و-زولانه پگ بندی‌ایله شد.
 ۲۷ وختیکه قومندان بندی‌خانه بیدار شد و درگه
 های بندی‌خانه ره واز دید، گمان کد كه بندی
 دوتا کده؛ پس شمشیر خو ره کشید كه خود
 ره بکشه. ۲۸ مگم پولس د آواز بلند گفت:
 ”خود ره اوگار نکو! پگ مو امینجی آستی.“
 ۲۹ قومندان بندی‌خانه چراغ ره طلب کده د
 عجله داخل رفت و د حالیکه میلرید د پیش
 پای پولس و سیلاس افتد ۳۰ و اونا ره برو برو
 کده گفت: ”بادارای مه، ما باید چیز کار کنیم تا
 نجات پیدا کنیم؟“ ۳۱ اونا د جواب شی گفت:
 ”د مولا عیسی ایمان بیرو و تو و پگ خانوار تو
 نجات پیدا مونیید.“ ۳۲ اوخته پولس و سیلاس
 پیغام مولا عیسی ره دزو و د تمام کسای كه
 د خانه شی بود، رسند. ۳۳ دمزو غیت شاو

قومندانِ بندی‌خانه اونا ره بُرو آورده زخمای
 ازوا ره شُشت و خود شی و پگِ خانوار شی
 فوراً غُسلِ تعمیدِ گرفت. ^{۳۴} بعد ازو قومندانِ
 بندی‌خانه اونا ره دَ خانه خُو بُرده بلده ازوا نان
 اُورد و ازی که خود شی قد تمامِ خانوار خُو دَ خدا
 ایمان اُورده بُود، کَلو خوش بُود. ^{۳۵} امی که روز
 شُد، حُکمرانا چند عسکر ره رَبی کده گُفت: ”اُو
 نفر ایله کُو.“ ^{۳۶} قومندانِ بندی‌خانه ای خبر
 ره دَ پولس رَسنده گُفت: ”حُکمرانا امر کده که
 شُمور ایله کُنم. پس آلی بُر شُده بَخیر بورید.“
^{۳۷} مگم پولس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”اونا مور ره دَ
 پیشِ رُوی مردُم بِدُونِ سَوال و جوابِ چوب زد و
 دَ بندی‌خانه اَندخت، دَ حالیکه مو نفرای رُومی
 آستی. و آلی اونا میخایه که مو ره تاشکی
 بُر کُنه؟ هرگز نه! بیل که خودگون شی بییه
 و مور ره بُرو بُره.“ ^{۳۸} عسکرا امی تورا ره دَ
 حُکمرانا رَسند. وختی اونا شنید که پولس و
 سیلاس رُومی آسته، غدر ترس خورد ^{۳۹} و اَمده

ازوا عُدْر خاهی کد و اونا ره بُرو اُورده ازوا
 خاهش کد که شار ره ایله کنه. ^{۴۰} وختی اونا از
 بندی‌خانه بُر شُد، اونا دَ خانه لیدیه رفته برارای
 ایماندار ره دید و اونا ره تشویق کده ازونجی
 رفت.

شورِش دَ شارِ تسالونیکِی

۱ وختیکه اونا از شارای امفیپولس
 و آپولونیا تیر شُد اونا دَ شارِ
 تسالونیکِی رسید که یگ عبادت خانه یهودیا دَ
 اونجی بُود. ^۲ پولس مُطابقِ عادت خُو دَ عبادت
 خانه رفت و دَ سه روزِ آرام قد ازوا از کتابِ
 مُقدَّس بَحْث و گفتگو کد ^۳ و تشریح کده دلیل
 می‌اُورد که لازم بُود مسیح رنج بِنگره و از
 مُرده ها دُوباره زنده شُنه و ام مُوگفت: "امی
 عیسی ره که ما دَز شُمو اعلان مُونم، امو مسیح
 وعده شُده آسته." ^۴ بعضی از یهودیا قانع شُده
 قد پولس و سیلاس یگجای شُد، امچنان گروه

کټه یونانیای خُدا پرست و تعدادِ کلونِ خاتونوی
 نامدار. ^۵ مگم یهودیا کلو بخیلی شی امد.
 پس اونا یگ تعداد آدمای ایله گشت ره از
 کوچه-و-بازار جَم کده یگ گروه جور کد و شار
 ره د شورش اورد و د خانه یاسون حمله کد تا
 پولس و سیلاس ره د پیشِ مردُم بیره. ^۶ وختیکه
 اونا ره پیدا نَتِنست، اونا یاسون و یگ تعداد از
 برارای ایماندار ره د پیشِ حاکمای شار بُرد و
 چیغ زده گُفت: ”امی کسای که پگِ دُنیا ره
 گدوڈ کده، آلی د اینجی امدَه ^۷ و یاسون اونا ره
 د خانه خو جای دده. اونا پگ شی د خلافِ حُکمِ
 قیصر رفتار مونه و مَوگه که یگ پادشاهِ دیگه
 د نامِ عیسیٰ و جود دَره. “ ^۸ پس مردُم و حاکمای
 شار از شنیدونِ ازی خبر سخت د تشویش شد.
^۹ مگم از یاسون و دیگر و ضمانتِ گِرِفته، اونا
 ره ایله کد.

پولس و سیلاس د شارِ بیریه

۱۰ امی که هوا تریک شد برارای ایماندار، پولس و سیلاس ره د شارِ بیریه ربی کد. اونا وختیکه د اونجی رسید د عبادت خانه یهودیا رفت. ۱۱ یهودیای بیریه از یهودیای تسالونیکی کده فکر شی روشوتر بود، چون اونا پیغام پولس و سیلاس ره د شوق کلو قبول کد و هر روز کتابِ مقدس ره میخانند تا بنگره چیزای ره که پولس گفته، راست آسته یا نه. ۱۲ امی رقمِ غدرِ ازوا ایمان آورد؛ امچنان تعدادِ کلونِ خاتونوی نامدارِ یونانی و مردای یونانی. ۱۳ مگم وختیکه یهودیای تسالونیکی فامید که پولس د بیریه کلامِ خدا ره اعلان مونه، اونا د اونجی ام آمده مردم ره د شورش آورد. ۱۴ پس برارای ایماندار دستی پولس ره سون لبِ دریا ربی کد، مگم سیلاس و تیموتائوس د بیریه مند. ۱۵ نفرای که پولس ره همراهی موکد، او ره تا شارِ آتن

رَسَنَد و بعد ازی که از پولس بَلَدِه سیلاس و تیموتائوس دستور گرفت که اونا هر چی زودتر دَ پیشِ ازو بییه، خودونِ ازوا پس دَ بیریه رفت.

پولس دَ شارِ آتن

۱۶ دَ حالیکه پولس دَ آتن انتظارِ سیلاس و تیموتائوس ره میکشید، او تمامِ شار ره پُر از بُت ها دید و روحِ شی دَ وجودِ ازو دَ شور آمد. ۱۷ پس او دَ عبادت خانه قد یهودیا و مردمای خُدا پرست و امچنان دَ بازار قد راهروا هر روز بحث موكد. ۱۸ تعدادِ از فلسفه دانای اپیکوری و رواقی^a ام قد ازو بحث ره شروع کد. بعضی ازوا موكفت: ”ای آدم ايله گوی چی میخایه بگیه؟“ دیگر و موكفت: ”مثلی که تبلیغگر خُدا یونِ بیگنه آسته،“ چرا که پولس خوشخبری

---

^a ۱۸:۱۷ دَ باره «اپیکوری و رواقی» دَ لغت نامه رجوع

کنید.

عیسیٰ و قیامت ره اعلان موكد. ^{۱۹} پس او ره گرفته د شورای کوه آریوپاگس^a بُرد و گُفت: ”آیا امکان دَره مو ام بُفامی که امی تعلیم نو ره که تو پیشنه‌هاد مونی چی آسته؟ ^{۲۰} تورای تو د گوش مو عجیب-و-غریب مییه. مو میخاهی که معنای ازوا ره بُفامی. “ ^{۲۱} پگ آتی ها و خارجی های که د اونجی زندگی موكد، وخت خو ره بغير از گُفت و شُود د باره چیزای نو د هیچ چیزی دیگه مَصرف نَموكد.

^{۲۲} پس پولس د مینکل شورای کوه آریوپاگس ایسته شده گُفت: ”آی مردم شار آتن! ما مینگرم که شمو د تمام چیزا خوب مذهبی آستید. ^{۲۳} چون غیتیکه د شار شمو می گشتم و عبادت گاه های شمو ره توخ موكدم، د یگ قربانگاه رسیدم که دزو نوشته شده بود: ’تقدیم د خدای نشنخته.’

---

^a ۱۹:۱۷ د باره «آریوپاگس» د لغت نامه رجوع کنید.

اُمُو خُدای ره که شُمُو نَشِنَخْتَه پَرَسَتِش مُونِید،
 ما اُمُو ره دَز شُمُو اِعلان مُونُم. ^{۲۴} خُدای که
 دُنیا و هر چیزِ ره که دَ مَنِه شی مَوْجُود آسْتَه
 جور کد، اُو صَاحِبِ زَمی و آسْمُو آسْتَه؛ اُو دَ
 خانِه های که قَد دِسْتِ اِنسان جور شُدِه زِنْدَگی
 نَمُونِه ^{۲۵} و نَه اَم دَ وَسِیلَه دِسْتِ اِنسان خِدْمَتِ
 مَوْشِه مِثْلِی که بُگی اُو دَ یِگُو چیزِ ضَرْوَرَتِ
 دَشْتَه بَشَه، چَراکه خُود شی دَ پَگِ اَدْمَا زِنْدَگی
 و نَفْسِ و تَمَامِ چیزای دِیگِه ره مِیدِیَه. ^{۲۶} اُو پَگِ
 مِلَّتِ ها ره از یِگِ اَدْمِ خَلْقِ کد تا که دَ تَمَامِ رُوی
 زَمی جای بَگِیرِه و بَلَدِه ازوا و ختِ ها و سَرحدای
 جای بُود-و-باش ازوا ره تَعیین کد. ^{۲۷} مَقْصِدِ
 خُدا ای بُود که مَرْدُمِ اُو ره بَطَلَبِه تا شاید تِیمَتَلِه
 کده اُو ره پَیدا کُنِه، اِگرچِه اُو از هِیچ کُدَمِ از مو
 دُور نِییَه.

^{۲۸} چُون دَ قُدْرَتِ اَزُو مو زِنْدِه آسْتی، حَرکَتِ
 مُونی و وِجُودِ دَری؛ اُمُو رَقْمِ که بَعْضی از
 شاعِرای شُمُو مَوْگیَه:

‘ مو از نسلِ ازو آستی. ‘

۲۹ و چون پگ مو نسلِ خُدا آستی، مو نباید گمان کنی که ألوهیتِ مِثْلِ بُتی آسته که از طِلا، نقره یا سنگِ تراش شده دَ مُطابِقِ هُنر و مهارتِ انسان جور موشه. ۳۰ خُدا زمانای جهالتِ انسان ره نادیده گرفت، مگم آلی دَ پگِ مردُم دَ هر جای امر موكنه که توبه كنه. ۳۱ چون اویگ روز ره تعیین كده که دَ اُو روز دُنیا ره دَ وسیله مردی که انتخاب كده عادلانه قضاوت مونه و خُدا وختیکه امو شخص ره از مُرده‌ها دُوباره زنده كد، ای توره ره دَ تمامِ مردُم ثابت كد. ”

۳۲ وختیکه شورا دَ باره قیامِ مُرده‌ها شنید، بعضی کسا ریشخندی كد، و له یگ تعداد گُفت: ” دَ یگ وختِ دیگه بسم دَ باره ای چیزا از تُو میشنوی. ” ۳۳ امی رقم پولس از بینِ ازوا بُر شد. ۳۴ مگم چند نفر قد ازو یگجای شده ایمان اُورد که دَ بینِ ازوا دیونسیوس عضوِ شورای

آریوپاگُس و یگ خاتو د نام داماریس و ام دیگه
نفرای که قد ازوا بُود، وجود دشت.

پولُس د شارِ قُرنتُس

۱ بعد ازو پولُس آتن ره ایله کده د
شارِ قُرنتُس رفت ۲ و د اُونجی قد
یگ آدمِ یهودی د نام اکیلا که از مردمِ اصلی
پونطُس بُود، شِنخته شد. اکیلا قد خاتون خو
پرسکِلا نو از ملکِ ایتالیا د قُرنتُس آمدد، چراکه
کلودیوس امپراطور حکم کده بُود که پگ یهودیا
از روم بُر شنه. پولُس د دیرِ ازوا رفت ۳ و ازی
که اونا همشغل بُود، پولُس قد ازوا مند و
کار کد، چون شغلِ پگِ ازوا خیمه‌دوزی بُود.
۴ او هر روز آرام د عبادت خانه جر-و-بَحث کده
کوشش مُوکد که یهودیا و یونانیا ره د باره
عیسیٰ مسیح قناعت بدیه. ۵ وختیکه سیلاس
و تیموتائوس از منطقه مقدونیه آمد، پولُس
تمام وخت خو ره وَقِفِ اِعلانِ پیغامِ خدا کد؛

اُو بَلَدِه يَهُودِيَا شَاهِدِي مِيدَد كِه عيسِي اُمُو
 مَسِيحِ وَعَدِه شُدِه اَسْتِه. ^٦ مِگَم وَخْتِيكِه اُونَا
 قَد اَزُو مُخَالِفَت كَدِه بَد زِبُونِي كَد، اُو خَاكِ
 چَپَن خُو رِه دَ اِعْتِرَاض تَك زَدِه دَزُوا كُفْت:
 ”خُون شُمُو دَ گَرَدُونِ خُودِگُون شُمُو! اَز گَرَدُونِ
 اَزْمِه خَلَاص اَسْتِه. بَعْد اَزِي دَ پِيشِ غَيْرِ يَهُودِيَا
 مَورُم. ” ^٧ اُوخْتِه پُولَس اُونَا رِه اِيلِه كَدِه دَ خَانِه
 يِگ نَفَر دَ نَامِ تَيْتِيَسِ يُوَسْتَسِ رَفْت. اُو يِگ اَدَمِ
 خُدا پَرَسْت بُوَد وَ خَانِه شِي دَ پَالُوِي عِبَادَتِ
 خَانِه يَهُودِيَا مَوْقَعِيَتِ دَشْت. ^٨ وَ كَرِيَسْپِسِ كِه
 سَرِپَرَسْتِ عِبَادَتِ خَانِه بُوَد، قَد تَمَامِ خَانَوَارِ خُو دَ
 مَوْلَا عيسِي اِيْمَانِ اَوْرُد. عِلَاوِه اَزِي، غَدَرِ مَرْدُمِ
 قَرْنَتَسِ كِه پِيغَامِ پُولَسِ رِه شِنِيد، اِيْمَانِ اَوْرُد وَ
 غُسْلِ تَعْمِيدِ گَرِفْت. ^٩ يِگ شَاو مَوْلَا عيسِي دَ
 خَاو دَ پُولَسِ كُفْت: ”هِيچِ تَرَسِ نَخُور؛ دَ وَعْظِ
 خُو اِدَامِه بَدِي وَ چُپِ نَشِي، ^{١٠} چِرَاكِه مَا قَد تُو
 اَسْتُم. هِيچِ كَسِ دَ بِلِه تُو دِسْتِ بَالِه نَمُونِه كِه دَزِ
 تُو ضَرَرِ بَرَسْنِه، چُونِ غَدَرِ مَرْدُمِ دَمَزِي شَارِ دَزِ

مه تعلق دَره. " ۱۱ پس پولس مُدَتِ یگ سال
و شش ماه دَ اُونجی مند و کلامِ خُدا ره دزوا
تعلیم میدد.

۱۲ وختیکه گالیو، والی ولایتِ اَخیَا^a بود،
یهودیا دسته‌جمعی دَ سرِ پولس هُجوم آورده او ره
دَ محکمه بُرد ۱۳ و گفت: "ای آدمِ مردُم ره وادار
مونه که خُدا ره قد رَوش های که برخلافِ قانونِ
رومی آسته، پرستیش کنه." ۱۴ حینِ که پولس
میخواست دان خُو ره واز کنه، گالیو دَ یهودیا
گفت: "او مردُمِ یهود! اگه ای مَسئله یگو جرم و
جنایت موبُود، ما دَ ادعا های شُمو گوش میددُم.
۱۵ مگم ازی که امی مَسئله مرَبوط دَ تورا، نام
ها و شریعتِ خودگون شُمو آسته، باید خودگون
شُمو حل-و-فصل کنید. ما نمیخایم دَ باره امزی
مَسئله ها قضاوت کنم." ۱۶ پس گالیو اونا ره

---

^a ۱۸:۱۲ مُلکِ یونان یگ وخت دَ دُو منطقه تقسیم بُود:

«مقدونیه» و «اَخیَا».

از محکمه بُر کد. ۱۷ اوخته پگ ازوا سوستنيس
 ره که سرپرستِ عبادت خانه بُود، گِرَفته دَ پيش
 محکمه زد-و-کوی کد، مگم گالیو هيچ دَ غم
 امزی چيزا نَشُد.

پس آمدونِ پولس دَ شارِ انطاکیه

۱۸ بعد ازی واقعه پولس روزای کلو ره دَ
 اُونجی تیر کده قد برارای ایماندار خدا حافظی
 کد و دَ کِشتی طرفِ سوریه رَبی شُد و پرسکِلا و
 اکیلا ام قد شی قتی بُود. دَ شارِ کنخريا پولس
 سرخو ره کل کد، چراکه دَ گردون خو نذر گِرَفته
 بُود. ۱۹ وختیکه اونا دَ شارِ افسس رسید، پولس
 ازو دُو جدا شُد و خود شی دَ عبادت خانه رفت
 و قد یهودیا دَ بحث کدو شُد. ۲۰ اونا از شی
 خواهش کد که بلده وختِ کلو قد ازوا بُمَنه، مگم
 او قبول نکد، ۲۱ بلکه ازوا خدا حافظی کده
 گُفت: "اگه خاستِ خدا بشه، بسم پيش شُمو
 مییم." بعد ازو دَ کِشتی سوار شده از افسس

رَبی شُد. ۲۲ وختیکه اُو دَ بندرِ قیصریه رسید،
ازونجی دَ اورشلیم رفت و بعد از سلام و احوال
پُرسی قد جماعتِ ایماندارا سُون شارِ انطاکیه
حرکت کد.

سَفَرِ سَوْمِ پوُلُس

۲۳ بعد از تیر کدونِ یگ مُدت دَ انطاکیه، اُو
بسم حرکت کد و سلسله‌وار سرزمینِ غلاتیه و
فریجیه ره گشته تمام پیروا ره تقویت کد.

۲۴ دَ امزو غیت یگ آدمِ یهودی دَ نامِ آپوُلُس
که دَ شارِ سِکندریه تولد شده بود، دَ اِفِسُس
آمد. اُو یگ توره‌گوی خُوب و دَ کلامِ خُدا دانا
و قوی بود. ۲۵ اُو دَ راهِ مولا عیسی تربیه شُد
و پُر از شور-و-شوقِ روحانی چیزای ره که دَ
بارهِ عیسی بود، دَ دقتِ موگفت و تعلیم میدد،
اگرچه فقط از تعمیدِ یحیی خبر دشت. ۲۶ امو
آدم دَ عبادتِ خانه بدونِ ترس-و-وهم دَ توره گفتو
شُد. وختیکه پرسکِلا و اکیلا تورای شی ره

شَنید، اونا او ره گوشه بُرده راهِ خُدا ره دَقیقتر بلده شی بیان کد. ۲۷ غیتیکه آپولُس میخواست سُون ولایتِ اَخیا سَفر کُنه، برارای ایماندار او ره تشویق کد و دَ ایماندارای امزُو جای نوشته کد که ازو پَذیرایی کنه. آپولُس امی که دَ اُونجی رسید، کسای ره که دَ وسیلَه فیضِ خُدا ایمان اُورده بُود، کلو کومک کد، ۲۸ چراکه او دَ پیشِ تمامِ مردُم یهُودیا ره قد قُدرتِ بیانِ بَندِ اَندخت و قد اِستِفاده از کِتابِ مُقدَّسِ ثابِت کد که عیسی اَمو مسیحِ وعده شُده اَسته.

پولُس دَ شارِ اِفسُس

۱ وختیکه آپولُس دَ قُرنتُس بُود، ۱۹ پولُس از منطقه بالنه سَفر کده دَ اِفسُس اَمد و دَ اُونجی قد بعضی از پیرِوا رُوی دَ رُوی شُد ۲ و ازوا پُرسان کد: "وختیکه ایمان اُوردید، روح اَلقُدس ره حاصل کدید؟" اونا دَ جواب شی گُفت: "نه، مو حتی نَشَنیدِ که روح

اَلْقُدْس وَجُود دَرَه. " ۳ پولس ازوا پُرسید: " پس
 چی رقم تعمید گرفتید؟ " اونا گفت: " تعمید
 یحیی. " ۴ پولس گفت: " تعمید یحیی امی بود
 که مردم از گناه های خُو توبه کنه و یحیی د
 مردم موگفت که د کسی ایمان بیره که بعد
 ازو مییه، یعنی د مولا عیسی. " ۵ وختی اونا
 امی چیزا ره شنید، د نام مولا عیسی تعمید
 گرفت. ۶ غیتیکه پولس دستای خُو ره د سر
 ازوا ایشت، روح اَلْقُدْس دزوا نازل شد و اونا د
 زبونای مختلف توره گفت و نبوت کد. ۷ اونا
 پگ شی تقریباً دوازده نفر بود.

۸ پس پولس د عبادت خانه یهودیا رفت و
 مدت سه ماه د اونجی بدون ترس توره گفت؛ او
 د باره پادشاهی خدا بحث کده مردم ره قناعت
 میدد. ۹ مگم بعضی از شنوندا سنگدل بود
 و از ایمان اوردو سربچی کده د پیش روی
 مردم د باره راه عیسی بدگویی موکد. امزی
 خاطر پولس ازوا گوشه گیری کد و پیروا ره

قد خُو گرفته بُرد و هر روز دَ تالارِ سُخرانی
 که مرَبوط دَ تیرانوس بُود، مجلسِ بَحث تَرْتیب
 مِیْدَد. ^{۱۰} ای کار تا مُدَتِ دُو سال دَوام کد تا ای
 که تمام باشنده های ولایتِ آسیا،^a ام از یهودیا
 و ام از یونانیا، پیغامِ مَولا عیسیٰ ره شنید.
^{۱۱} خُدا از دِستِ پوُلُس مُعجزه های کُتّه نشو
 مِیْدَد، ^{۱۲} دَ اندازه که مرُدَم دِستمالا و پیشبندای
 ره که دَ جانِ پوُلُس ملیده شُدّه بُود، مُو بُرد و دَ
 جانِ مریضای خُو مُوملید و اونا از مریضی که
 دَشت شفا پیدا مُو کد و جِنیات از جانِ ازوا بُر
 مُوشد.

^{۱۳} مگم یگ تعداد از جِنگیرای گشتگر
 یهودی ام کوشش کد که نامِ مَولا عیسیٰ ره
 دَ بله جِندیا بگیره. اوخته یگ یگ پیش آمده
 کُفت: "دَ نامِ عیسیای که پوُلُس وَعَظ مُو کُنه، دَز

---

^a ۱۹:۱۰ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرست لغات
 مُشکِل رُجوع کُنید.

شُمو امر میدیم که بُر شُنید!“ ۱۴ هفت نفر از
 بچکیچای اسکِیوا که یکی از پیشوایونِ عالی
 مقامِ یهود بود، ای کار ره مُوكد. ۱۵ مگم جن
 دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما عیسیٰ ره مینخشم و دَ
 باره پولس ام خبر دَرُم، مگم شُمو کی استید؟“
 ۱۶ امو آدمِ جندی قد چنان قُدرت دَ بله ازوا
 حمله كد كه دَ سرِ پگ شی زور شد و اونا میده
 و دَلده ازو خانه لُچ دُوتا كد. ۱۷ تمام باشنده های
 اِفِسُس از یهودی گرفته تا یونانی ازی توره خبر
 شد و پگِ ازوا دَ ترس-و-وهم اُفتد و نامِ مولا
 عیسیٰ دَ بینِ ازوا کلو مُحترم شد. ۱۸ غدرِ امزو
 کسای که ایمان اُوردد اَمده کارای خُو ره اقرار
 و اِفشا كد. ۱۹ و تعدادِ کلونِ امزو کسای که
 جادوگری مُوكد، کتابای خُو ره جم كده دَ پیشِ
 رُوی پگِ مردُم دَر دد. قِیمتِ ازوا ره که حساب
 كد، برابرِ پنجاه هزار سِكه نقره بود. ۲۰ دَ امزی
 رقمِ کلامِ مولا عیسیٰ تیت مُوشد و قُدرتِ کلوتر
 پیدا مُوكد.

شورش د شارِ اِفْسُس

۲۱ بعد ازی واقعه ها پولس د رهنمایی روح
الْقُدس تصمیم گرفت که از مقدونیه و اخیاتیر
شده د اورشلیم بوره. او گفت: "بعد از رفتو د
اونجی، شارِ روم ره ام باید بنگرم." ۲۲ پس دو
نفر از همکارای خو، یعنی تیموتائوس و
اراسطس ره د مقدونیه ری کد و خود شی بلده
یگ مدتِ کلوتر د آسیا مند.

۲۳ تقریباً دمزو غیت سر-و-صدای کلو د باره
راه مولا عیسی د اِفْسُس باله شد. ۲۴ د اونجی
یگ زرگر د نامِ دیمیتربوس بود که عکسای
نقرهیی بُتخانه آرتیمیس ره جور موکد و ای کار
بلده صنعتگرا فایده کلو میرسند. a ۲۵ او تمام
صنعتگرای همشغل و پگ کارگرای ازوا ره جم
کده گفت: "آلیگو، شمو میدنید که رونق زندگی

---

a ۱۹:۲۴ د باره «آرتیمیس» د لغت نامه رجوع کنید.

مو دَمزى شُغل بَسْتگى دَره. ^{۲۶} و اُمُو رَقْم که
 مِينگَرِيد و مِيشَنوِيد اَمى پوُلُس قَد تَبليغاي خُو
 نَه فِقْط دَ اِفْسُسِ از مو، بَلَكِه تَقْرِيْباً دَ سَراسِرِ
 اَسِيَا كَلو مَرْدُم رِه كُمرَاه كَدِه و مُوگِه: 'چِيْزاي
 كِه قَد دِسْت اِنْسَان جُور شُدِه، خُدايُو نِيَسْتِه.'
^{۲۷} پَس نَه تَنها كِه شُغلِ مَو دَ خَطَر اَسْتِه، بَلَكِه
 خَطَر اَزى اَم اَسْتِه كِه عِبادتگَاهِ خُدای بَزْرگِ
 مَو اَرْتَمِيسِ از اِعْتَبار بُوْفْتِه و شِكُوِه-و-بَزْرگِ
 اَرْتَمِيسِ كِه تَمَامِ اَسِيَا و سَراسِرِ دُنْيَا اُو رِه پَرَسْتِشِ
 مُونِه، از بَيْنِ بُوْرِه. " ^{۲۸} و خْتِيكِه اُونَا اِي چِيْزَا
 رِه شَنِيد، كَلو قَار شُد و چِيغ زَدِه كُفْت: "بَزْرگِ
 اَسْتِه اَرْتَمِيسِ مَرْدُمِ اِفْسُسِ!" ^{۲۹} پَس شَار دَ
 شُورِشِ اُفْتَد و مَرْدُمِ يِگجَايِ دَ مِيدَانِ مَسَابِقَاتِ
 هُجُوم بُرْدِه كَايُوسِ و اَرِسْتَرخُسِ رِه كِه از مَرْدُمِ
 مَقْدُونِيَه و از هَمَسَفْرَايِ پوُلُس بُوْد، دِسْتگِير كَد
 و كَشَل كَدِه قَد خُو بُرْد. ^{۳۰} پوُلُس مِيخَاَسْت
 كِه دَ بَيْنِ مَرْدُمِ بُوْرِه، مِگَم پِيْرَوَايِ مَوْلَا عِيْسَى
 اُو رِه نَه اِيْشْت. ^{۳۱} حَتِي يِگ تَعْدَادِ از كَثِه

سرای ولایتِ آسیا که قد پولس دوست بُود،
 دَ پیشِ پولس نفر رِبی کده اِصرار کد که دَ
 میدانِ مسابِقات نَرُوه. ^{۳۲} بعضی کسا چِیغ زده
 یگ چیز مُوگُفت و بعضی دِیگه شی یگ چیزِ
 دِیگه، چُون جمعیتِ دَ سردرگمی بُود و زوره
 مردُم مقصدِ جَم شُدون خُو ره هیچ نَمُوفامید.
^{۳۳} یگ تعدادِ مردُم فکر کد که سِکندر مسؤل
 آسته، چراکه یهودیا اُو ره پیش اَندختند. پس
 اُو قد دِست خُو اِشاره کد که مردُم آرام شنه
 و خاست تا دَ پیشِ مردُم از یهودیا دِفاع کُنه.
^{۳۴} مگم وختی مردُم فامید که سِکندر یهودی
 آسته، پگ شی دَ یگ آواز دَ مُدتِ دُو ساعت
 یکسره چِیغ مِیزد: ”بُزرگ آسته آرتِمیسِ مردُم
 اِفسُس!“ ^{۳۵} آخرِکار مسؤلِ شارِ مردُم ره آرام
 کده گُفت: ”آی مردُم اِفسُس، کی دَ ای دُنیا
 نَمیدنه که شارِ اِفسُس مو، حافِظِ عبادتگاهِ
 آرتِمیسِ بُزرگ و حافِظِ سنگِ مُقدّسی آسته
 که از آسمو دَ زمی پَریده؟“ ^{۳۶} پس، ازی که

هیچ کس امی حقیقت ره انکار کده نَمیتنه،
شُمو باید آرام بِشینید و از عَجَله کار نَگیرید.
^{۳۷} امی آدمای ره که شُمو دَ اینجی اُوردید، نه
از عبادتگاهِ مو چیزی ره دُزی کده و نه ام دَ
ضِدِ خُدای مو توره کُفرآمیز گُفته. ^{۳۸} پس اگه
دیمیتریوس و همکارای شی دَ ضِدِ کسی کُدم
اِدعا دَره، درگه محکمه واز آسته و قاضیا ام
حاضر. اونا میتنه دَ اُونجی دعوا های خُو ره
دَ خِلافِ یگدیگه خُو پیش کنه. ^{۳۹} اگه شُمو
کُدم مسائلِ دیگه دَرید، باید دَ جلسِه رَسْمی
حَل-و-فصل شُنه. ^{۴۰} چُون خَطِرِ ازی آسته که
حُکومتِ رُوم مو ره مسئُولِ شورشِ امروز بَدَنه،
دَ حالیکه کُدم دَلیل بَلدِه شی نَدَری و هیچ جواب
ام دَده نَمیتنی. ” ^{۴۱} وختیکه امی چیزا ره گُفت،
اُو جمعیتِ مردُم ره رُخصت کد.

مُسافِرَتِ پوُلُسِ پَسِ دَ مَقَدونِيه وِ يونان

۲۰ امی که شورش خلاص شد، پوُلُس
پیرِوای مَولا عیسیٰ ره طلب کده اونا
ره تشویق کد و بعد از خُدا حافی حَرکت
کده سُون مَقَدونیه رَبی شد. ^۲ اُو دَ امزُو منطِقًا
سَفر کده قد غَدَر تورا ایماندارا ره تشویق
کد و آخِرکار دَ یونان رسید ^۳ و سه ماه دَ
اُونجی مَند. وختیکه میخاست قد کِشتی دَ
سُوریه بوره، فامید که یهودیا دَ ضِد شی راه
جوری کده. امزی خاطر تصمِیم گِرفت که از راه
مَقَدونیه پس بوره. ^۴ اینی نفرا قد شی قتی بُود:
سوپاتروس باچه پیروس از بیریه؛ آرستَرخُس
و سِکندوس از تِسالونیکِی؛ گایوس از دِربه؛
امچنان تِیموتائوس، تیخیکاس و تروفیموس از
ولایتِ آسیا. ^۵ ای نفرا پیشلو رفت و دَ تروآس

معطل از مو ششت. ^a ۶ مگم مو بعد از عید فطیر
از شار فیلیپی د کشتی سوار شدی و پنج روز
بعد د بندر تر و آس د پیش ازوا رسیدی و یگ
هفته د اونجی مندی.

۷ د شاو یگشمبه بلده مراسم ٹوٹه کدون نان
آخر عیسیٰ مسیح قد یگدیگه خو جم شدی.
پولس از خاطری که روز دیگه شی د سفر ربی
بود، بلده ایماندارا موعظه کد و تا نیم شاو د
نقل های خو ادامه دد. ^۸ د باله خانه که جم شده
بودی چراغای زیاد روشو بود. ^۹ د اونجی یگ
جوان د نام افتیخوس د دان کلکین ششته بود
و د حالیکه پولس نقل موكد د بله ازو کم کم
خاو میمد. د آخر خاو سر شی زور شد و او
از منزل سه تاه پرید. وختیکه او ره باله کد،
او مرده بود. ^{۱۰} پولس تا رفت و خود ره د بله

---

^a ۲۰:۵ د امزی آیه نویسنده کتاب که قد ازوا قتی بود،

توره موكیه.

شی آندخته او ره د بعل خو گرفت و گفت:
 ”تشویش نکنید. جان شی د وجود شی آسته.“
 ۱۱ وختیکه پولس دوباره باله رفت و نان ره توته
 کده خورد، او کلو دیر گفتگوی خو ره ادامه دد
 یعنی تا دم روزواز شدو؛ بعد ازو بر شده رفت.
 ۱۲ و اونا امو جوان ره زنده د خانه برد و فکر
 پگ شی کاملاً آرام شد.

از شارِ تروآس د میلیتس

۱۳ موپیش از دیگرو د کشتی سوار شده طرف
 بندرِ آسوس حرکت کدی تا که پولس ره ازونجی
 سوار کنی. او امی رقم فیصله کد، چون خود
 ازو خاست که تا اونجی ره پای پیده بوره.
 ۱۴ وختیکه پولس د شارِ آسوس قد مو یگجای
 شد، او ره د کشتی سوار کدی و د بندرِ میتیلینی
 رفتی. ۱۵ روزِ دیگه شی ازونجی د دریا ربی
 شده د نزدیکِ جزیره خیتوس رسیدی و روزِ سوم
 شی د جزیره ساموس. صباحِ امزو روز د بندرِ

میلیتس آمدی، ۱۶ چراکه پولس تصمیم گرفتند که د افسس گیر نکنه، چون نمیخواست د ولایت آسیا وخت تیر کنه. او عجله دشت که زودتر د اورشلیم برسه و د صورت امکان عید «روز پنجاهم» ره د اونجی بشه.

خدا حافظی پولس قد بزرگای جماعت افسس

۱۷ پولس از میلیتس یگ پیغام د افسس ری کد و بزرگای جماعت ایماندارا ره د پیش خو کوی کد. ۱۸ وختیکه اونا د پیش شی آمد، پولس دزوا گفت: ”شمو میدنید، از اولین روز که ما پای خوره د آسیا ایشتم د تمام وختیکه قد شمو بودم چطور رفتار کدم، ۱۹ یعنی چطور قد شکسته-نفسی کامل و آودیده های کلو مولا عیسی ره خدمت کدم، باوجود آزمایش های که د وسیله دسیسه های یهودیا د بله مه آمد. ۲۰ شمو میدنید که ما از تعلیم ددون هر چیزی که بلده شمو فایده دشت دریغ نکدم، بلکه پیغام

ره دَز شُمُو رَسَنَدُم و چِی دَ جَای عُمُومی، چِی
 دَ خانِه های شُمُو دَز شُمُو تَعَلِیم دَدُم. ۲۱ ما دَ
 یَهُودِیا و یونانِیا اِعلانِ کَدُم که اونا دَ حُضُورِ
 خُدا توبه کُنِه و دَ مَولایِ مو عِیسیٰ مَسِیحِ اِیمانِ
 بیره. ۲۲ و آلی دَ فرمونِ رُوحِ اَلقُدسِ دَ اورشَلِیمِ
 مورُم و ازی که دَ اُونجی چِیزخِیلِ دَ سرِ مِه مِییه
 نَمِیدَنُم، ۲۳ سِوایِ که رُوحِ اَلقُدسِ دَ هر شارِ
 دَز مِه خِبر مِیدیه که بَندی گری و سِختی ها دَ
 اِنتِظارِ مِه اَستِه. ۲۴ مِگَم اِدامِه زِندگیِ بِلدِه مِه
 اَوَقسِ اَرزِشِ نَدَرِه. فقط اَرزویِ مِه امی اَستِه
 که دَوَرِه خُو ره دَ اَخرِ بَرَسَنُم و خِدمتیِ ره که
 مَولا عِیسیٰ دَ عَهدِه مِه اِیشته، یَعنی اِعلانِ
 خوشخِبریِ فِیضِ خُدا ره اِنجامِ بَدِیم. ۲۵ آلی ما
 مِیدَنُم که هِیچِ کَدُمِ اَز شُمُو که ما دَ مِینکلِ شُمُو
 گِشته پادشاهیِ خُدا ره دَز شُمُو اِعلانِ کَدُم،
 دِیگِه رُویِ مَرِه نَمِینگرِید. ۲۶ امزیِ خاطرِ اِمروزِ
 بِلدِه شُمُو واضِحِ مَوگِیمِ که دَ روزِ اَخرتِ خُونِ
 هِیچِ کسِ دَ گردونِ ازمِه نِیستِه، ۲۷ چِراکه دَ

اعلانِ کدوِنِ تمامِ مقصدِ خُدا بَلَدِه شُمُو هیچ
 کوتاهی نَکدیم. ^{۲۸} فِکَر خُو ره سُون خودون خُو
 و سُون پَگ رَمِه که روحِ اَلْقُدس شُمُو ره دَ سِرِ
 ازوا سرپرست جور کده، بَگیرید تا دَ بَلِه جماعتِ
 ایماندارای خُدا چوپونی کنید، چُون خُدا اونا ره
 قد خُونِ باچِه خُو خریده. ^{۲۹} ما مِیدَنُم که بعد از
 رفتون مه گُگ های دَرِنده دَ مینکل شُمُو مییه
 و دَ بَلِه رَمِه رَحْم-و-دِلسوزی نَمونه. ^{۳۰} حتی
 از مینکلِ خودون شُمُو کسای باله موشه که
 حقیقت ره تغییر میدیه تا پیرِوا ره دَ دُمبالِ خود
 خُو کش کُنه. ^{۳۱} پس آگاه بشید و پُرمُشت نَکنید
 که دَ ای مُدَتِ سِه سال، شاو و روز از اَخطار
 دَدو قد آویدیده دَ هر کُدَم شُمُو فارغ نَبوَدُم.
^{۳۲} آلی شُمُو ره دَ خُدا و دَ کلامِ پُرفیضِ ازو
 تسلیم مَوْنُم که میتنه شُمُو ره آباد کنه و شُمُو

ره دَ مینکلِ تمامِ کسای که تقدیس^a شده یگ
 میراثِ بدیه. ۳۳ ما چیم مه دَ طِلا و نُقره و یا
 کالای کسی نَمَنده. ۳۴ خودون شُمو میدنید که
 قد امزی دِستا زَحمت کشیدیم و ضُرورَت های
 خود خُو و کسای ره که قد مه بُود، پُوره کدیم.
 ۳۵ ما عملاً دَز شُمو نِشو دَدُم که مو باید امی
 رقم زَحمت بَکشی و دَ آدمای ناتو یاری کنی
 و تورای مَولا عیسی ره دَ یاد دَشته بَشی که
 مُوگفت: 'بخشیدو از گِرفتو کده بَرکت شی کلو
 آسته.' ۳۶ وختیکه پولس تورای خُو ره دَ آخِر
 رَسَند، قد پَگِ ازوا زانو زده دُعا کد. ۳۷ اونا
 پَگ شی غَدر چخرا کد و پولس ره دَ بغل خُو
 گِرفته ماخ کد. ۳۸ امی توره پولس اونا ره از
 پَگ کلوتر غَمگی کده بُود که گُفت: "دیگه

^a ۲۰:۳۲ «تقدیس» یعنی وَقَف شده بلده مقصد خُدا و
 بلده خِدمت کدو دَزُو.

رُوی مَره نَمینگرید. " اوخته اونا او ره تا بیخ
کِشتی همراهی کد.

سَفَرِ پوُلُس دَ اورُشلیم

۲۱ بعد ازی که مو ازوا جدا شُدی،
مو از راه دریا سیده دَ جزیره کاوس
آمدی. روزِ دیگه شی دَ جزیره رودس رفتی و
ازونجی دَ شارِ پاتارا. ۲ دَ اُونجی یگ کِشتی ره
پیدا کدی که سُون منطقه فنیقیه رَبی بُود. پس
دَزو سوار شُدِه حَرکت کدی. ۳ امی که قَبرس از
دُور معلوم شُد، مو از طرفِ جنوبِ ازو تیر شُدِه
دَ سَفَر خُو طرفِ سُوریه اِدامه دَدی و دَ بندرِ
صُور تاه شُدی، چُون قرار بُود که بارِ کِشتی
ره دَ اُونجی خالی کُنه. ۴ اوخته، ایماندارا ره
پیدا کده هفت روز دَ اُونجی مَندی و اونا دَ
هِدایتِ روحِ اَلقُدس پوُلُس ره محکم شُد که سُون
اورُشلیم نَره. ۵ و غَیتی که وخت مو دَ اُونجی
پُوره شُد، ازونجی رَبی شُدِه دَ سَفَر خُو اِدامه

دَدی. تمامِ ایماندارای امزُو جای قد خاتونو و
 بچکیچای خُو مو ره تا بُرونِ شار همراهی کد و دَ
 لبِ دریا پگ مو زانو زده دُعا کدی. ^۶ بعد ازُو
 قد یگدیگه خُو خُدا حافی کده مو دَ کِشتی
 سوار شُدی و اونا پس سُون خانه های خُو رفت.
^۷ مو از بندرِ صُور دَ سَفِرِ دریایی خُو ادامه دَدی
 و دَ شارِ پتولامائیس رسیدی و دَ اُونجی قد برارو
 منده نَشی کده یگ روز ره قد ازوا مَندی. ^۸ روز
 دیگه شی اُونجی ره ایله کده دَ شارِ قیصریه
 اَمدی و دَ خانه فیلیپس خوشخبری دِهنده رفته
 قد ازُو مَندی. اُو یکی از هفت خِدمتگارِ نیک
 نام بُود. ^a ^۹ فیلیپس چار دُخترِ خانه دَشت که
 نَبوتِ مُوکد. ^{۱۰} بعد از چند روز، دَ حالیکه
 مو دَ اُونجی بُودی، یگ پیغمبر دَ نامِ آگابوس
 از منطقه یهودیه دَ اُونجی اَمد. ^{۱۱} اُو دَ دِیرِ

^a ۲۱:۸ بلده معلوماتِ کلوتر دَ باره «هفت خِدمتگار» دَ

فصل ۶ رُجوع کنید.

ازمو آمد و کمر بندِ پولس ره گرفته دست و پای
خو ره قد شی بسته کد و گفت: ”روح القدس
اینی رقم مَوگه، یهودیای اورشلیم صاحب امزی
کمر بند ره امی رقم بسته مونه و او ره د دست
بیگنگو^a تسلیم مونه.“^{۱۲} وختیکه مو امی
توره ره شنیدی، مو و کسای که د اونجی حاضر
بود، از پولس خاهش کدی که د اورشلیم نروه.
^{۱۳} مگم پولس د جواب ازمو گفت: ”ای چی
رقم کار آسته که شمو مونید؟ چرا قد چخرای
خو دل مره میده مونید؟ ما نتنها حاضر آستم
که بندی شئم، بلکه حاضر آستم که از خاطر
نام مولا عیسی د اورشلیم حتی جان خو ره فدا
کنم.“^{۱۴} ازی که تورای مو دزو هیچ تاثیر نکد،
مو از شله گی دست باله کدی و گفتی: ”بورو،
هر چی که اراده خداوند بشه، امو رقم شنه.“

^a ۱۱:۲۱ د زبون یونانی «ملت ها» نوشته یه.

۱۵ بعد امزو روزا که د اُونجی بُودی،
 مو تیاری گِرِفته سُونِ اورشَلیم ریی شُدی.
 ۱۶ یگ تعداد از پیرَوای شارِ قیصریه ام قد
 ازمو قتی آمد و مو ره د خانِه مناسون بُرد تا
 قد ازو بُمنی. او از جزیره قبرس و یکی از
 ایماندارای قدیمی بُود. ۱۷ وختیکه د اورشَلیم
 رسیدی برارای ایماندار د خوشی از مو پذیرایی
 کد.

پولس د اورشَلیم

۱۸ روزِ دیگه شی پولس قد ازمو د دیدونِ
 یعقوب رفت و تمام بزرگای جماعتِ ایماندارا
 د اُونجی حاضر بُود. ۱۹ بعد از سلام و منده
 نشی، پولس از کارای که خدا د وسیله ازو د
 بینِ مردمِ غیرِ یهود کده بُود، یگ یگ دزوا
 نقل کد. ۲۰ اونا وختیکه ای چیزا ره شنید، خدا
 ره ستایش کد و بعد ازو د پولس گُفت: ”آی
 برار، تو میدنی که هزارها نفر از یهودیا ایمان

اُورده و پگِ ازوا دَ باره شریعت سخت غیرت
 دره. ۲۱ و بلده ازوا گفته شده که تُو دَ یهودیای
 که دَ مینکلِ مردُمای غیرِ یهودِ زندگی مونه،
 تبلیغ مونی که از شریعتِ موسی رُوی بگردنه و
 اولادای خوره ختنه نکنه و رسم-و-رواج خوره
 ام نگاه نکنه. ۲۲ آلی چی باید کنی؟ اونا حتماً
 از آمدون تُو خبر موشه. ۲۳ پس هر چیزیکه مو
 دز تُو موگی امو رقم بکو: دَ اینجی چار نفر قد
 مو آسته که نذر دَ گردون خُو گرفته. ۲۴ تُو اونا
 ره گرفته بُبر و خود ره قد ازوا یگجای پاک
 کو. مَصرفِ ازوا ره ام بدی تا اونا بتنه سر خُو
 ره گل کده نذر خُو ره پوره کنه. اوخته پگ
 میدنه، چیزای که دَ باره ازتو دزوا گفته شده
 هیچ حقیقت ندره، بلکه خود تُو ام شریعت ره
 نگاه کده مطابق شی رفتار مونی. ۲۵ مگم دَ
 باره غیرِ یهودیای که ایمان اُورده، مو فیصله
 خوره نوشته کده دزوا ربی کدی تا از هر چیزی
 که بلده بُت ها قربانی شده بشه و از خون و

از گوشت حیوانی قپه شده و از زناکاری پرهیز
 كنه. " ۲۶ پس روزِ دِیگِه شی پولس امو چار نفر
 ره گرفته قد خو بُرد و قد ازوا قتی مراسمِ پاک
 شدو ره پوره كد. بعد ازو داخلِ خانه خدا شد و
 از تکمیل شدنِ روزای پاک شدو د پیشوا خبر
 دد تا بلده هر کدم ازوا یگ قربانی تقدیم شنه.

گرفتار شدنِ پولس د خانه خدا

۲۷ دوره هفت روزه پاک شدو نزدیک تکمیل
 شدو بود که بعضی از یهودیای آسیا پولس ره د
 خانه خدا دید. اونا مردم ره د شور آورده پولس
 ره دستگیر كد ۲۸ و چیغ زده گفت: "ای مردای
 اسرائیلی، کومک کنیدا! ای امو کسی آسته که
 د هر جای د ضد قوم و شریعت مو و د ضد
 امزی جای مقدس تبلیغ مونه. د علاوه ازی، او
 یونانیا ره ام د خانه خدا آورده و ای جای مقدس
 ره نجس كده. " ۲۹ چون اونا چند وخت پیش
 تروفیموس از شار افسس ره قد پولس د شار

دیده بود و گمان موكد كه پولس او ره د خانه
 خدا آورده بشه. ^{۳۰} پس پگ شار د شورش آمد
 و مردم د سر پولس هجوم آورده او ره گرفت و
 از خانه خدا بر كد و درگه های خانه خدا فوری
 بسته شد. ^{۳۱} وختیکه جمعیت مردم میخواست او
 ره بکُشه، د قومندان اردوی رومی خبر رسید كه
 تمام مردم اورشلیم د شور آمده. ^{۳۲} او یگ دم
 قد عسکرا و صاحب منصبای خو طرف جمعیت
 خیز كد. وختیکه مردم قومندان و عسکرا ره
 دید، اونا از زدون پولس دست کشید. ^{۳۳} اوخته
 قومندان نزدیک آمده پولس ره دستگیر كد و
 امر كد كه او ره قد دو زنجیر بسته كنه. بعد
 ازو پرسید كه ای آدم کی آسته و چی كار كده؟
^{۳۴} بعضی كسا از مینكل جمعیت د آواز بلند
 یگ چیز موگفت و بعضی دیگره شی یگ چیز
 دیگره. وختیکه از خاطر چیغ-و-شور كلو نتنست
 حقیقت ره بفامه، او امر كد كه پولس ره د قشله
 ببره. ^{۳۵} او كه د راهزینه قشله رسید، عسکرا

از خاطرِ قارِ مردُمِ مجبور شد که پولس ره د
بله شانه های خُو بُره، ^{۳۶} چراکه جمعیتِ مردُم
از دُمبالِ ازوا ریی بود و چیغ میزد که ”اُره
بُکشید.“

دِفَاعِ پولس

^{۳۷} عسکرا قریب بود که اُره د مَنه قِشله
داخِل کنه، پولس رُوی خُو ره سُون قومندان دُور
دده پُرسان کد: ”اِجازه میدی یگ چیز بُگم؟“
قومندان د جواب شی گفت: ”تُو زبونِ یونانی
ره میدنی؟ ^{۳۸} خَی تُو اُو آدمِ مِصری نیستی که
چند وخت پیش بلده اِنقلاب کدو چار هزار نفرِ
جنگی ره قد خُو د بیابو بُرد؟“ ^{۳۹} پولس گفت:
”ما یهودی اَسْتُم، از شارِ تارسوس قِیلِقیه،
باشنده یگ شارِ بزرگ و مُهم. خاهش مُوم،
اِجازه بدی که قد مردُم توره بُگم.“ ^{۴۰} وختی
قومندان دزشی اِجازه دد، اُو د بله زبینه ایسته
شد و قد دِست خُو سُون مردُم اِشاره کد. امی

که دَ اُونجی آرامی کامل برقرار شد، پولس دَ
زبونِ عبرانی دَزوا گُفت:

دِفَاعِ پُولَسِ دَ پِیشِ یَهُودِیا

۲۲
۱ "آی آته گو و برارو، دِفَاعِ مَرِه که
امی آلی دَ حُضُورِ شُمُو پِیشِ مُونُم،
گوش کُنید." ۲ وختی اونا دید که او دَ زبونِ
عبرانی توره مَوگه، اونا کَلوتر آرام شد. اوخته
پولس گُفت: ۳ "ما یگ یَهُودی اَسْتُم که دَ
شارِ تارسوسِ قِیلِیقِیه دَ دُنیا اَمَدیم، مگم دَ
امزی شارِ تَربیه شُدیم و دَ تَی دِستِ گَمالائیل
مُطابِقِ شَرِیعتِ بابِه کَلونای مو دَقِیقِ تَعَلیم دَدِه
شُدیم. ما دَ بارِه خُدا سَخْتِ غِیرتِ دَشْتیم، اَمُو
رَقم که اِمروز شُمُو دَرید. ۴ ما پِیرَوایِ امزی
راه ره تا سَرحدِ مَرگِ آزار-و-اَدِیتِ مَوکَدُم و
اونا ره گِرِفْتار کده ام مَردا و ام خاتُونو ره
دَ بَنَدی خانِه مِیَندَخْتُم. ۵ پِیشوایِ بَزْرگِ و تَمامِ
اَعْضایِ شُورایِ یَهُودِ دَزی بارِه شَاهِدِ مِه اَسْتِه.

امچنان ما ازوا چند خط د بِلَه برارونِ یهودی
 که د دَمِشَق بُود گِرِفْتَم و حَرکت کَدَم تا پِیروای
 عیسیٰ ره که د اُونجی بُود، دِست بسته بلده
 جَزَا دَدُو د اورشَلیم بیرُم. ۶ مگم وختیکه ما د
 راه بُوَدُم و د دَمِشَق نزدیک مُوشَدُم، قریبای
 چاشت اولغتلَه یگ نُورِ قَوی از آسمو گِرد مَره
 روشو کد. ۷ ما د زمی اُفتَدُم و یگ آواز ره
 شَنِیدُم که مُوگفت: 'شائول، ای شائول، چرا
 مَره آزار-و-اَذیت مُوکنی؟' ۸ ما پُرسان کَدَم:
 'صاحب، تُو کی اَستی؟' او د جواب مه گُفت:
 'ما عیسیای ناصِری اَسْتُم اَمُو که تُو آزار-و-اَذیت
 مُونی.' ۹ نفرای که قد مه بُود، نُور ره میدید،
 مگم آوازِ کسی ره که قد مه توره مُوگفت،
 نَمِیشَنِید. ۱۰ و ما پُرسان کَدَم: 'یا مَولا، ما چی
 کَنم؟' و مَولا عیسیٰ دَز مه گُفت: 'باله شو،
 د دَمِشَق بورُو و د اُونجی تمامِ وَظیفَه که بلده
 تُو سپرده شُدَه، دَز تُو گُفته مُوشه.' ۱۱ از خاطرِ
 بَلَقَسِ امزُو نُورِ چیمای مه کور شد و نفرای که

قد مه بُود دِسْت مَرِه گِرِفْت و مَرِه کَوْتَل کَدِه دَ
 دَمِشَق بُرْد. ۱۲ دَ دَمِشَق یِگِ آدَم دَ نَامِ حَنَانِیَا
 زَنَدَگِی مُوْکَد کِه یِگِ شَخْصِ خُدا تَرَس، تَابِع
 شَرِیْعَت و دَ بَیْنِ یَهُودِیَا نِیکِ نَامِ بُود. ۱۳ اَو دَ
 پِیْشِ مِه اَمَد و دَ پَالُوْیِ مِه اِیْسْتِه شُدِه گُفْت: 'اَی
 شَائُولِ بَرَار، بَیْنَا شُو. ' دَ اَمَزُو لَحْظَه بَیْنَا شُدَم و
 سُونِ اَزُو تُوخِ کُدَم. ۱۴ حَنَانِیَا بَسْمِ دَزِ مِه گُفْت:
 'خُدایِ بَابِه کَلُونایِ مَوْتُورِه اِنْتِخَابِ کَدِه تَا اِرَادِه
 اَزُو رِه بَدَنیِ و شَخْصِ عَادِلِ، یَعْنیِ مَوْلَا عِیْسَى
 رِه بِنَگَریِ و آوازِ شِیِ رِه اَزِ دَانِ خُودِ شِیِ بَشَنَویِ،
 ۱۵ چُونِ تُو شَاهِدِ اَزُو مَوْشِیِ و دَ بَارِه چِیزِیِ کِه
 دِیدِیِ و شَنِیدِیِ دَ پِیْشِ پِگِ مَرْدَمِ شَاهِدِیِ مِیدِیِ.
 ۱۶ و اَلیِ چِرَا مَعْطَلِ اَسْتِیِ؟ بَالِه شُو، غُسْلِ
 تَعْمِیدِ بَگِیْرِ و نَامِ اَزُو رِه گِرِفْتِه اَزِ گُناہایِ خُو
 پَاکِ شُو. ' ۱۷ و خَتِیکِه دُوبَارِه دَ اَوْرُشَلِیْمِ اَمَدَم،
 یِگِ رُوزِ دَ خَانِه خُدا دُعَا مُوْکَدَم کِه خَاو دَ بَلِه
 مِه اَمَد ۱۸ و دَ اَمَزُو حَالَتِ مَوْلَا عِیْسَى رِه دِیدَم
 کِه مُوْگُفْت: 'زُودِ بَالِه شُو و اَوْرُشَلِیْمِ رِه اِیلِه کُو،

چراکه مردُم ازی شار شاهدی تُو ره دَ باره ازمه
قبُول نَموکنه. ' ۱۹ و ما گُفتُم: 'یا مَولا، امی
مردُم میدنه که ما دَ عِبادت خانه ها مورفتُم و
کسای ره که دَز تُو ایمان آورده بُود، دَ بندی خانه
مِیندختُم و مِیزدُم. ۲۰ وختیکه خُونِ شاهِد تُو
اِستیفان ریختنده شُد، ما دَ اُونجی ایسته بُودُم
و دَ امزُو کار رضایت دَدُم و چِپَن های قاتلای
شی ره نِگاه کدُم. ' ۲۱ مگم مَولا عیسی دَ ز مه
گُفت: 'حَرکت کُو، ما تُو ره دَ جای دُور دَ پیشِ
مردُم غَیر یهُود رِبی مُونم. "'

۲۲ جمعیتِ مردُم تا اینجی گپای شی ره گوش
کد، ولے بسم دَ آوازِ بلند چِیغ زده گُفت: "ای
رقم نفر ره از رُوی زمی گُم کُنید! ای باید زنده
نَمنه!" ۲۳ دَمزُو غَیتیکه مردُم قد چِیغ-و-شور
کَلو چِپَنای خُو ره شور دده خاک ره دَ هوا باد
مُوکد، ۲۴ قومندان امر کد که پولُس ره دَ مَنه
قِشله بُره و قد قَمچی ازو تحقیقات کُنه تا
معلُوم شُنه که از چی خاطر ای چِیغ-و-شور دَ

ضِدِ اَزُو بَالِه شُدِه. ^{۲۵} وختیکه او ره بَلدِه قَمچی
 زَدُو بَسْتِه مُوکد، پوُلَس از صَاحِب مَنصَبی که
 دَ اُونجی ایسْتِه بُوَد، پُرسان کد: ”آیا قَانُون دَز
 شُمُو اِجازه مِیدیه که یِگ نفرِ رُومی ره بَدُون
 ازی که مَحکُوم شُدِه بَشِه، قَد قَمچی بَزَنید؟“
^{۲۶} وختیکه صَاحِب مَنصَب ای توره ره شَنِید،
 پِیش قَوْمندان رِفْت و دَزُو کُفْت: ”تُو مِیدنی
 چی مُونی؟ ای آدم یِگ نفرِ رُومی آسْتِه.“
^{۲۷} قَوْمندان پِیش پوُلَس رِفْت و از شی پُرسان
 کد: ”دَز مه بُگی، آیا تُو رُومی آسْتی؟“ پوُلَس
 کُفْت: ”آرِه.“ ^{۲۸} قَوْمندان کُفْت: ”ما امی حَقِ
 تَابَعِیتِ رُوم ره دَ قِیمَتِ کَلو خَرِیدیم.“ پوُلَس
 کُفْت: ”مِگم ما از زَمَانِ تَوَلَّد خُو رُومی بُوَدیم.“
^{۲۹} پَس کَسای که قَرار بُوَد از پوُلَس تَحقیق کَنه،
 یِگ دَم اَزُو دُور شُد و قَوْمندان وختی فَامِید که
 پوُلَس رُومی آسْتِه ترس خورَد، چُون او اَمَر کُدد
 که پوُلَس ره بَسْتِه کَنه.

پولس د حُضورِ شورای یهودیا

۳۰ روزِ دیگه شی ازی که قومندان میخواست
قِصّه ره خوب بُفامه که یهودیا از چی دلیل د
سرِ پولس ادعا کده، او پولس ره بُرو اُورد و امر
کد که پیشوایونِ عالی مقام و شورای یهود یگ
جلسه تشکیل بديه. اوخته پولس ره تاه اُورد و
د پیش ازوا حاضر کد.

۲۳ پولس تُغری سونِ اعضای شورا
توخ کد و گفت: "آی برارو، ما تا
امروز د حُضورِ خدا قد وجدانِ پاک زندگی
کدیم." ۲ اوخته حنایا پیشوای بزرگ د کسای
که پالوی پولس ایسته بُود، امر کد که د دان
شی بزنه. ۳ پولس دزو گفت: "آی که ظاهر
تو لَخشم-و-سفید آسته! ^a خدا تو ره میزنه! تو
د اونجی شِشتی که د مُطابقِ شریعت د باره

^a ۲۳:۳ د زیونِ یونانی «آی دیوالِ سفید شده» نوشته یه.

مه قضاوت کُنی، مگم برخلافِ شریعت، امر
 مونی که مره بزنه. "a ۴ کسای که د پالوی
 پولس ایسته بُود، گُفت: "آیا د پیشوای بزرگ
 خدا توهین مونی؟" ۵ پولس گُفت: "برارو، ما
 نفامیدم که او پیشوای بزرگ آسته، چون د
 کتابِ مقدس نوشته شده که 'د رهبرِ قوم خو
 بد-و-رد نگی.' " ۶ وختی پولس فامید که یگ
 جم ازوا صدوقیا آسته و دیگه جم ازوا فریسیا،
 او قد آوازِ بلند د مجلس گُفت: "آی برارو،
 ما فریسی و اولادِ فریسی آستم؛ ما از خاطرِ
 ایمان و امید د قیامتِ مُرده ها د اینجی محاکمه
 موشم." ۷ وختی او امی ره گُفت، د بینِ فریسیا
 و صدوقیا اختلاف پیدا شد و شورا دُو تقسیم
 شد، ۸ چراکه صدوقیا مُنکرِ قیامت و ملایکه و
 روح آسته، مگم فریسیا د پگ ازی چیزا عقیده
 a ۲۳:۳ د مطابقِ تورات یگ شخص د محکمه تا او غیت
 ره بے قصور مومنه که جرم شی ثابت نشده بشه و قاضی
 د بله ازو فیصله نکده بشه.

دَرِه. ۹ پس دَ بَيْنِ مَجْلِسِ غَرِيبِوِ كُتِه بَرِپَا شُد و
 چنډ نفر از عُلْمَايِ فَرِيسِي بَالِه شُدِه اِعْتِرَاضِ كَد
 و كُفْت: "مُو دَ اِي اَدَمِ هِيچِ تَقْصِيرِ نَمِينِگَرِي.
 از كُجَا مَعْلُومِ اَسْتِه كِه يَگُو رُوحِ يَا مَلَايِكِه قَد
 شِي توره نَكُفْتِه بَشِه؟" ۱۰ اِخْتِلَافِ دَ اِنْدَازِه بَالِه
 رَفْتِ كِه قَوْمَنْدَانِ از تَرَسِ اَزِي كِه پُولُسِ رِه
 تَكِه تَكِه نَكُنِه، دَ عَسْكَرَا اَمْرِ كَد كِه دَ مَجْلِسِ
 دَاخِلِ شُنِه و پُولُسِ رِه دَ زُورِ از مِينَكَلِ جَمْعِيَّتِ
 بُر كَدِه دَ قِشْلِه بُبْرِه. ۱۱ دَ شَاوِ اَمْرُو رُوزِ مَوْلَا
 عِيسَى نَزْدِيكِ پُولُسِ اَمْدِه كُفْت: "شُجَاعِ بَشِ.
 اَمُو رَقْمِيكِه دَ اَوْرُشَلِيمِ دَ بَارِه مِه شَاهِدِي دَدِي،
 دَ شَارِ رُومِ اَمِ بَايِدِ اَمُو رَقْمِ شَاهِدِي بَدِي."

نَقْشِه دَ ضِدِ پُولُسِ

۱۲ شَاوِ كِه صَبَاحِ شُد، يَهُودِيَا قَدِ يَكْدِيگِه خُو
 شِشْتِه نَقْشِه كَشِيدِ و قَسْمِ خُورْدِ كِه تَا پُولُسِ رِه
 نَكُشِه، نَانِ يَا اَوْرِه دَ دَانِ خُو نَزْنِه. ۱۳ كَلُوتَرِ از
 چَلِ نَفَرِ دَ اِي دَسِيسِه شَرِيگِ بُوْد. ۱۴ اَوْنَا دَ دِيرِ

پیشوایونِ عالی مقام و ریش سفیدا رفت و گفت:

 ”مو سخت قسم خوردی، تا که پولس ره نکشی

 نان ره دَ دان خو نمیزنی. ^{۱۵} پس شُمو و اعضای

 شورا از قومندان خاهش کُنید که او ره صباح

 دَ پیش شُمو بیره، دَ بانه ازی که شُمو میخاهید

 دَ باره قضیه پولس عَوُوجتر تحقیق کنید. و مو

 تیار آستی که پیش از رسیدون شی دَ اینجی

 او ره بُکشی. “ ^{۱۶} لیکن خوارزده پولس ازی

 دَسیسه باخبر شد و دَ قشله رفته پولس ره خبر

 کد. ^{۱۷} اوخته پولس یکی از صاحب منصبا ره

 کوی کده گفت: ”ای جوان ره پیش قومندان

 بُبر، چون ای میخایه دَزو یگو چیز بُگیه. “

^{۱۸} صاحب منصب او ره دَ پیش قومندان بُرد

 و دَزو گفت: ”امو پولس که بندی آسته، مره

 کوی کده از مه خاهش کد که ای جوان ره دَ

 پیش از تو بیرم. ای میخایه دَز شُمو یگو چیز

 بُگه. “ ^{۱۹} قومندان دست ازو ره گرفته دَ یگ

 گوشه بُرد و ازو پُرسان کد: ”تو چی میخاهی دَز

مه بگی؟^{۲۰} ” او گفت: ”یهودیا نقشه کشیده که از تو خواهش کنه تا پولس ره صباح د شورا ببری. بانه ازوا امی آسته که اونا میخایه د باره ازو غووجتر تحقیق کنه.^{۲۱} پس اونا ره تن ندی، چراکه کلوتر از چل نفر د کمین ازو ششته و قسم خورده که تا پولس ره نکشه نه چیز بخوره و نه وچی کنه. اونا امی آلی تیار آسته و فقط منتظر موافقه ازتویه.^{۲۲} قومندان امو جوان ره رخصت کد و دزو امر کده گفت: ”د هیچ کس نگی که مره ازی چیزا خبر کدی.“

انتقال پولس د شار قیصریه

^{۲۳} پس قومندان دو نفر صاحب منصب ره د پیش خو طلب کده گفت: ”دو صد عسکر پیده و هفتاد نفر سواره و دو صد نیزه دار تیار کنید تا که ساعت سوم شاو^a د قیصریه بوره.^{۲۴} بلده

^a ۲۳:۲۳ یعنی ساعت نه بجه شاو.

پولس ام یگو ألاغ حاضر کُنید که سوار شنه
و او ره صحیح-و-سلامت د پیش فیلکس والی
برسنید. " ۲۵ پس یگ خط د ای مضمون نوشته
کد:

۲۶ "از طرفِ کلودیوس لیسپاس د عالی
جناب فیلکس والی، سلام تقدیم آسته.
۲۷ ای آدم ره یهودیا گرفته بود و قصد
دشت که بکُشه، لیکن ما قد عسکرای
خو د اونجی رفته او ره از چنگ ازوا
نجات ددم، چون خبر شده بودم که
او یگ نفرِ رومی آسته. ۲۸ ازی که
میخاستم عِلتِ تهمتِ ازوا ره بفامم، ما
او ره د شورای ازوا بردم. ۲۹ مگم متوجه
شدم که تهمتِ ازوا د باره مسئله شریعتِ
خودونِ ازوا آسته و هیچ تهمتی د بله
شی نشده که واجبِ قتل و یا بندی کدو
بشه. ۳۰ پس وختی دز مه خبر دده شد

که دَ خِلافِ امْرُو آدَمِ نَقْشَه کَشِیدَه شُدَه،
فَوْرِي اَوْ رَه دَ پِيشِ ازْتُو رِبي کُدَمِ و دَ
مُدَعِیایِ شِی امِ گُفْتَمِ کِه شِکَايَتِ خُو رَه
دَ پِيشِ ازْتُو بَرَسَنَه.

۳۱ پس اَمُو رَقْمِیکَه دَ بِلَه عَسْکَرایِ اَمْرِ شُدَه
بُود، پوْلُسِ رَه دَ غَيْتِ شَاوِ تا شَارِ اَنْتِي
پَاْتَرِسِ رَسَنَد. ۳۲ رُوْزِ دِیْگِه شِی عَسْکَرایِ پِیدَه
عَسْکَرایِ سِوَارَه رَه رُخْصَتِ کَد کِه قَدِ پوْلُسِ دَ
سَفَرِ اِدَامَه بَدِیَه و خُوْدُوْنِ شِی پَسِ سُوْنِ قِشْلِه
خُو اَمَد. ۳۳ و خْتِیکَه اُوْنَا دَ قِیْصَرِیَه رَسِید، خَطِ
رَه دَ وَاْلِي دَدِ و پوْلُسِ رَه دَزْشِي تَسْلِیْمِ کَد.
۳۴ وَاْلِي خَطِ رَه خَاْنَدَه ازِ پوْلُسِ پُرْسَانِ کَد: "ازِ
کُدَمِ وِلَايَتِ اَسْتِي؟" و خْتِي فَاْمِیدِ کِه ازِ وِلَايَتِ
قِیْلِیْقِیَه اَسْتَه، ۳۵ اَوْ دَزْشِي گُفْت: "مُدَعِیایِ
تُو کِه دَ اِیْنَجِي حَاْضِرِ شُد، اَوْخْتَه مَا دَ گِپَايِ
تُو گَوْشِ مِیْدِیْمِ." بَعْدِ ازُو اَمْرِ کَد کِه پوْلُسِ

ره دَ قلعه که مشهور دَ قصرِ هیرودیس بود،
نگاهداری کُنه.

محکمه پولس دَ حضورِ فیلیکس والی

۲۴
۱ بعد از پنج روز حنایا پیشوای
بزرگ قد چند نفر از ریش سفیدا و
یگ وکیلِ دعوا دَ نامِ تِرتولُس دَ قیصریه رسید و
ادعاهای خوره دَ ضدِ پولس دَ والی پیش کد.
۲ وختیکه پولس ره حاضر کد، تِرتولُس ادعاهای
خوره شروع کده گفت: ”جنابِ عالیقدر، بخاطرِ
حُکمرانی شُمو مو دَ اَمْنِیتِ کاملِ اَستی و بخاطرِ
دُوراندیشی شُمو دَ امزی قومِ بهبودی غدر دَ
و جُودِ اَمدِه ۳ و مو ازی چیزا دَ هر جای و از هر
طریق از شُمو قدردانی و شکرگزاری مونی.
۴ و آلی ازی که وخت شُمو ره کلو نگیرم،
خاهش مونم که قد امزو لُطفِ همیشگی خو
دَ عرضِ کوتاهِ مو تَوَجُّه کُنید: ۵ دز مو معلوم
شده که ای آدم یگ شخصِ مُضِرِ اَسته و دَ

مینکلِ تمامِ یهودیا د سراسرِ دنیا فتنه اندازی
 مونه و امچنان یگ سرکرده فرقه ناصری^a
 آسته. ^۶ او حتی کوشش موكد كه خانه خدا ره
 نجس كنه، مگم مو او ره دستگیر كدی [و مو
 میخواستی كه د مطابق شریعت خودون خو او ره
 محاکمه كنی، ^۷ مگم لیسایاس قومندان آمد و د
 زور او ره از چنگ مو خلاص كد ^۸ و د مدعیای
 ازو امر كد كه د پیش از شمو بییه. ^b اگه خودون
 شمو ازو تحقیق كنید، حقیقت ادعاهای مو د
 خلاف ازو بلده شمو روشو موشه. ^۹ یهودیا ام
 د یگصدا ادعاهای ترتولس ره تایید كد و گفت:
 ”راست موكه!“

^{۱۰} وختی والی سون پولس اشاره كد كه گپ
 بزنه، او اینی رقم گفت: ”ما خبر درم كه عذر
 سال ها آسته كه شمو قاضی ازی ملت آستید،

^a ۲۴:۵ ناصری: ازی كه مولا عیسی از شارِ ناصره بود،
 پیروای شی د امزو غیت د نام «ناصري» یاد موشد.

^b ۲۴:۸ بعضی نسخه ها متن داخل قوس ره ندره.

امزی خاطر ما د خوشی از خود خو دفاع مُونم.
 ۱۱ شمو میتنید معلوم کنید، کلوتر از دوازده
 روز نشده که ما بلده عبادت د اورشلیم رفته
 بودم. ۱۲ هیچ کس مره ندیده که د خانه خدا
 یا د عبادت خانه ها و یا د داخل شار قد یگو
 نفر بحث کده بشم و یا مردم ره د شورش آورده
 بشم. ۱۳ و ادعاهای ره که فعلاً د ضد مه جور
 کده اونا نمیتنه که د پیش شمو د ثبوت برسنه.
 ۱۴ مگم د حضور شمو اقرار مُونم که ما خدای
 بابه کلونای خو ره د مطابق امزو راه که اونا
 بدعت مَوگیه، عبادت مُونم و د پگ چیزای
 که مطابق تورات و نوشته های پیغمبرا آسته،
 عقیده درم. ۱۵ ما رقم خود امزی نفر د خدا امید
 درم که بلده آدمای نیک و بد قیامت د پیش روی
 آسته. ۱۶ امزی خاطر از حد کلو کوشش خو ره
 مُونم که هر وخت د پیش خدا و انسان وجدان
 پاک دشته بشم. ۱۷ ما پس از چندین سال د
 اورشلیم آمدم تا بلده غریبای قوم خو کومک

بیرم و هدیه ها تقدیم کنم. ^{۱۸} بعد از مراسم پاک شدو دَمزی کار مَشْعُول بُوَدُم که اونا مَره دَ خانِه خُدا پَیدا کد و دَ اُونجی نَه پیر-و-بار بُود و نَه شر-و-شور. ^{۱۹} مگم چند نفر از یهودیای آسیا که دَ اُونجی بُود باید دَ پیش شُمو حاضر شُنه و اگه کُدم ادعای دَ ضِدِ ازمه دَره، خودونِ ازوا بُگه. ^{۲۰} یا امی کسای که دَ اینجی آسته، بُگیه: وختیکه ما دَ حُضُورِ شورا ایسته بُوَدُم، دَ ز مه چی جُرم پَیدا شد، ^{۲۱} بَغیر ازی که دَ بَینِ ازوا قد آوازِ بِلند کُفتم: 'از خاطرِ اُمیدِ دَ قیامتِ مُرده ها، ما اِمروز دَ اینجی محاکمه موشم!'

بندی شُدونِ پولس دَ قَیصریه

^{۲۲} مگم فیلکس والی که خود شی از راهِ مَولا عیسی خُوب صَحیح خبر دَشت، محاکمه ره پس اَندخته کُفت: "وختیکه لَیسیاس قومندان دَ اینجی بییه، اوخته ما دَ باره دعوای شُمو فِیصله مُونم." ^{۲۳} پس دَ یگ صاحبِ مَنصَب

امر کد که پولس ره نظر بند کُنه، مگم تا یگ اندازه او ره آزاد بیله و مانع رفت-و-آمد دوستای پولس که بلده پوره کدون ضرورت و خدمت شی مییه، نشنه.

^{۲۴} چند روز بعد فیلیکس قد دروسلا خاتون خو که یگ خاتون یهودی بود، د اونجی آمد و پولس ره د پیش خو طلب کده د تورای شی د باره ایمان د عیسی مسیح گوش دد. ^{۲۵} مگم وختیکه د باره عدالت، پرهیزگاری و جزای آخرت توره گفت، فیلیکس ترس خورد و گفت: "بلده فعلاً بورو، غیتیکه فرصت پیدا شد، توره بسم طلب مونم." ^{۲۶} د حین حال فیلیکس امیدوار بود که شاید پولس بلده شی پیسه بدیه و ازی خاطر اکثر وخت او ره طلب کده قد شی نقل موكد.

^{۲۷} مگم بعد از دو سال پورکیوس فستوس جانشین فیلیکس شد. و ازی که فیلیکس میخواست د حق یهودیا یگ نیکی کُنه، او پولس ره د بندی خانه نگاه کد.

پولس د حُضورِ فستوس والی

۲۵
۱ اوخته فستوس سه روز بعد از
رسیدون خو د ولایت یهودیه، از
قیصریه د اورشلیم رفت. ۲ پیشوایونِ عالی مقام
و ریش سفیدای یهود د پیش فستوس آمده ادعا
های خو ره د ضد پولس دزو گفت و ازو خواهش
کد ۳ که دزوا لطف کده پولس ره د اورشلیم ریی
کنه. اونا د کمین بود تا او ره د بین راه بکُشه.
۴ مگم فستوس د جواب ازوا گفت: "پولس د
قیصریه نظر بند آسته و خود مه د زودی د
اونجی پس مورم. ۵ کسای که از مینکل شمو
صاحب اختیار آسته بییه و قد مه بوره و اگه
کدم خطای امزو آدم سر زده بشه، اونا ادعای
خو ره روی د روی ازو بگه."

۶ فستوس تقریباً هشت یا ده روز د اورشلیم
مند و بعد ازو د قیصریه رفت. روز دیگه شی
د چوکی قضاوت ششت و امر کد که پولس

ره بیره. ^۷ وختیکه پولس آمد، یهودیای که از اورشلیم آمده بود، گرد ازوره گرفت و ادعاهای کلو و خطرناک دَ ضِدِ پولس پیش کد، مگم نتست که ثبوت کنه. ^۸ پس پولس از خود خو دفاع کده گُفت: "ما نه دَ خِلافِ شریعتِ یهود کدم کاری کدیم و نه ام دَ ضِدِ خانه خدا و قیصرِ روم دُچارِ کدم خطایی شدیم." ^۹ مگم فستوس که میخواست یهودیا ره راضی نگاه کنه، دَ پولس گُفت: "آیا قبول دری که دَ اورشلیم بوری و دَ اونجی دَ پیش خود مه دَ باره امزی ادعا ها محاکمه شنی؟" ^{۱۰} پولس دَ جواب شی گُفت: "فِعْلاً ما دَ پیشِ تختِ قضاوتِ قیصر، یعنی دَمزُو جای که باید محاکمه شَنم، ایسته یُم و خود شمو بهتر میدنید که ما مُرتکب هیچ جرمی دَ ضِدِ یهودیا نَشَدیم. ^{۱۱} اگه مُجرِم بَشُم و یا کدم کارِ بد کده بَشُم که قابلِ اعدام بَشه، از مرگ سرکشی نَدَرُم. لیکن اگه ادعاهای که امی نفرا دَ خِلافِ ازمه کده هیچ حقیقت ندره،

هیچ کس حق ندره که مره د دستِ امزی کسا
 بدیه. ما د پیشِ قیصرِ روم دادخاهی موم. ”
 ۱۲ پس فستوس قد مشاورین خو مشوره کده د
 جواب شی گفت: ”آلی که از قیصر دادخاهی
 کدی، د پیشِ قیصر موری.“

پولس د حضورِ اگریپاس پادشاه

۱۳ چند روز بعد اگریپاس پادشاه و خاتون
 شی برنیکی د قیصریه آمد تاکه د فستوس
 خوش آمدید بگه. ۱۴ پس ازی که اونا روزای
 کلو ره د اونجی مند، فستوس قضیه پولس
 ره د پیشِ پادشاه رسنده گفت: ”د اینجی یگ
 آدم آسته که از دوره فیلیکس بندی منده.
 ۱۵ وختیکه د اورشلیم رفتم، پیشوایونِ عالی
 مقام و کته کلونای یهود د ضدِ ازو رسماً پیش
 ازمه شکایت کد و خواهش کد که او محکوم
 شه. ۱۶ ما د جوابِ ازوا گفتم که د رسم-و-رواجِ
 روم ای رقم نییه که یگ آدم بدونِ محکمه بلده

جَزَا تَسْلِيمِ شُنَه، بَلَكِه پيش ازی که آدَمِ مُتَهَمِ
 شُدِه ره تَسْلِيمِ كَنه، اُو ره قَدِ مُدَعِيَايِ شِي رُوي
 دَ رُوي مُونِه و بَلَدِه شِي فَرسَتِ مِيدِيَه تا دَ بَرَابِرِ
 اِدْعَاها از خودِ دِفَاعِ كُنِه. ^{۱۷} پَسِ وَخْتِيكِه اُونَا
 دَ اِينجِي اَمَدِ، ما بَدُونِ مَعطَلِ دَ رُوزِ دِيكِه شِي
 دَ چوكِي قِضاوَتِ شِشْتَمِ و اَمَرِ كُدَمِ كِه اَمُو اَدَمِ
 ره بِيَرِه. ^{۱۸} غِيْتِيكِه مُدَعِيَايِ شِي بَالِه شُدِ، دَ
 خِلَافِ اَزُو هِيچِ جُرْمِي ره اِدْعَا نَكَدِ كِه ما اِنْتِظارِ
 دَشْتَمِ، ^{۱۹} بَلَكِه دَ بارِه دِينِ خُودُونِ شِي دَ بَيْنِ اَزُوا
 اِخْتِلافِ وَجُودِ دَشْتِ و اَمِ دَ بارِه يِگِ شَخْصِ دَ
 نَامِ عِيسِي كِه مُرْدِه، مِگَمِ پُولْسِ اِدْعَا مُونِه كِه اُو
 زِنْدِه يِه. ^{۲۰} اَزِي كِه دَ اِي بارِه دُودِلِه بُوَدَمِ، اَزُو
 پُرْسَانِ كُدَمِ كِه 'اَيَا مِيخاهِي دَ اَوْرُشَلِيمِ بوري تا
 اِي قِضِيَه دَ اُونجِي فَيَصَلِه شُنَه؟' ^{۲۱} مِگَمِ پُولْسِ
 خَاهِشِ كَدِ كِه تا زَمَانِ فَيَصَلِه قَيَصِرِ نَظَرِ بِنَدِ
 بَشَه. پَسِ ما اَمَرِ كُدَمِ كِه اُو ره نَظَرِ بِنَدِ كَنه
 تا غِيْتِيكِه بَتَنَمِ اُو ره دَ پيشِ قَيَصِرِ رِبي كَنَمِ. "
^{۲۲} اِگَرِ پِاسِ دَ فِستوسِ كُفْتِ: "عَدْرِ مِيلِ دَرْمِ

که تورای ازو ره خود مه قد گوش خُو بَشَنُوم. ”
فِستوس دَ جواب شی گُفت: ” صَباح تورای شی
ره مِیشَنوی. ”

۲۳ روزِ دِیگِه شی اگریپاس و برنیکی قد
دُبِ دُبِه کَلو اَمَد و قد قومندانان و مردای نامتوی
شار دَ صالونِ عُمومی داخل شد. دَ امرِ
فِستوس، اونا پولس ره حاضر کد. ۲۴ اوخته
فِستوس گُفت: ” جنابِ اگریپاس پادشاه، و ای
تمامِ کسای که دَ اینجی حاضر استید! امی آدم
ره مینگرید، تمامِ مردُمِ یهود، چی دَ اورشلیم
و چی دَ اینجی، دَ سرِ امزی آدم دَ پیش مه
عرض کده و قد چیغ-و-شورِ کَلو گُفته که ای
آدم نباید دِیگِه زنده بُمَنه! ۲۵ لیکن ما پی بُردیم
که ای آدم هیچ کاری نکده که سزاوارِ مرگ
بَشه، ولے بخاطری که از قیصر دادخاهی کده،
ما تصمیمِ گرفتیم که ای ره دَ پیشِ ازو ری کنم.
۲۶ مگم ازی که مطلبِ واضحِ ندرُم که دَ اعلیٰ
حضرت دَ باره ازی نوشته کنم، ای ره دَ اینجی

دَ پيش پگ شُمو و مخصوصاً دَ حُضورِ اَگرِپاس
 پادشاه اُرديم تا بعد از تحقيقات يگو چيز پيدا
 كده نوشته كنم. ^{۲۷} چُون فِكر مُوكنم عاقلانه
 نيبه كه يگ بَندي ره ربي كنم و اِدهاي ره كه
 دَ خِلاف شي شُده ذِكر نَكُنم.

۲۶^۱ و اَگرِپاس دَ پوُلُس كُفت: ”تُو
 اِجازه دَري كه بَلدِه دِفاعِ خُو گپ
 بَزني. ” پس پوُلُس دِستِ خُو ره باله كده ايني
 رقم از خود خُو دِفاع كد: ^۲ ”آي اَگرِپاس
 پادشاه، بَلدِه مه جاي خوشبختي آسته كه امروز
 دَ حُضورِ شُمو دَ بارِه تمام اِدهاي كه يهُوديا
 دَ سر مه كده از خود خُو دِفاع كنم. ^۳ خُصوصاً
 بخاطري كه شُمو دَ بارِه رسم-و-رِواجِ يهُوديا و
 اِختِلافاتِ نظر كه دَ بَيْنِ ازوا آسته معلوماتِ
 كَلو دَريد. پس خاهش مُونم كه لُطف كده
 دَ عرضِ بَنده قد صَبر-و-خِوصِله گوش بَدِيد.
^۴ پگ يهُوديا دَ بارِه راه-و-رفتارِ زندگي مه از
 دَورونِ جواني مه خُوب خبر دَره، از شُروع

که ما دَ مینکلِ قومِ خُو دَ اورشَلیمِ زندگی
 مُوکدُم. ^۵ اونا از گاه مَره مینخشه؛ اگه اونا
 بخایه میتنه شاهدی بَدیه که ما دَ عنوانِ یگ
 فریسی دَ مُطابقِ سختگیرترین فرقه دینِ مو
 زندگی مُوکدُم. ^۶ و آلی از خاطرِ اُمیدی که خُدا
 وعده شی ره دَ بابَه کَلونایِ مو دَده بُود، محاکمه
 موشُم. ^۷ ای امو وعده آسته که دوازده طایفه
 مو اُمید دَره که پوره شُدون شی ره بنگره و
 امزی خاطرِ شاو و روز از تی دِل عبادت مونه.
 اَره جنابِ پادشاه، از خاطرِ امزی اُمیدِ یهودیا
 دَ سر مه تَهَمَت کده. ^۸ ای قوما، چرا شمو فکر
 مونید که ای ناممکن آسته که خُدا مُرده ها ره
 زنده کنه؟ ^۹ ما ام فکر مُوکدُم که دَ هر وسیله
 مُمکنِ قد هر کسی که نامِ عیسایِ ناصری ره
 بگیره، مُخالفتِ کُنم. ^{۱۰} امی کار ره ما دَ شارِ
 اورشَلیمِ کدُم: قدِ اختیاراتی که پیشوایونِ عالی
 مقام دَز مه دَده بُود، ما بسیاری از پیروای

عیسی^a ره دَ بَدی‌خانه میندَخْتُم و غَیْتیکه اونا
دَ مَرگ محکوم مُوشُد، ما دَ خِلَافِ ازوا رای
میددُم. ۱۱ غدر وختا دَ عِبادت خانه ها رفته
اونا ره جَزَا میددُم و کوشش مُوکدُم که اونا ره
دَ کُفر گُفتو مجبور کنُم. قار-و-غَضَب مه دَ بِلِه
ازوا دَ اندازه کَلو شُد که حتی تا شارای خارج
رفته اونا ره آزار-و-اَذیت مُوکدُم. ۱۲ دَ یکی
امزی سَفرا دَ حالیکه قد حُکم و اِختیارات از
طرفِ پیشوایونِ عالی مقام سُون دَمِشَق مورفتُم،
۱۳ دَ دَمِ چاشت دَ بَینِ راه، ای پادشاه، یگ نُور
ره از آسمو دیدُم که روشوتَر از نُورِ آفتو بُود
و دَ گِرِدِ ازمه و کسای که قد مه بُود، بَلَقده
کد. ۱۴ امی که پگ مو دَ زمی اُفتدی، ما یگ
آواز ره شنیدُم که دَ زِبونِ عِبْرانی دَز مه گُفت:
'ای شائول، ای شائول، چرا مَره آزار-و-اَذیت

^a ۱۰:۲۶ دَ جای «پیرِوای عیسی» دَ زِبونِ یونانی

«مُقَدَّسین» نوشته یه.

مُوکنی؟ دَ سِرِ شِخْلَه چِیو قَد لَغَه زَدو بَلدِه تُو
 مُشکِلِ خَلقِ مُونِه. ^a ۱۵ ما پُرسِیدُم: 'صاحب،
 تُو کی اَسْتی؟' مَولا کُفت: 'ما عِیسی اَسْتُم،
 اَمُو که تُو آزار-و-اَذیتِ مُونی. ۱۶ آلی باله شو
 و دَ سِرِ پای خُو ایسته شو. ما دَز تُو ظاهِرِ شُدُم
 تا که تُو ره دَ خِدْمَتِ خُو تَعیینِ کُنم و تُو دَ بارِه هر
 چِیزی که از مه دیدی و هر چِیزی که ما دَ آینده
 بَلدِه تُو نِشو مِیدِیم، شاهِدی بَدی. ۱۷ ما تُو ره از
 دِستِ قَوْمِ یَهُودِ و ام از دِستِ مِلَّتِ هَای غَیرِ یَهُودِ
 که تُو ره دَ پِیشِ ازوا رِبی مُونُم، نِجاتِ مِیدُم.
 ۱۸ ما تُو ره رِبی مُونُم تا چِیمای ازوا ره واز
 کُنی و اونا ره از تَرِیکی دَ رِوشنِیی و از چَنگِ
 شَیطو سُونِ خُدا راهنمای کُنی تا گُناهای ازوا
 بَخشِیده شُنه و اونا دَ مِینکلِ کَسای که دَ وَسِیلِه
 ایمانِ دَز مه مُقَدَّسِ شُدِه، مِیراثِ دَشته بَشِه.'

---

^a ۱۴:۲۶ ای مَثَلِ رَقْمِ مَثَلِ "سنگ زَدو دَ خانِه زَمبُور
 اَسْتِه،" یعنی مُشکِلاتِ ره خود تُو دَ جانِ خُو کُوی مُونی.

۱۹ امزی خاطر آی اگریپاس پادشاه، ما نِسَبَت
 دَ رویای آسمانی نافرمانی نَکَدَم، ۲۰ بَلِکِه اوّل
 دَ یهودیای دَمِشَق، اورُشَلِیم و سر تا سرِ مَنْطِقِه
 یهودیه و بعد ازو دَ مَرْدُمِ غَیرِ یَهُودِ اِعلانِ کَدَم
 که 'توبه کُنید و سُونِ خُدا بَیید و عملی ره انجام
 بَدید که توبه شُمورِه ثابت کنه. ۲۱' دَمزی دَلِیل
 یهودیا مَرِه دَ خانِه خُدا گِرِفَتار کد و میخاست
 که مَرِه بُکُشه. ۲۲ مگم تا امروز خُدا مَرِه یاری
 کده و آلی دَ اینجی ایسته یُم و دَ ریزه و کُتِه
 شاهدی میدیم؛ بَغیر از چیزای که انبیا و مُوسا
 پیشگویی کده که واقع موشه، دیگه هیچ چیز
 ره دَ زِبُونِ حُو نَمیرم: ۲۳ اونا پیشگویی کد که
 مسیح باید دَرَد-و-رَنجِ بَکُشه و بَحِیثِ اوّلین
 کسی که از مُرده ها دُوباره زنده شده نُور ره دَ
 قَوْمِ یَهُودِ و دَ مِلَّتِ های غَیرِ یَهُودِ اِعلانِ کنه. "
 ۲۴ دَ حالیکه پولس امی چیزا ره گُفته از خود
 دِفَاعِ مُوکد، فِستوس دَ آوازِ بَلندِ گُفت: "او
 پولس، تُو دیونه ای! عِلْمِ کَلو تُو ره دیونه

کده. " ۲۵ پولس دَ جواب شی گُفت: "جنابِ
 عالیقدر فستوس، ما دیونه نییم، بلکه حقیقت
 و تورای عاقلانه ره موگم. ۲۶ اگرپاس پادشاه
 که ما آزادانه دَ پیش شی توره موگم، ازی چیزا
 خبر دَره. ما یقین دَرُم که هیچ کدم ازی چیزا
 از نظرِ ازو تاشه نییه، چراکه ای واقعه ها دَ
 جای گوشه رُخ نَدده. ۲۷ ای اگرپاس پادشاه،
 آیا شمو دَ پیغمبرا عقیده دَرید؟ آره، ما میدنم
 که شمو دَزوا عقیده دَرید. " ۲۸ اگرپاس دَ
 پولس گُفت: "خِی تو دَ امیقس وختِ کم مَره
 وادار مونی که مسیحی جور شنم؟" ۲۹ پولس
 گُفت: "از خُدا میخایم که دیر یا زود، نه تنها
 شمو اعلیٰ حضرت، بلکه پگِ کسای که امروز
 تورای مَره میشنوه رقمِ ازمه آلی شنه، مگم
 نه رقمِ ازمه آلی دَ زنجیرا. " ۳۰ اوخته پادشاه،
 فستوس والی، برنیکِی و دیگه نفرای که دَ
 اُونجی ششته بُود، باله شد ۳۱ و ازونجی بُرو
 آمد و اونا قد یگدیگه خُو نقل کده موگفت: "ای

آدم کاری نَکده که سزاوارِ مَرگ یا بَندی‌خانه
بَشه. ” ۳۲ و اگریپاس دَ فِستوس گُفت: ” اگه
از قیصر دادخاهی نَموُکد، ای آدم می‌تَنِست که
ایله شُنه. ”

رَبی کدونِ پوُلُس دَ شارِ رُوم

۲۷
۱ وختی قرار دَزی شُد که مو از راه
دریا سُون ایتالیا سَفر کنی، پوُلُس و
چند نفر بَندی دِیگه ره دَ یگِ صَاحِبِ مَنصَبِ دَ
نامِ یولیوس که از فِرَقَه نِظامی قیصر بُوُد، تسلیم
کد. ۲ پَس دَ یگِ کِشتی که از مَنطِقَه اَدَرَمِیتِیم
بُوُد و دَ زُوَدی سُون بندر های ولایتِ آسیا^a
رَبی مَوشُد، سوار شُدِه حَرَکت کدی. اَرِستَرخُس
مَقدونِی از شارِ تِسالونیکِی ام قد مو قتی
رفت. ۳ رَوزِ دِیگه شِی دَ بندرِ صَیدون رسیدی

---

^a ۲۷:۲ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرست لغات
مُشکِل رُجوع کُنید.

و یولیوس قد پولس خوبی کد و بلده شی اجازه
دَد که د دیدون دوستای خو بوره تا اونا ضرورت
های شی ره پوره کنه. ^۴ ازونجی بسم از راه دریا
ربی شدی و ازی که باد از دم روی مو بُود، از
گوشه گوشه جزیره قبرس تیر شدی. ^۵ و بعد
از سفر د مینکل دریا از بغل قیلیقیه و پمفیلیه
تیر شدی و د شار میرا د ولایت لیکیه رسیدی.
^۶ د اونجی یولیوس صاحب منصب یگ کشتی
ره که از شار سکندریه سون ایتالیا ربی بُود،
پیدا کد و مو ره دزو سوار کد. ^۷ مو بلده روزای
کلو د آهستگی پیش مورفتی و قد زحمت کلو
د نزدیکای شار کنیدوس رسیدی و ازی که باد
مانع پیش رفتون مو موشد، مو از بغل جزیره
کریت از پالوی سلمونی رفتی. ^۸ د سختی از
پالوی سلمونی تیر شدی و د یگ جای د نام
«بندر نیک» رسیدی که د نزدیکای شار لسائیه
بُود.

۹ کلو وخت تیر شُد و اِدَامِه سَفَر از راه دریا
 دَ امز و غیت خطرناک بُود، چراکه زمانِ روزه
 گاه تیر شُدِه بُود. ^a پس پولس دزوا نصیحت کده
 ۱۰ گُفت: ”او مردُم، ما مینگرم که سَفَر مو ازی
 کده پیش خطرناک آسته؛ نه تنها دَ کِشتی و بار
 شی کلو نقصان میرسه، بلکه دَ جان های از مو
 ام. “ ۱۱ مگم صاحب منصب دَ تورای کِشتی وان
 و صاحب کِشتی کلوتر تَوَجُه دَشت تا دَ تورای
 پولس. ۱۲ و ازی که امو بندر بلده تیر کدون
 زمستو مناسب نبُود، تمام ازوا صلاح دید که
 ازونجی حرکت کنه تا شاید دَ فینیکس که یگ
 بندر کریتی بُود و رُوی شی سُون شمال غربی
 و جنوب غربی واقع شُد، برسه و زمستو ره دَ
 اونجی تیر کنه.

---

^a ۲۷:۹ زمانِ روزه که دَ امزی آیه ذکر شُدِه مربوطِ «روز
 کِفاره» موشه که هر سال دَ تیرماه دَ شروع فصلِ طوفانی
 دَ جای آورده موشد.

رَبی کدونِ پوئس دَ شارِ رُوم

۱۳ وختیکه بادِ مُلایمِ جنُوبی باله شُد، اونا گُمان کد که میتنه دَ مقصدِ خُو برسه. پس اونا لَنگَر^a کِشتی ره باله کش کد و مو از بَغَلِ کریت رَبی شُدی. ۱۴ لیکن زیاده وخت تیر نَشُد که یگ بادِ تُنْد، مشهور دَ بادِ «شمالِ شرقی» از طرفِ جزیره کریت باله شُدِه دَ کِشتی زِد. ۱۵ ازی که کِشتی گیر مند و نَتَنِست دَ دَمِ بادِ پیش بوره، مو خود ره دَ دَمِ بادِ ایله کدی و بے اختیار بُرده شُدی. ۱۶ وختی دَ بَغَلِ یگ جزیره ریزگگ دَ نامِ کاودا رسیدی، دَ زَحمتِ کَلو تَنِستی که کِشتی ریزگگ^b ره دَ چَنگ بیری. ۱۷ بعد از باله کدونِ ازو خدماي کِشتی دَوروبرِ کِشتی کُته ره قد

---

^a ۱۳:۲۷ لَنگَر یگ آینِ گِرَنگ آسته که وختِ کِشتی ایسته موشه کِشتی ره دَ یگ جای نِگاه مونه.

^b ۱۶:۲۷ عُموماً کِشتی های کُته باربری و مُسافربری دَ پُشتِ خُو یگ کِشتی ریزگگ دَشت.

ریسپو محکم بسته کد و از ترسِ ازی که کِشتی
 دَ ریگزارِ سِیرتیس گور نَرَوِه اونا لَنگِرِ کِشتی ره
 تاه کد و ایشْت که کِشتی امو رقم دَ دَمِ باد بُرده
 شنه. ^{۱۸} روزِ دِیگِه شی ازی که باد دَ شِدَّت
 کِشتی مو ره میزد، اونا بارِ کِشتی ره دَ پورته
 کدو شد ^{۱۹} و دَ روزِ سِوَم اونا قد دِستای خود
 خُو اسبابای کِشتی ره دَ دریا پورته کد. ^{۲۰} بلده
 روزای کلو نه آفتو معلوم شد و نه سِتاره ها.
 باد امو رقم دَ شِدَّت خُو ادامه دشت و دِیگِه هیچ
 اُمیدِ نجات بلده مو نَمَندِه بُود.

^{۲۱} دیر وخت موشد که اونا چیزی نَخورده
 بُود. دَ امزو غیت پولس دَ مینکل ازوا ایسته
 شده گفت: ”او مردُم! شمو از اوّل باید دَز مه
 گوش میددید و از جزیره کریت حرکت نَموکدید
 تا از پگِ امزی ضرر و تاوان بیغم مومندید.
^{۲۲} آلی از شمو جدی خاهش مونم که هِمَت
 خُو ره از دِست ندید، دَ مینکل شمو دَ جان
 هیچ کس نُقصان نَمیرسه، بلکه فقط کِشتی

از دست مورِه. ^{۲۳} چون دیشاو ملایکه خدای
که ما مربوط شی اَسْتُمْ و او ره پرستش مُونُم،
د پالوی مه ایسته شُدِه ^{۲۴} گُفت: 'ای پولس
نترس، چراکه تُو باید د پیش قیصر حاضر شنی
و خدا جان پگ همسفرای تُو ره ام بخاطر ازتو
بخشیده.' ^{۲۵} پس ای مردُما، قوی دل بشید،
چون ما د خدا ایمان درُم که امو رقمیکه بلده
مه گُفته شُدِه، امو رقم موشه. ^{۲۶} لیکن کشتی
مو باید د یکی ازی جزیره ها د ریگ گور بوره."
^{۲۷} د شاو چاردهم د حالیکه مو د دریای
آدریاتیک ایسو-و-اوسو هئی موشدی، تقریباً د
نیم شاو خدما ی کشتی گمان کد که د خشکی
نزدیک شُدِه. ^{۲۸} پس اونا او ره اندازه کد و
او بیست بیه آدم بُود؛ کمی پیشتر رفته بسم
اندازه کد و او پوزده بیه بُود. ^{۲۹} و از ترس
ازی که کشتی مو د سنگا نخوره، اونا از
پُشت کشتی چار لنگر ره د دریا اندخت تا
کشتی ره ایسته کنه و دُعا موكد که زودتر

روز واز سُنه. ^{۳۰} خدماي کِشتي قصد دَشت که از کِشتي دُوتا کنه و دَ بانه ازی که لنگرا ره از پیشِ کِشتي دَ دریا میندزه، کِشتي ریزگگ ره دَ دریا تاه کد. ^{۳۱} اوخته پولس دَ صاحب مَنصَب و عسکرا گُفت: ”اگه خدماي کِشتي دَ کِشتي نَمنه، شُمو نَمیتینید نِجات پیدا کُنید.“

^{۳۲} پس عسکرا ریسپونای کِشتي ریزگگ ره مُنثی کده اُو ره ایله کد.

^{۳۳} کمی پیش از روز واز شدو پولس دَ پگ عذر-و-زاری کد که یگو چیز بُخوره و گُفت: ”امروز چارده روز آسته که دَ اِنْتِظارِ ایسته شدونِ طوفان آستید و بدونِ خوراک شِشته هیچ چیز نَخوردید. ^{۳۴} آلی دَز شُمو عذر مُونم که یگو چیز بُخورید، چُون بلده زنده مندو شُمو دَ خوراک ضرورت دَرید. یگ تارِ موی از سرِ هیچ کدم شُمو کم نَموشه.“ ^{۳۵} بعد از گُفتونِ امزی توره نان ره گِرِفت و دَ حُضورِ پگ خُدا ره شُکر کده نان ره میده کد و دَ خوردو شد. ^{۳۶} اوخته

پگ ازوا دِلگرم شُدِه اونا ام دَ نان خوردو شُد. ^{۳۷} جُمْلِه مو دَ کِشتی، دُو صد و هفتاد و شَش نفر بُودی. ^{۳۸} وختیکه پگ سیر شُد، اونا تمام گندُم ره دَ دریا پورته کد تا کِشتی سُبک شنه.

میده شُدونِ کِشتی

^{۳۹} وختی روز واز شُد، خَدمای کِشتی زمی ره روش نَتَنِست، مگم یگ خلیج^a ره دید که ساحلِ ریگزار دشت. اونا تصمیم گرفت که دَ صورتِ امکان کِشتی ره دَ امزُو ریگزار بِشنه. ^{۴۰} پس اونا بندِ لَنگرا ره مُنْتی کده لَنگرا ره دَ دریا ایله کد و دَ حینِ حال ریسپونای جِلُو کِشتی^b ره ام واز کد. بعد ازُو بادبانِ پیشِ کِشتی ره

---

^a ۲۷:۳۹ «خلیج» یگ حِصّه بحر آسته که از سیّه طرف بند آسته و از یگ طرف دَ خود بحر راه دَره.

^b ۲۷:۴۰ «جِلُو کِشتی» یگ تَخْتِه چوبی آسته که دَ زیرِ

دلِ کِشتی دَ پَسنه حِصّه شی وجود دَره و کِشتی وان دَ وسیله ازُو کِشتی ره اداره مونه.

باله کش کد و کِشتی ره یکسره سُون ریگزار
 هَی کد. ^{۴۱} لیکن کِشتی قد یگ بُغُنْدی ریگزار
 تَکر کد و دَ ریگ شِشت. پیشِ رُوی کِشتی
 محکم بند مند و هیچ شور نَخورد، مگم پُشتِ
 کِشتی بخاطرِ ضربه جلیه های شَدیدِ دریا جو جو
 شد. ^{۴۲} عسکرا قَصد کد که بندی ها ره بُکُشه
 تا نَشنه که یگون شی آو بازی کده دُوتا کُنه.
^{۴۳} مگم صاحبِ مَنْصَب که میخواست پولس ره
 نِجاتِ بدیه، نه اِیشت که اونا نَقشه خُو ره عملی
 کُنه، بلکه امر کد که هر کسی که آوبازی ره
 یاد دَره اول خود ره دَ دریا پورته کُنه و دَ خُشکی
 برسَنه ^{۴۴} و باقی نفر ا دَ بله تخته چپو ها و دَ بله
 تُوته های کِشتی از دُمبالِ ازوا بوره. دَمزی رقم
 پگ صحیح-و-سلامت دَ خُشکی رسید.

دَ جزیره مالت

۱ وختیکه صحیح-و-سلامت دَ لب
 دریا رسیدی، اوخته فامیدی که نام

۲۸

ازو جزیره مالت آسته. ^۲ مردُم اُونجی قد ازمو
کلو خُوبی کد. ازی که بارو موبارید و هوا یخ
بُود، اونا آتش داغ کده از پگ مو پذیرایی کد.
^۳ پولس یگ مقدار خاشه جَم کده اُورد و دَ حینِ
ایشتو دَ بله آتش یگ مار از قدِ ازو بخاطرِ گرمی
آتش بُر شد و دَ دست شی چسپید. ^۴ وختی
مردُم امزو جزیره مار ره دَ دست شی اوزو دید،
قد یگدیگه خُو گُفت: ”ای آدم حتماً قاتِل آسته.
اگرچه از دریا نجات پیدا کده، مگم عدالتِ الهی
إجازه نمیدیه که زنده بُمَنه. “ ^۵ مگم پولس مار
ره تَک زده دَ مَنه آتش اندخت و هیچ ضرر دَز
شی نرسید. ^۶ اونا مُنتظر بُود که جان شی آماس
کنه یا ای که بے بلغه دَ زمی بُفته و بُمَره. لیکن
بعد از اِنْتَظارِ کلو اونا دید که هیچ ضرری دَ
پولس نرسید. اوخته فکرِ ازوا بدَل شد و اونا
گُفت: ”ای یکی از خُدایو آسته. “

^۷ دَ نزدیکِ امزو جای زمینای و جُود دَشت که
مربوطِ حاکِمِ امزو جزیره موشُد که پوبلیوس نام

دشت. او مو ره د خانه خو بُرد و از مو پذیرایی
 کده مُدَتِ سِه روز مهمو نوازی کد. ^۸ دَمزُو
 غیت آتِه پُوبلیوس جاگه‌یی بُود و تاو و پیچش
 خونی دشت. پولس د ملاقاتِ ازو رفت و دُعا
 کده دِستای خُو ره د بِلِه شی ایشت و او ره شفا
 دد. ^۹ بعد ازو واقعه پگِ ناجورای دِیگِه امزُو
 جزیره ام آمد و شفا یافت. ^{۱۰} امزی خاطر اونا
 مو ره کلو احترام کد و غیتیکه تیاری رفتو ره
 میگرفتِی، چیزای ره که ضرورتِ دشتی بلده مو
 تهیه کد.

رسیدونِ پولس د شارِ روم

^{۱۱} بعد از سِه ماه مو د یگِ کِشتی که از
 سِکندریه بُود و زمستو ره د جزیره مالت تیر
 کُدد، سوار شُدی. د بِلِه امزُو کِشتی علامتِ

«جوزا» نَصَب شُدِه بُود. ^a ۱۲ وختیکه مو د شارِ سِراکوز رسیدی، سه روز د اُونجی مَندی. ۱۳ از اُونجی د کِشتی حرکت کده د شارِ ریغیوم رفتی. یگ روز بعد از رسیدون مو بادِ جنوبی باله شد و مو د روزِ دیگه شی د بندرِ پوتیولی رسیدی. ^{۱۴} د اُونجی برارای ایماندار ره پیدا کدی که مو ره دعوت کد و مو مدتِ هفت روز ره قد ازوا مَندی و ازونجی آخرکار سون شارِ روم آمدی. ^{۱۵} ایماندارای روم وختی از رسیدون مو خبر شد، تا بازارِ آپیوس و یگ آغیل د نامِ «سِه سَمَوات» د دمِ راهِ مو آمد. غیتیکه پولس اونا ره دید، خُدا ره شکر گُفت و دل پیدا کد. ^{۱۶} وختی د روم رسیدی، د پولس اجازه دده شد

---

^a ۲۸:۱۱ جوزا یعنی «دوگنی» و دوگنی بلده امزو مردم نشانی دُو خدایو د نامِ «کاستور» و «پولوکس» بود. امو مردم عقیده دشت که امو دُو خُدا د سفرِ دریایی قد ازوا کومک مونه. امزی خاطر اونا ای نشانی ره د سرِ کِشتی های خُو نَصَب موکد.

که دَ یِگ خانه قد یِگ عسکر که ازو مُحَافِظَت
مُوکد، تنهای خُو بِشِینه.

۱۷ بعد از سه روز پوُلُس رهبرای یَهُودیا ره
کُوی کد و غَیْتیکه اونا جَم شد، دَزوا کُفت:
”آی برارو، اگرچه کُدم عملی بد دَ ضِدِ قَوْم
یا رسم-و-رَواجِ بابَه کَلونای خُو نکدیم، ولے ما
دَ اورشَلیم دِستگیر شُدِه تسلیمِ رُومیا شُدیم.

۱۸ رُومیا از مه تحقیق کد و میخاست که مَره
ایله کنه، چراکه هیچ جُرمی دَز مه پیدا نَشُد
که سزاوارِ مَرگ بَشِه. ۱۹ مگم یَهُودیا مُخالِفَت
کد و ما مجبور شُدُم که از قَیصر دادخاهی کنم.

باوجودِ ازی ام دَ ضِدِ قَوْم خُو هیچ شکایتی نَدَرُم.
۲۰ دَ امزی دَلیل شُمو ره کُوی کُدم تا شُمو ره
بِنِگَرُم و قد شُمو توره بُگُم، چُون ما از خاطرِ
اُمیدِ اِسرائیل دَ ای زَنجیر بند اَسْتُم. ” ۲۱ اونا
دَزو کُفت: ”هیچ کُدم خط از ولایتِ یَهُودیه دَ
بارِه ازتو دَز مو نرسیده و از برارونی که ازونجی
اَمده ام کسی دَ بارِه تو توره یا خبرِ بد نَگفته.

۲۲ لیکن مو میخاهی نظر تُو ره بِشَنوی. مو میدنی که مردُم دَ هر جای دَ ضِدِ امزی فرقه بدگویی مونه.

۲۳ پس اونا یگ روز ره تعیین کد و غدر کسا بلده دیدونِ پولس دَ خانه شی آمد. اوخته او از صُبح تا شاو دَ باره پادشاهی خُدا قد ازوا دَ تفصیل توره گُفت و کوشش کد که قد شریعتِ موسی و نوشته های انبیا اونا ره دَ باره عیسیٰ مسیح قناعت بدیه. ^a ۲۴ بعضی ازوا توره های ازو ره قبول کده ایمان اُورد، و لے بعضی های شی ایمان نُورد. ^{۲۵} وختیکه دَ بین ازوا اِختلافِ نظر پیدا شد، اونا اُونجی ره ایله کد. مگم پیش از رَفَتونِ ازوا پولس اینی توره ره گُفت: ”روح اَلْقُدسِ تَوَسُطِ اِشعیا نَبی دَ بابَه کَلونای شُمو چی خُوب گُفته بُود،

---

^a ۲۳:۲۸ اونا ره قناعت بدیه که مولا عیسیٰ امو مسیح، یعنی نجات دهنده از طرفِ خُدا آسته.

۲۶ ' دَ پِیشِ امزی قوم بورو و بُگی:

”شمو شنیده مورید، مگم هرگز

پی نموفتید؛

دوامدار توخ مونیید، لیکن هرگز

نمینگرید،

۲۷ چون دلِ امزی قوم سخت شده

و گوشای شی گرنگ شده

و اونا چیمای خو ره پوٹ گرفته،

نشنه که قد چیمای خو بنگره

و قد گوشای خو بشنوه

و قد دلِ خو پی بیره و پس تاو بخوره

و ما اونا ره شفا بدیم.”

۲۸ و آلی بدنید که ای نجاتِ الهی دَ غیرِ

یهودیا دده شده و اونا او ره قبول مونه.”

۲۹ [غیتیکه پولس ای چیزا ره گفت، یهودیا

دَ حَالِيكِه قَد يِگَدِيگِه خُو سَخْت بَحْث مُوَكْد،
ازُونجِي رِفْت.]^a

۳۰ پُولْس دُو سَالِ تَمَام دَ خَانِه كِرَايِي زِنْدَاگِي
مُوكْد و هَر كَسِي رِه كِه دَ پِيش شِي مِيْمَد، خُوش
أَمْدِيد مُوَكُفْت. ۳۱ أُو دَ دَلِيرِي كَامِل و آزَادَانِه
پَادشَاهِي خُدا رِه اِعْلَان مُوكْد و دَ بَارِه مَوْلَا
عِيْسَى مَسِيح تَعْلِيم مِيْدَد.

---

^a ۲۸:۲۹ بعضی نُسخه ها امی آیت رِه كِه دَاخِلِ قُوس
أَسْتِه، نَدْرِه.